

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 381

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

47 tomas

2004 m. gruodžio 28 d.

Turinys	I	<i>Aktai, kuriuos skelbti privaloma</i>	
	★	2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2243/2004, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2505/96, nustatantį tam tikrų žemės ūkio bei pramonės produktų Bendrijos autonomines tarifines kvotas ir numatantį jų administravimą	1
	★	2004 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2244/2004, atidarantis 2005 metams tarifų kvotas, taikomas tam tikrų perdirbtų žemės ūkio produktų, kurių kilmės šalis yra Rumunija, importui į Europos bendriją	8
	★	2004 m. gruodžio 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2245/2004, iš dalies keičiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo I, II, III ir IV priedus	10
	★	2004 m. gruodžio 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2246/2004, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1555/96 dėl intervencinių lygių papildomiems kriaušių, citrinų, obuolių ir cukinijų maitams	12
	★	2004 m. gruodžio 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2247/2004, panaikinantį tam tikrus galvijienos sektoriui skirtus reglamentus ir avienos bei ožkienos sektoriui taikomą Reglamentą (EEB) Nr. 3882/90	14
	★	2004 m. gruodžio 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2248/2004, atidarantis 2005 m. mani-joko, kurio kilmės šalis yra Tailandas, Bendrijos tarifinę kvotą ir numatantis jos administravimą	16
	★	2004 m. gruodžio 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2249/2004, iš dalies pakeičiantis Reglamentą (EB) Nr. 686/2004, nustatantį pereinamojo laikotarpio priemones, susijusias su gamintojų organizacijomis šviežių vaisių ir daržovių rinkoje dėl Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos įstojimo į Europos Sąjungą	23

Kaina: 18 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

- ★ 2004 m. gruodžio 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2250/2004, iš dalies pakeičiantis Reglamentus (EEB) Nr. 429/90, (EB) Nr. 2571/97, (EB) Nr. 174/1999, (EB) Nr. 2771/1999, (EB) Nr. 2799/1999, (EB) Nr. 214/2001, (EB) Nr. 580/2004, (EB) Nr. 581/2004 ir (EB) Nr. 582/2004 dėl pasiūlymų pateikimo ir pranešimo apie juos Komisijai terminų 25

2004 m. gruodžio 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2251/2004, iš dalies keičiantis importo muitus grūdų sektoriuje taikomus nuo 2004 m. gruodžio 28 d. 29

II Aktai, kurių skelbti neprivaloma

Taryba

2004/903/EB:

- ★ 2004 m. lapkričio 29 d. Tarybos sprendimas, dėl Europos bendrijos ir San Marino Respublikos susitarimo, numatančio priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, pasirašymo ir pridedamo Supratimo memorandumo patvirtinimo ir pasirašymo 32

Europos Bendrijos ir San Marino Respublikos Susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo 33

Supratimo memorandumas 45

2004/904/EB:

- ★ 2004 m. gruodžio 2 d. Tarybos sprendimas, dėl Europos pabėgėlių fondo 2005–2010 m. laikotarpiui įsteigimo 52

Komisija

2004/905/EB:

- ★ 2004 m. gruodžio 14 d. Komisijos sprendimas, nustatantis rekomendacijas dėl gamintojų ir platintojų pranešimų apie pavojingus vartojimo gaminius, pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/95/EB 5 straipsnio 3 dalį teikiamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms (pranešta dokumentu Nr. K(2004) 4772) ⁽¹⁾ 63

2004/906/EB:

- ★ 2004 m. gruodžio 23 d. Komisijos sprendimas, dėl Vyresniųjų darbo inspektorių komiteto narių skyrimo darbo kadencijai 78

2004/907/EB:

- ★ 2004 m. gruodžio 27 d. Komisijos sprendimas, dėl Bendrijos finansinio įnašo organizuojant tarptautinį seminarą gyvūnų gerovės tema pagal EB ir Čilės susitarimą dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių, taikomų prekybai gyvūnais ir gyvūniniais produktais, augalais, augaliniais produktais ir kitomis prekėmis, bei gyvūnų gerovei 80

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

- ★ **2004 m. gruodžio 23 d. Komisijos sprendimas, dėl apsaugos priemonių nuo Niukaslio ligos Bulgarijoje** (pranešta dokumentu Nr. K(2004) 5650) ⁽¹⁾ 82
-

Aktai, priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties V antraštine dalimi

- ★ **2004 m. lapkričio 26 d. Tarybos Bendrieji veiksmai 2004/909/BUSP, dėl ekspertų grupės sudarymo, siekiant galimos jungtinės Europos Sąjungos policijos, teisinės valstybės ir civilinės administracijos misijos Irakui** 84

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2243/2004

2004 m. gruodžio 22 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2505/96, nustatantį tam tikrų žemės ūkio bei pramonės produktų Bendrijos autonomines tarifines kvotas ir numatantį jų administravimą

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 26 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 1996 m. gruodžio 20 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2505/96, nustatantį tam tikrų žemės ūkio bei pramonės produktų Bendrijos autonomines tarifines kvotas ir numatantį jų administravimą⁽¹⁾. Bendrija turėtų apsirūpinti atitinkamais produktais palankiausiomis sąlygomis. Todėl reikėtų nustatyti atitinkamų produktų kiekių naujas Bendrijos tarifines kvotas sumažintu arba nuliniu muitu ir pratęsti tam tikras galiojančias tarifines kvotas, tuo pat metu vengiant bet kokio šių produktų rinkų iškraipymo.
- (2) Kadangi dabartinių kvotų laikotarpiu kai kurių Bendrijos tarifinių kvotų kiekių nepakanka Bendrijos pramonės poreikiams patenkinti, šios tarifinės kvotos turėtų būti padidintos nuo 2005 m. sausio 1 d.
- (3) Bendrija nebėra suinteresuota 2005 m. ir toliau skirti Bendrijos tarifines kvotas tam tikriems produktams, kuriems 2004 m. buvo sustabdytas muito taikymas. Todėl šie produktai turėtų būti išbraukti iš Reglamento (EB) Nr. 2505/96 I priedo lentelės.
- (4) Atsižvelgiant į daugelį pakeitimų, kuriuos reikia padaryti, dėl aiškumo turėtų būti pakeistas visas Reglamento (EB) Nr. 2505/96 I priedo tekstas.
- (5) Atsižvelgiant į šio reglamento ekonominę svarbą, būtina remtis skubos motyvais, numatytais prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos Bendrijų steigimo sutarčių pridėto Protokolo dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Europos Sąjungoje I.3 punkte.

- (6) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 2505/96 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2505/96 I priedas pakeičiamas šio reglamento priedu.

2 straipsnis

Kvotų laikotarpiu nuo 2005 m. sausio 1 d. iki birželio 30 d. Reglamento (EB) Nr. 2505/96 I priede:

- tarifinė kvota 09.2021 netenka galios 2005 m. birželio 30 d.; jos apimtis nesikeičia,
- tarifinės kvotos 09.2613 kiekis yra 400 tonų, kuriam taikomas 0 % muitas.

3 straipsnis

Kvotų laikotarpiu nuo 2005 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. Reglamento (EB) Nr. 2505/96 I priede:

- tarifinės kvotos 09.2023 kiekis yra 700 000 vienetų,
- tarifinės kvotos 09.2603 kiekis yra 3 400 tonų,
- tarifinės kvotos 09.2612 kiekis yra 500 tonų, kuriam taikomas 0 % muitas,
- tarifinės kvotos 09.2619 kiekis yra 80 tonų,
- tarifinės kvotos 09.2620 kiekis yra 500 000 vienetų,
- tarifinės kvotos 09.2621 kiekis yra 1 500 tonų, o jos galiojimo laikotarpis baigiasi 2005 m. gruodžio 31 d.,
- tarifinės kvotos 09.2985 kiekis yra 300 000 vienetų, o jos galiojimo laikotarpis baigiasi 2005 m. gruodžio 31 d.

⁽¹⁾ OL L 345, 1996 12 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1329/2004 (OL L 247, 2004 7 21, p. 1).

4 straipsnis

Tarifinės kvotos 09.2605, 09.2606, 09.2607, 09.2609, 09.2614, 09.2918, 09.2957, 09.2966, 09.2993 ir 09.2999 yra uždaromos nuo 2004 m. gruodžio 31 d.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2005 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 22 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. VEERMAN

PRIEDAS

„I PRIEDAS

Eilės Nr.	KN kodas	TARIC kodas	Prekės aprašymas	Kvotos kiekis	Kvotos muitas (%)	Kvotos laikotarpis
09.2021	ex 7011 20 00	45	Stikliniai gaubtai, kurių išorinių kampų įstrižainės ilgis yra 72 cm ($\pm 0,2$ cm), šviesos pralaidumas – 56,8 % (± 3 %) 10,16 mm stiklo storiui	70 000 vienetų	0	2005 1 1–6 30
09.2022	ex 8504 90 11	20	Feritinės šerdys kreipimo sistemų gamybai (e)	2 400 000 vienetų (e)	0	2004 7 1–2005 6 30
09.2023	ex 8540 91 00	34	597,1 mm ($\pm 0,2$ mm) ilgio ir 356,2 mm ($\pm 0,2$ mm) aukščio plokščios kaukės, turinčios centrinės vertikali-os ašies gale 179,1 μm (± 9 μm) pločio angas	700 000 vienetų	0	2005 1 1–12 31
09.2602	ex 2921 51 19	10	o-fenilendiaminas	1 800 tonų	0	1 1–12 31
09.2603	ex 2931 00 95	15	Bis(3-trietoksisililpropil) tetrasulfidas	3 400 tonų	0	2005 1 1–12 31
09.2604	ex 3905 30 00	10	Poli(vinilo alkoholis), acetolio junginiu iš dalies sujungtas su 5-(4-azido-2-sulfobenzilideno)-3-(formilpropil)-rodaninu, natrio druska	100 tonų	0	1 1–12 31
09.2610	ex 2925 20 00	20	(Chlorometileno)dimetilamonio chloridas	100 tonų	0	1 1–12 31
09.2611	ex 2826 19 00	10	Kalcio fluorido milteliai, kurių aliuminio, magnio ir natrio bendras kiekis neviršija 0,25 mg/kg	55 tonos	0	1 1–12 31
09.2612	ex 2921 59 90	30	3,3'-dichlorobenzidino dihidrochloridas	500 tonų	0	2005 1 1–12 31
09.2613	ex 2932 99 70	40	1,3:2,4-Bis-O-(3,4-dimetilbenziliden)-D-gliucitolis	400 tonų	0	2005 1 1–6 30
09.2615	ex 2934 99 90	70	Ribonukleino rūgštis	110 tonų	0	1 1–12 31
09.2616	ex 3910 00 00	30	Polidimetilsiloksanai, kurio polimerizacijos laipsnis siekia 2 800 monomerų vienetų (± 100)	1 300 tonų	0	1 1–12 31
09.2618	ex 2918 19 80	40	(R)-2-chloromigdolų rūgštis	100 tonų	0	1 1–12 31
09.2619	ex 2934 99 90	71	2-tienilacetanitrilis	80 tonų	0	1 1–12 31
09.2620	ex 8526 91 90	10	GSP sistemos komplektas, turintis pozicijos nustatymo funkciją	500 000 vienetų	0	1 1–12 31
09.2621	ex 3812 30 80	50	Aliuminio, magnio ir cinko hidrato hidroksido karbonatas, aptrauktas paviršinio aktyvumo medžiaga	1 500 tonų	0	2005 1 1–12 31
09.2622	ex 1108 12 00	10	Kukurūzų krakmolas, kurio sudėtyje esančios netirpios maistinės skaidulos sudaro ne mažiau kaip 40 %, bet ne daugiau kaip 60 % masės	600 tonų	0	2005 1 1–12 31
09.2623	ex 2710 19 61 ex 2710 19 63	10 10	Skystasis kuras, kurio sudėtyje esanti siera neviršija 2 % masės, naudojamas jūros laivų kurui gaminti (e)	80 000 tonų	0	1 1–12 31
09.2624	2912 42 00		Etilvanilinas (3-etoksi-4-hidroksibenzaldehidai)	352 tonų	0	1 1–12 31

Eilės Nr.	KN kodas	TARIC kodas	Prekės aprašymas	Kvotos kiekis	Kvotos maitas (%)	Kvotos laikotarpis
09.2625	ex 3920 20 21	20	Dviašės orientacijos polipropileno polimerų plėvelė, kurios storis gali viršyti 3,5 μm , bet yra mažesnis kaip 15 μm , plotis yra ne mažesnis kaip 490 mm, bet ne didesnis kaip 620 mm, naudojama jėgos kondensatorių gamybai ⁽⁴⁾	170 tonų	0	1 1–12 31
09.2626	ex 4205 00 00	10	Iš pilkai mėlyna arba smėlio spalva dažytos ruplėtos galvijų odos sukirpti gabalai, naudojami 9401 20 00 ⁽⁴⁾ subpozicijoje klasifikuojamoms prekėms gaminti	400 000 vienetų	0	1 1–12 31
09.2627	ex 7011 20 00	55	Stikliniai gaubtai, kurių išorinių kampų įstrižainės ilgis yra 814,8 mm ($\pm 1,5$ mm), šviesos pralaidumas – 51,1% ($\pm 2,2\%$) 12,5 mm stiklo storiui	500 000 vienetų	0	1 1–12 31
09.2628	ex 7019 52 00	10	120 g/m ² (± 10 g/m ²) masės plastiką padengtas stiklo pluošto audinys, paprastai naudojamas nuo vabzdžių apsaugančioms vyniojamoms uždangoms ir rėmuose esančioms uždangoms gaminti	350 000 m ²	0	1 1–12 31
09.2629	ex 7616 99 90	85	Teleskopinės rankenos iš aliuminio, skirtos kelioniniam bagažui gaminti ⁽⁴⁾	240 000 vienetų	0	1 1–12 31
09.2630	ex 3908 90 00	30	Termoplastinė poliamido derva, kurios degimo temperatūra didesnė kaip 750 °C, naudojama elektroninių vamzdžių kreipimo sistemoms gaminti ⁽⁴⁾	40 tonų	0	2005 1 1–6 30
09.2703	ex 2825 30 00	10	Vanadžio oksidai ir hidroksidai, skirti tik lydiniams gaminti ⁽⁴⁾	13 000 tonų	0	1 1–12 31
09.2713	ex 2008 60 19 ex 2008 60 39	10 10	Saldžiosios vyšnios, marinuotos alkoholyje, kurių skersmuo neviršija 19,9 mm, be kauliukų, skirtos šokolado produktams gaminti ⁽⁴⁾ : — kurių sudėtyje esantis cukrus sudaro daugiau kaip 9 % masės, — kurių sudėtyje esantis cukrus sudaro ne daugiau kaip 9 % masės	2 000 tonų	10 ⁽¹⁾ 10	1 1–12 31
09.2719	ex 2008 60 19 ex 2008 60 39	20 20	Rūgščiosios vyšnios (<i>Prunus cerasus</i>), marinuotos alkoholyje, kurių skersmuo neviršija 19,9 mm, skirtos šokolado produktams gaminti ⁽⁴⁾ : — kurių sudėtyje esantis cukrus sudaro daugiau kaip 9 % masės, — kurių sudėtyje esantis cukrus sudaro ne daugiau kaip 9 % masės	2 000 tonų	10 ⁽¹⁾ 10	1 1–12 31
09.2727	ex 3902 90 90	93	Sintetinis polialfa-alkenas, kurio ASTM D 445 metodu išmatuota klampa 100 °C temperatūroje yra ne mažesnė kaip $38 \times 10^{-6} \text{m}^2 \text{s}^{-1}$ (38 centistoksu)	10 000 tonų	0	1 1–12 31
09.2799	ex 7202 49 90	10	Ferochromas, kurio sudėtyje esanti anglis sudaro ne mažiau kaip 1,5 %, bet ne daugiau kaip 4 % masės, o chromas – ne daugiau kaip 70 %	50 000 tonų	0	1 1–12 31
09.2809	ex 3802 90 00	10	Rūgštimi aktyvuotas montmorilonitas, skirtas kopijavimo popieriui gaminti ⁽⁴⁾	10 000 tonų	0	1 1–12 31

Eilės Nr.	KN kodas	TARIC kodas	Prekės aprašymas	Kvotos kiekis	Kvotos muitas (%)	Kvotos laikotarpis
09.2829	ex 3824 90 99	19	Išgaunant iš medienos sakus alifatiniuose tirpikliuose likusios netirpios medžiagos grynas ekstraktas, kurio savybės tokios: — dervos rūgštis sudaro ne daugiau kaip 30 % masės, — rūgštingumo koeficientas yra ne didesnis kaip 110, ir — lydymosi temperatūra yra ne mažesnė kaip 100 °C	1 600 tonų	0	1 1–12 31
09.2837	ex 2903 49 80	10	Bromchlormetanas	450 tonų	0	1 1–12 31
09.2841	ex 2712 90 99	10	1-alkenų mišinys, kurio sudėtyje 1-alkenai sudaro ne mažiau kaip 80 % masės, o grandinės ilgis yra 20 ir 22 anglies atomai	10 000 tonų	0	1 1–12 31
09.2849	ex 0710 80 69	10	<i>Auricularia polytricha</i> rūšies grybai (nevirti arba virti garuose ar vandenyje), šaldyti, skirti paruoštam maistui gaminti ^(a) ^(b)	700 tonų	0	1 1–12 31
09.2851	ex 2907 12 00	10	O-krezolis, kurio grynumas yra ne mažiau kaip 98,5 % masės	20 000 tonų	0	1 1–12 31
09.2853	ex 2930 90 70	35	Glutatonas	15 tonų	0	1 1–12 31
09.2881	ex 3901 90 90	92	Chlorsulfonintas polietilenas	6 000 tonų	0	1 1–12 31
09.2882	ex 2908 90 00	20	2,4-Dichloro-3-etil-6-nitrofenolis, miltelių pavidalu	90 tonų	0	1 1–12 31
09.2889	3805 10 90	—	Sulfatinis terpentinas	20 000 tonų	0	1 1–12 31
09.2904	ex 8540 11 19	95	Plokščio ekrano spalvotas elektroninis vamzdis, kurio ekrano pločio ir aukščio santykis yra 4/3, ekrano įstrižinės ilgis ne mažesnis kaip 79 cm, bet ne didesnis kaip 81 cm, o ekrano kreivumo spindulys ne mažesnis kaip 50 m	8 500 vienetų	0	1 1–12 31
09.2913	ex 2401 10 41 ex 2401 10 49 ex 2401 10 50 ex 2401 10 70 ex 2401 10 90 ex 2401 20 41 ex 2401 20 49 ex 2401 20 50 ex 2401 20 70 ex 2401 20 90	10 10 10 10 10 10 10 10 10 10	Natūralus neapdorotas tabakas, supjaustytas arba nesupjaustytas pagal reikiamą formatą, kurio muito vertė ne mažesnė kaip 450 eurų už 100 kg gryno svorio, skirtas naudoti kaip rišiklį arba vyniojamą medžiagą gaminant 2402 10 00 subpozicijoje klasifikuojamas prekes ^(a)	6 000 tonų	0	1 1–12 31
09.2914	ex 3824 90 99	26	Vandeninis tirpalas, kuriame yra ne mažiau kaip 40 % masės sauso betaino ekstrakto ir 5 % ar daugiau, bet ne daugiau kaip 30 %, masės organinių ir neorganinių druskų	38 000 tonų	0	1 1–12 31
09.2917	ex 2930 90 13	90	Cistinas	600 tonų	0	1 1–12 31
09.2919	ex 8708 29 90	10	Lankščiosios alkūnės, skirtos sujungtųjų autobusų gamybai ^(a)	2 600 vienetų	0	1 1–12 31
09.2933	ex 2903 69 90	30	1,3-Dichlorbenzolas	2 600 tonų	0	1 1–12 31

Eilės Nr.	KN kodas	TARIC kodas	Prekės aprašymas	Kvotos kiekis	Kvotos muitas (%)	Kvotos laikotarpis
09.2935	3806 10 10	—	Kanifolija ir kanifolijos rūgštys, pagamintos iš šviežių aliejingų dervų (oleorezinų)	120 000 tonų	0	1 1–6 30
09.2935	3806 10 10	—	Kanifolija ir kanifolijos rūgštys, pagamintos iš šviežių aliejingų dervų (oleorezinų)	80 000 tonų	0	7 1–12 31
09.2945	ex 2940 00 00	20	D-ksilozė	400 tonų	0	1 1–12 31
09.2947	ex 3904 69 90	95	Poli(vinilidenpolifluorido) milteliai, naudojami dažams arba lakams, skirtiems metalui padengti ^(a)	1 300 tonų	0	1 1–12 31
09.2950	ex 2905 59 10	10	2-Chloretanolis, naudojamas 4002 99 90 subpozicijoje klasifikuojamiems skystiesiems tioplastikams gaminti ^(a)	8 400 tonų	0	1 1–12 31
09.2955	ex 2932 19 00	60	Flurtamonas (ISO)	300 tonų	0	1 1–12 31
09.2964	ex 5502 00 80	20	Celiuliozės gijų pašukos, gaunamos verpiant organiniu tirpikliu (lajocelis), skirtos popieriaus pramonei ^(a)	1 200 tonų	0	1 1–12 31
09.2975	ex 2918 30 00	10	Benzofenonas-3,3':4,4'-tetrakarboksilinis dianhidridas	500 tonų	0	1 1–12 31
09.2976	ex 8407 90 10	10	Keturtačiai benzininiai varikliai, kurių cilindro darbinis tūris mažesnis kaip 250 cm ³ , skirti vejamųjų, klasifikuojamų 8433 11 subpozicijoje arba kitų vejamųjų arba žoliapjovių su varikliu, klasifikuojamų 8433 20 10 subpozicijoje ^(a) , surinkimui	750 000 vienetų ^(c)	0	2004 7 1–2005 6 30
09.2979	ex 7011 20 00	15	Stikliniai gaubtai, kurių išorinių kampų įstrižainės ilgis yra 81,5 cm (± 0,2 cm), šviesos pralaidumas – 80 % (± 3 %) standartiniam 11,43 mm stiklo storiui	600 000 vienetų	0	1 1–12 31
09.2981	ex 8407 33 90 ex 8407 90 80 ex 8407 90 90	10 10 10	Stūmokliniai vidaus degimo varikliai su kibirkštiniu uždegimu ir grįžtamai slenkamuoju arba rotaciniu stūmoklio judėjimu, kurių cilindro darbinis tūris ne mažesnis kaip 300 kubinių centimetrų, o pajėgumas ne mažesnis kaip 6 kW, bet ne didesnis kaip 15,5 kW, skirti gaminti: — savaeiges vejamąsias su sėdyne, klasifikuojamas 8433 11 51 subpozicijoje, — 8701 90 11 subpozicijoje klasifikuojamus traktorius, kurių pagrindinė funkcija yra ta pati kaip ir vejamąsias, arba — keturtaktes žoliapjoves su varikliu, kurio darbinis tūris yra ne mažesnis kaip 300 kubinių centimetrų, klasifikuojamas 8433 20 10 subpozicijoje ^(a)	210 000 vienetų	0	1 1–12 31
09.2985	ex 8540 91 00	33	685,6 mm (± 0,2 mm) arba 687,2 mm (± 0,2 mm) ilgio ir 406,9 mm (± 0,2 mm) arba 408,9 mm (± 0,2 mm) aukščio plokščios kaukės, turinčios centrinės vertikalios ašies gale 174 mikrometrų (± 8 mikrometrų) pločio angas	300 000 vienetų	0	2005 1 1–12 31

Eilės Nr.	KN kodas	TARIC kodas	Prekės aprašymas	Kvotos kiekis	Kvotos muitas (%)	Kvotos laikotarpis
09.2986	ex 3824 90 99	76	Tretinių aminų mišinys, kurio sudėtyje yra: — 60 % masės ar daugiau dodecildimetilamino, — 20 % masės ar daugiau dimetil(tetradecil)amino, — 0,5 % masės ar daugiau heksadecildimetilamino, skirtas amino oksidams gaminti ^(a)	14 000 tonų	0	1 1–12 31
09.2992	ex 3902 30 00	93	Propileno-butileno kopolimeras, kurio sudėtyje yra ne mažiau kaip 60 %, bet ne daugiau kaip 68 % masės propileno, o butileno yra ne mažiau kaip 32 %, bet ne daugiau kaip 40 % masės, lydalo klampa pagal ASTM D 3236 metodą neviršija 3 000 mPa 190 °C temperatūroje, 4818 40 subpozicijoje klasifikuojamų produktų gamyboje naudojamas kaip klijai ^(a)	1 000 tonų	0	1 1–12 31
09.2995	ex 8536 90 85 ex 8538 90 99	95 93	Klaviatūros, — padengtos silikono sluoksniu ir turinčios polikarbonato klavišus arba — pagamintos vien tik iš silikono arba vien tik iš polikarbonato, įskaitant spausdintinius klavišus, naudojamos 8525 20 91 subpozicijoje klasifikuojamiems mobiliesiems radijo telefonams gaminti arba taisyti ^(a)	20 000 000 vienetų	0	1 1–12 31
09.2998	ex 2924 29 95	80	5'-Chloro-3-hidroksi-2',4'-dimetoksi-2-naftanilidas	26 tonos	0	1 1–12 31

^(a) Pagal atitinkamas Bendrijos nuostatas atliekami numatytos galutinės naudojimo paskirties patikrinimai.

^(b) Tačiau tarifinė kvota netaikoma, jeigu perdirbimą vykdo mažmeninės prekybos arba viešojo maitinimo įmonės.

^(c) Prekių kiekiai, kuriems taikoma ši kvota ir kurie išleidžiami į laisvą apyvartą nuo 2004 m. liepos 1 d., kaip numatyta Reglamente (EB) Nr. 1329/2004, visiškai įskaitomi į šį kiekį.

⁽¹⁾ Taikomas specialus papildomas muitas.“

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2244/2004**2004 gruodžio 23 d.****atidarantis 2005 metams tarifų kvotas, taikomas tam tikrų perdirbtų žemės ūkio produktų, kurių kilmės šalis yra Rumunija, importui į Europos bendriją**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1993 gruodžio 6 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3448/93, nustatantį prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms⁽¹⁾, ypač į jo 7 straipsnio 2 dalį,atsižvelgdama į 1998 m. spalio 5 d. Tarybos sprendimą 98/626/EB susijusį su protokolu, kuriuo suderinami Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Rumunijos Europos susitarimo prekybos aspektai, kad būtų atsižvelgta į Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos ir Švedijos Karalystės įstojimą į Europos Sąjungą bei Urugvajaus raundo derybų išvadas dėl žemės ūkio, įskaitant šiuo metu galiojančio preferencinio režimo pataisymus, sudarymu⁽²⁾, ypač į jo 2 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Europos ir Rumunijos susitarimo 3 protokolu dėl prekybos perdirbtais žemės ūkio produktais, pakeistu to susitarimo protokolu dėl prekybos aspektų suderinimo, numatoma sumažinti taikomų muitų žemės ūkio sudedamąją dalį tam tikrų perdirbtų žemės ūkio produktų, kurių kilmės šalis yra Rumunija, importui, atsižvelgiant į tarifų kvotas. Šios kvotos turėtų būti atidarytos 2005 metams.

- (2) 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančiame Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas⁽³⁾, nustatomos tarifų kvotų administravimo taisyklės. Tikslinga numatyti, kad šiuo reglamentu atidaromos tarifų kvotos būtų administruojamos pagal šias taisykles.

- (3) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Horizontaliųjų klausimų dėl prekybos perdirbtais žemės ūkio produktais, neišvardytais Sutarties I priede, valdymo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Nuo 2005 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. yra atidaromos metinės Bendrijos tarifų kvotos, taikomos priede išvardytiems perdirbtiems žemės ūkio produktams, kurių kilmės šalis yra Rumunija, ir ten pat nurodytomis sąlygomis.

2 straipsnis

1 straipsnyje nurodytas Bendrijos tarifų kvotas Komisija administruoja pagal Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 308a, 308b ir 308c straipsnius.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2005 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 gruodžio 23 d.

Komisijos vardu

Günter VERHEUGEN

Pirmininko pavaduotojas

⁽¹⁾ OL L 318, 1993 12 20, p. 18. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2580/2000 (OL L 298, 2000 11 25, p. 5).

⁽²⁾ OL L 301, 1998 11 11, p. 1.

⁽³⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2286/2003 (OL L 343, 2003 12 31, p. 1).

PRIEDAS

Eilės Nr.	KN kodas	Aprašymas	Kvota 2005 metams (tonomis)	Taikomas muitas ⁽¹⁾
09.5431	ex 1704	Konditerijos gaminiai iš cukraus (įskaitant baltąjį šokoladą), kurių sudėtyje nėra kakavos, išskyrus saldišaknės ekstraktą, kurio sudėtyje yra daugiau kaip 10 % masės sacharozės, bet nėra kitų KN 1704 90 10 kodais klasifikuojamų medžiagų priedų (*)	2 100	0 + RAC
09.5433	ex 1806	Šokoladas ir kiti maisto produktai, kurių sudėtyje yra kakavos (*), kiti nei klasifikuojami pagal KN 1806 10 15 ar 1806 20 70 kodus	1 500	0 + RAC
09.5435	ex 1902	Tešlos gaminiai, virti arba nevirti, įdaryti arba neįdaryti, paruošti arba neparuošti kitu būdu, išskyrus įdarytus tešlos gaminius klasifikuojamus pagal KN 1902 20 10 ir 1902 20 30 kodus, kuskusas, paruoštas arba neparuoštas	600	0 + RAC
09.5437	ex 1904	Paruošti maisto produktai, pagaminti išpučiant arba skrudinant javų grūdus ar javų grūdų produktus (pvz., kukurūzų dribsnius); javai (išskyrus kukurūzus), turintys grūdų, dribsnių arba kitaip apdorotų grūdų pavidalą (išskyrus miltus ir rupius miltus), apvirti arba paruošti kitu būdu kitur nenurodyti ar neįtraukti, išskyrus produktus, klasifikuojamus pagal KN 1904 20 10 kodą	438	0 + RAC
09.5439	1905	Duona, pyragaičiai, pyragai, sausainiai ir kiti kepiniai, su kakava arba be kakavos; ostijos, tuščios kapsulės, naudojamos farmacijoje, plokštieji vafiliai, ryžinis popierius ir panašūs produktai	1 875	0 + RAC
09.5441	2101 30 19 2101 30 99	Skrudinti kavos pakaitalai Skrudintos kavos pakaitalų ekstraktai, esencijos ir koncentratai, išskyrus skrudintos cikorijos pakaitalus	163	0 + RAC
09.5443	2105 00	Grietininiai ir kiti valgomieji ledai, su kakava arba be jos	114	0 + RAC
09.5445	0405 20 10 0405 20 30 ex 2106 ex 3302 10 3302 10 29	Pieno pastos, kurių sudėtyje esantys riebalai sudaro 39% arba daugiau masės, bet neviršija 75 % Maisto produktai, kitur nenurodyti ar neįtraukti, kiti nei klasifikuojami KN 2106 10 20, 2106 90 20 ir 2106 90 92 kodais ir kiti nei aromatinti arba dažyti cukraus sirupai (*) Kvapiųjų medžiagų mišiniai ir mišiniai (įskaitant alkoholinius tirpalus), kurių pagrindiniai komponentai yra viena arba kelios tokios medžiagos, naudojamos gėrimų gamybai: Kiti	1 050	0 + RAC
09.5447	2202 90 91 2202 90 95 2202 90 99	Nealkoholiniai gėrimai, neįskaitant KN 2009 kodu klasifikuojamų vaisių arba daržovių sulčių, kurių sudėtyje yra KN 0401 – 0404 kodais klasifikuojami produktai arba riebalai, gauti iš produktų, klasifikuojamų KN 0401 – 0404 kodais	100	0 + RAC

(¹) RAC = sumažintos žemės ūkio sudedamosios dalys (apskaičiuotos pagal susitarimo 3 protokole nustatytus pagrindinius kiekius) taikomus kvotų kiekybinėse ribose. Tokioms sumažintoms žemės ūkio sudedamosioms dalims taikomas maksimalus muitas, nustatytas bendrajame muitų tarife, jei produktai yra klasifikuojami KN 1704 10 91, 1704 10 99, 2105 00 10, 2105 00 91 ar 2106 90 10 kodais, jiems taikomas maksimalus susitarime numatytas muitas.

(*) Išskyrus prekes kurių sudėtyje yra 70 % ar daugiau sacharozės masės (įskaitant invertuotąjį cukrų, išreikštą sacharozės kiekiu), klasifikuojamas KN ex 1704 90 51, ex 1704 90 99, ex 1806 20 80, ex 1806 20 95, ex 1806 90 90 ar ex 2106 90 98 kodais.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2245/2004

2004 m. gruodžio 27 d.

iš dalies keičiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo I, II, III ir IV priedus

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

„— Latvijoje: Civilinio proceso įstatymo (*Civilprocesa likums*) 27 skirsnis ir 28 skirsnio 3, 5, 6 ir 9 dalys,“;

atsižvelgdama į Europos Bendrijų steigimo sutartį,

b) su Slovėnija susijusi įtrauka pakeičiama taip:

atsižvelgdama į 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ⁽¹⁾, ypač į jo 74 straipsnį,„— Slovėnijoje: Tarptautinės privatinės teisės ir proceso akto (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) 48 straipsnio 2 dalis, susijusi su Civilinio proceso akto (*Zakon o pravdnem postopku*) 47 straipsnio 2 dalimi, ir Tarptautinės privatinės teisės ir proceso akto (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) 58 straipsnio 1 dalis, susijusi su Civilinio proceso akto (*Zakon o pravdnem postopku*) 57 straipsnio 1 dalimi ir 47 straipsnio 2 dalimi,“;

kadangi:

(1) Reglamento (EB) Nr. 44/2001 I priede yra išvardijamos nacionalinės jurisdikcijos taisyklės. II priede yra išvardijami valstybių narių teismai arba kompetetingos institucijos, kurių jurisdikcijai priklauso prašymų dėl pripažinimo vykdytinais nagrinėjimas. III priede yra išvardijami teismai, nagrinėjantys skundus dėl tokių sprendimų, ir IV priede – nuostolių kompensavimo procedūros.

c) su Slovakija susijusi įtrauka pakeičiama taip:

„— Slovakijoje: Akto Nr. 97/1963 dėl tarptautinės privatinės teisės ir su ja susijusių proceso taisyklių 37 ir 37 e straipsniai“.

(2) Reglamento (EB) Nr. 44/2001 I, II, III ir IV priedai buvo iš dalies pakeisti 2003 Stojimo aktu, t. y. buvo įtrauktos nacionalinės jurisdikcijos taisyklės, teismų arba kompetingų institucijų sąrašai ir stojančiųjų valstybių kompensavimo procedūros.

2) II priedas iš dalies keičiamas taip:

a) su Prancūzija susijusi įtrauka pakeičiama taip:

(3) Prancūzija, Latvija, Lietuva, Slovėnija ir Slovakija pranešė Komisijai dėl pakeitimų I, II, III ir IV prieduose esančiuose sąrašuose.

„— Prancūzijoje:

a) „tribunal de grande instance“ pirmininkaujantis teisėjas;

(4) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 44/2001 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

b) „chambre départementale des notaires“ pirmininkas tuo atveju, kai yra nagrinėjami prašymai dėl autentiškų notarinių dokumentų pripažinimo vykdytinais.“;

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 iš dalies keičiamas taip:

b) su Slovėnija susijusi įtrauka pakeičiama taip:

„— Slovėnijoje, „okrožno sodišče““;

1) I priedas iš dalies keičiamas taip:

c) su Slovakija susijusi įtrauka pakeičiama taip:

a) su Latvija susijusi įtrauka pakeičiama taip:

„— Slovakijoje, „okresný súd““;

⁽¹⁾ OL L 12, 2001 1 16, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

3) III priedas iš dalies keičiamas taip:

a) su Prancūzija susijusi įtrauka pakeičiama taip:

„— Prancūzijoje:

- a) „*cour d'appel*“ dėl sprendimų, susijusių su prašymų priėmimu;
- b) „*tribunal de grande instance*“ pirmininkaujantis teisėjas dėl sprendimų, susijusių su prašymų atmetimu“;

b) su Lietuva susijusi įtrauka pakeičiama taip:

„— Lietuvoje, „Lietuvos apeliacinis teismas““;

c) su Slovėnija susijusi įtrauka pakeičiama taip:

„— Slovėnijoje, „okrožno sodišče““;

d) su Slovakija susijusi įtrauka pakeičiama taip:

„— Slovakijoje, „okresný súd““;

4) IV priedas iš dalies keičiamas taip:

a) su Lietuva susijusi įtrauka pakeičiama taip:

„— Lietuvoje, „Lietuvos Aukščiausiasis Teismas““;

b) su Slovėnija susijusi įtrauka pakeičiama taip:

„— Slovėnijoje, apeliacija „Vrhovno sodišče Republike Slovenije““;

c) su Slovakija susijusi įtrauka pakeičiama taip:

„— Slovakijoje, „dovolanie““.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 27 d.

Komisijos vardu
José Manuel BARROSO
Pirmininkas

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2246/2004**2004 m. gruodžio 27 d.****iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1555/96 dėl intervencinių lygių papildomiems kiaušiu, citrinų, obuolių ir cukinijų maitams**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2200/96 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo⁽¹⁾, ypač į jo 33 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

(1) 1996 m. liepos 30 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1555/96 dėl papildomų importo muitų taikymo vaisiams ir daržovėms taisyklių⁽²⁾, numatomas jo priede nurodytų prekių importo stebėjimas. Toks stebėjimas atliekamas pagal taisyklės, numatytas 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, 308d straipsnyje⁽³⁾.

(2) Taikant Urugvajaus raundo daugiašalėse derybose dėl prekybos sudaryto Susitarimo dėl žemės ūkio 5 straipsnio 4 dalį⁽⁴⁾ ir atsižvelgiant į paskutinius turimus 2001, 2002 ir 2003 m. duomenis, reikėtų iš dalies

pakeisti kiaušiu, citrinų, obuolių ir cukinijų papildomų muitų intervencinius lygius.

(3) Reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 1555/96.

(4) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Šviežių vaisių ir daržovių valdymo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1555/96 priedas pakeičiamas šio reglamento priede esančiu tekstu.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis yra taikomas nuo 2005 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 27 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

⁽¹⁾ OL L 297, 1996 11 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 47/2003 (OL L 7, 2003 1 11, p. 64).

⁽²⁾ OL L 193, 1996 8 3, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1844/2004 (OL L 322, 2004 10 23, p. 12).

⁽³⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2286/2003 (OL L 343, 2003 12 31, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 336, 1994 12 23, p. 22.

PRIEDAS

„PRIEDAS

Nepažeidžiant Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklių, prekių aprašymas laikomas tik orientaciniu. Papildomų muitų taikymo sritis šiame priede nustatoma atsižvelgiant į KN kodų apimtį šio reglamento priėmimo metu. Jei prieš KN kodą yra „ex“, papildomo muto taikymo sritis nustatoma pagal KN kodą ir atitinkamą intervencinį laikotarpį.

Eilės Nr.	Eilės Nr.	Prekių pavadinimas	Taikymo laikotarpis	Intervenciniai lygiai (tonomis)
78.0015	ex 0702 00 00	Pomidorai	— nuo spalio 1 d. iki gegužės 31 d.	596 477
78.0020			— nuo birželio 1 d. iki rugsėjo 30 d.	552 167
78.0065	ex 0707 00 05	Agurkai	— nuo gegužės 1 d. iki spalio 31 d.	39 640
78.0075			— nuo lapkričio 1 d. iki balandžio 30 d.	30 932
78.0085	ex 0709 10 00	Artišokai	— nuo lapkričio 1 d. iki birželio 30 d.	2 071
78.0100	0709 90 70	Cukinijos	— nuo sausio 1 d. iki gruodžio 31 d.	65 658
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Apelsinai	— nuo gruodžio 1 d. iki gegužės 31 d.	620 166
78.0120	ex 0805 20 10	Klementinai	— nuo lapkričio 1 d. iki vasario pabaigos	88 174
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandarinai (įskaitant tikruosius mandarinus ir likerinius mandarinus); vilkingai ir panašūs citrusų hibridai	— nuo lapkričio 1 d. iki vasario pabaigos	94 302
78.0155	ex 0805 50 10	Citrinos	— nuo birželio 1 d. iki gruodžio 31 d.	341 887
78.0160			— nuo sausio 1 d. iki gegužės 31 d.	13 010
78.0170	ex 0806 10 10	Valgomosios vynuogės	— nuo liepos 21 d. iki lapkričio 20 d.	227 815
78.0175	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Obuoliai	— nuo sausio 1 d. iki rugpjūčio 31 d.	730 999
78.0180			— nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 31 d.	32 266
78.0220	ex 0808 20 50	Kriaušės	— nuo sausio 1 d. iki balandžio 30 d.	274 921
78.0235			— nuo liepos 1 d. iki gruodžio 31 d.	28 009
78.0250	ex 0809 10 00	Abrikosai	— nuo birželio 1 d. iki liepos 31 d.	4 123
78.0265	ex 0809 20 95	Vyšnios, išskyrus rūgščiąsias vyšnias	— nuo gegužės 21 d. iki rugpjūčio 10 d.	32 863
78.0270	ex 0809 30	Persikai, įskaitant brunonus ir nektarinus	— nuo birželio 11 d. iki rugsėjo 30 d.	6 808
78.0280	ex 0809 40 05	Slyvos	— nuo birželio 11 d. iki rugsėjo 30 d.	51 276“

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2247/2004**2004 m. gruodžio 27 d.****panaikinantis tam tikrus galvijienos sektoriui skirtus reglamentus ir avienos bei ožkienos sektoriui taikomą Reglamentą (EEB) Nr. 3882/90**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

(EB) Nr. 793/97⁽¹⁰⁾, (EB) Nr. 1495/97⁽¹¹⁾, (EB) Nr. 23/2001⁽¹²⁾, (EB) Nr. 252/2002⁽¹³⁾ ir (EB) Nr. 496/2003⁽¹⁴⁾ jau nėra svarbūs tinkamam galvijienos bendrosios rinkos organizavimui.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

- (2) Reglamentas (EEB) Nr. 3882/90⁽¹⁵⁾ dėl ėrienos importo kainų kontrolės yra pasenęs, nes Komisija jau nebeįsivertė mokesčių importuojamoms gyvoms avims ir šviežiai, atšaldyti ar sušaldyti avienai. Be to, pastebėta, kad pagal šį reglamentą valstybių narių numatytos importo kainos nesukuria papildomos pridėtinės vertės, nors dėl jų reikia nemažų duomenis renkančios ir perduodančios administracijos pastangų ir išlaidų. Todėl reikėtų panaikinti valstybių narių prievolę pranešti tas kainas.

atsižvelgdama į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo⁽¹⁾, ypač į jo 28 straipsnio 2 dalį, 29 straipsnio 2 dalį, 33 straipsnio 12 dalį ir 41 straipsnį,

- (3) Skaidrumo ir teisinio tikrumo sumetimais pirmiau minėtus reglamentus būtina panaikinti.

atsižvelgdama į 2001 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) 2529/2001 dėl bendro avienos ir ožkienos rinkos organizavimo⁽²⁾, ypač į jo 15 ir 24 straipsnį,

- (4) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Galvijienos vadybos komiteto ir Avininkystės ir ožkininkystės vadybos komiteto nuomonę,

kadangi:

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

- (1) Reglamentai (EEB) Nr. 2182/77⁽³⁾, (EEB) Nr. 2173/79⁽⁴⁾, (EEB) Nr. 2326/79⁽⁵⁾, (EEB) Nr. 2539/84⁽⁶⁾, (EEB) Nr. 2824/85⁽⁷⁾, (EB) Nr. 2271/95⁽⁸⁾, (EB) Nr. 773/96⁽⁹⁾,

Reglamentai (EEB) Nr. 2182/77, (EEB) Nr. 2173/79, (EEB) Nr. 2326/79, (EEB) Nr. 2539/84, (EEB) Nr. 2824/85, (EEB) Nr. 3882/90, (EB) Nr. 2271/95, (EB) Nr. 773/96, (EB) Nr. 793/97, (EB) Nr. 1495/97, (EB) Nr. 23/2001, (EB) Nr. 252/2002 ir (EB) Nr. 496/2003 yra panaikinami.

⁽¹⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 21. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1899/2004 (OL L 328, 2004 10 30, p. 67).

⁽²⁾ OL L 341, 2001 12 22, p. 3. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽³⁾ OL L 251, 1977 10 1, p. 60. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2417/95 (OL L 248, 1995 10 14, p. 39).

⁽⁴⁾ OL L 251, 1979 10 5, p. 12. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2417/95.

⁽⁵⁾ OL L 266, 1979 10 24, p. 5.

⁽⁶⁾ OL L 238, 1984 9 6, p. 13. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2417/95.

⁽⁷⁾ OL L 268, 1985 10 10, p. 14. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 251/93 (OJ L 28, 1993 2 5, p. 47).

⁽⁸⁾ OL L 231, 1995 9 28, p. 23. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1185/98 (OL L 164, 1998 6 9, p. 11).

⁽⁹⁾ OL L 104, 1996 4 27, p. 19. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1349/96 (OL L 174, 1996 7 12, p. 13).

2 straipsnisŠis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽¹⁰⁾ OL L 114, 1997 5 1, p. 29.

⁽¹¹⁾ OL L 202, 1997 7 30, p. 35.

⁽¹²⁾ OL L 3, 2001 1 6, p. 7. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1840/2001 (OL L 251, 2001 9 20, p. 4).

⁽¹³⁾ OL L 40, 2002 2 12, p. 6.

⁽¹⁴⁾ OL L 74, 2003 3 20, p. 3.

⁽¹⁵⁾ OL L 367, 1990 12 29, p. 127. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3890/92 (OL L 391, 1992 12 31, p. 51).

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 27 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2248/2004**2004 m. gruodžio 27 d.****atidarantis 2005 m. manijoko, kurio kilmės šalis yra Tailandas, Bendrijos tarifinę kvotą ir numatantis jos administravimą**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1996 m. birželio 18 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1095/96 dėl nuolaidų, numatytų CXL sąraše, sudarytame pasibaigus deryboms dėl GATT XXIV.6 straipsnio, įgyvendinimo⁽¹⁾, ypač į jo 1 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Tarptautinės prekybos organizacijos daugiašalių prekybos derybų metu Bendrija išsipareigojo per ketverius metus atidaryti ne didesnę kaip 21 milijono tonų tarifinę kvotą produktams, klasifikuojamiems KN kodais 0714 10 10, 0714 10 91 ir 0714 10 99 bei kurių kilmės šalis yra Tailandas, taikant iki 6 % sumažintą muitą. Šią kvotą atidaryti ir administruoti turi Komisija.
- (2) Būtina nustatyti administravimo sistemą, kuri užtikrintų, kad pagal šią kvotą būtų importuojami tik tie produktai, kurių kilmės šalis yra Tailandas. Todėl importo licencijos ir toliau turėtų būti išduodamos tik pateikus Tailando valdžios institucijų išduotą eksporto sertifikatą, kurio pavyzdys buvo pateiktas Komisijai.
- (3) Kadangi šių produktų importas į Bendrijos rinką tradiciškai buvo administruojamas pagal kalendorinius metus, ši sistema turėtų likti ir toliau. Todėl turi būti atidaryta 2005 metų kvota.
- (4) Norint importuoti produktus, klasifikuojamus KN kodais 0714 10 10, 0714 10 91 ir 0714 10 99, vadovaujantis 2000 m. birželio 9 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1291/2000, nustatančiu bendrąsias išsamias taisykles dėl importo ir eksporto licencijų bei išankstinio nusta-

tymo sertifikatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams⁽²⁾, ir vadovaujantis 2003 m. liepos 28 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1342/2003, nustatančiu specialias išsamias grūdų ir ryžių importo ir eksporto licencijų sistemos taikymo taisykles⁽³⁾, pateikiama importo licencija.

- (5) Atsižvelgiant į patirtį ir į tai, kad Bendrijos koncesija yra numatyta bendras kiekis per ketverius metus, per metus neviršijantis 5 500 000 tonų, tikslinga ir toliau taikyti priemones, kurios, esant tam tikroms sąlygoms, leidžia lengviau į laisvą apyvartą išleisti produktų kiekius, viršijančius importo licencijose nurodytus kiekius, arba perkelti importo licencijose nurodyto kiekio ir mažesnio faktiškai importuoto kiekio skirtumą į kitus metus.
- (6) Siekiant užtikrinti teisingą susitarimo taikymą, būtina griežtų ir sistemingų kontrolės priemonių sistema Tailando eksporto sertifikatuose pateiktai informacijai ir Tailando valdžios institucijų eksporto sertifikatų išdavimo tvarkai patikrinti.
- (7) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Javų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

KVOTOS ATIDARYMAS*I straipsnis*

1. Importo tarifinė kvota 5 500 000 tonoms manijoko, klasifikuojamo KN kodais 0714 10 10, 0714 10 91 ir 0714 10 99 ir kurio kilmės šalis yra Tailandas, atidaroma 2005 m. sausio 1 d.–gruodžio 31 d. laikotarpiui.

⁽²⁾ OL L 152, 2000 6 24, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1741/2004 (OL L 311, 2004 10 8, p. 17).

⁽³⁾ OL L 189, 2003 7 29, p. 12. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1092/2004 (OL L 209, 2004 6 11, p. 9).

⁽¹⁾ OL L 146, 1996 6 20, p. 1.

Nustatomas 6 % advaliorinis muitas.

Kvotos serijinis numeris yra 09.4008.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems produktams taikomos šiame reglamente numatytos priemonės, jei jie importuojami pagal importo licencijas, išduotas pateikus Užsienio prekybos departamento, Prekybos ministerijos, Tailando vyriausybės išduotą eksporto į Europos bendriją sertifikatą (toliau – eksporto sertifikatas).

II SKYRIUS

EKSPORTO SERTIFIKATAI

2 straipsnis

1. Išduodamas vienas priede pateikto pavyzdžio formos eksporto sertifikato originalas ir ne mažiau kaip viena jo kopija.

Formos matmenys – maždaug 210 × 297 milimetrai. Išduodamo originalo popierius baltas, su rėminio ornamentinio rašto fonu, kad būtų galima nustatyti mechaniniais ar cheminiais būdais padarytas klastotes.

2. Eksporto sertifikatai pildomi anglų kalba.

3. Eksporto sertifikatų originalai ir kopijos pildomos mašinarščiu arba ranka. Jei pildoma ranka, jie turi būti pildomi rašalu ir spausdintinėmis didžiosiomis raidėmis.

4. Ant kiekvieno eksporto sertifikato yra iš anksto atspausdintas serijinis numeris. Sertifikato numeris taip pat yra ir viršutiniame skirsnyje. Kopijų numeriai yra tokie patys kaip ir originalo.

3 straipsnis

1. 2005 m. sausio 1 d.–gruodžio 31 d. išduoti eksporto sertifikatai galioja 120 dienų nuo išdavimo datos. Sertifikato išdavimo data įtraukiama į sertifikato galiojimo laikotarpį.

Sertifikatas galioja, jei visi jo skirsniai yra tinkamai užpildyti ir deramai patvirtinti, remiantis šio straipsnio 2 dalimi. Kiekis skirsnyje „siunčiamas svoris“ įrašomas žodžiais ir skaičiais.

2. Eksporto sertifikatas laikomas deramai patvirtintu, kai jame nurodyta išdavimo data, yra išduodančiosios įstaigos antspaudas ir įgalioto asmens ar asmenų parašas.

III SKYRIUS

IMPORTO LICENCIJOS

4 straipsnis

Paraiškos produktų, klasifikuojamų KN kodais 0714 10 10, 0714 10 91 ir 0714 10 99 ir kurių kilmės šalis yra Tailandas, importo licencijai gauti, parengtos vadovaujantis Reglamentais (EB) Nr. 1291/2000 ir (EB) Nr. 1342/2003, pateikiamos valstybių narių kompetentingoms institucijoms, pridėjus eksporto sertifikato originalą.

Eksporto sertifikato originalas lieka importo licenciją išduodančioje įstaigoje. Tačiau jei paraiškoje importo licencijai gauti prašoma tik eksporto sertifikate nurodyto kiekio dalis, išduodančioji įstaiga originale nurodo pradinį kiekį, kuriam jis panaudotas, ir, užantspaudavusi savo antspaudu, grąžina jį atitinkamai šaliai.

Išduodant importo licenciją atsižvelgiama tik į eksporto sertifikato skirsnyje „Siunčiamas svoris“ nurodytą kiekį.

5 straipsnis

Nustačius, kad faktiškai iškrauti tam tikro krovinio kiekiai didesni už bendrą šiam kroviniumi išduotoje importo licencijoje ar licencijose nurodytą skaičių, importuotojui pareikalavus, atitinkamą importo licenciją arba licencijas išdavusios kompetentingos institucijos teleksu arba faksu Komisijai kaip įmanoma greičiau praneša kiekvienu atskiru atveju Tailando eksporto sertifikatų numerį ar numerius, importo licencijų numerį ar numerius, atitinkamą perviršį ir krovininio laivo pavadinimą.

Komisija kreipiasi į Tailando valdžios institucijas, kad būtų galima parengti naujus eksporto sertifikatus.

Kol neparengti nauji sertifikatai, perviršiai negali būti išleidžiami į laisvą apyvartą pagal šį reglamentą, išskyrus, jei dėl atitinkamų kiekių pateikiamos naujos importo licencijos.

Naujos importo licencijos išduodamos taikant 10 straipsnyje nustatytas sąlygas.

6 straipsnis

Taikydama išimtį iš 5 straipsnio trečiosios pastraipos, kai nustatoma, kad iš tiesų iškrauti kiekiai, pristačius tam tikrą krovinių, neviršija pateiktoje importo licencijoje ar licencijose numatytų kiekių daugiau negu 2 %, importuotojui pareikalavus, į laisvą apyvartą išleidžiančios valstybės narės kompetentingos institucijos leidžia išleisti į laisvą apyvartą perteklinius kiekius, importuotojui sumokėjus ne didesnę negu 6 % advaliorinį muitą ir pateikus užstatą, kurio suma lygi Bendrojo muitų tarifo nustatyto muto ir sumokėto muto skirtumui.

Užstatas grąžinamas, į laisvą apyvartą išleidžiančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikus papildomą atitinkamų kiekių importo licenciją. Pateikiant papildomas licencijas, Reglamento (EB) Nr. 1291/2000 15 straipsnio 2 dalyje arba šio reglamento 8 straipsnyje nurodytas užstatas nereikalaujamas.

Papildomos importo licencijos išduodamos taikant 10 straipsnyje nustatytas sąlygas ir pateikus vieną ar daugiau Tailandu valdžios institucijų išduotų naujų eksporto sertifikatų.

Papildomų importo licencijų 20 skirsnyje nurodomas vienas šių įrašų:

- Συμπληρωματικό πιστοποιητικό — Άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2248/2004,
- Licence for additional quantity, Article 6 of Regulation (EC) No 2248/2004,
- Certificat complémentaire, règlement (CE) n° 2248/2004, article 6,
- Titolo complementare, regolamento (CE) n. 2248/2004 articolo 6,
- Atļauja par papildu daudzumu, Regulas (EK) Nr. 2248/2004 6. pants,
- Papildomoji licencija, Reglamento (EB) Nr. 2248/2004 6 straipsnio,
- Kiegészítő engedély, 2248/2004/EK rendelet 6. cikk,
- Aanvullend certificaat — artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2248/2004,
- Uzupełniająca pozwolenie, rozporządzenie (WE) nr 2248/2004 art. 6,
- Certificado complementario, artículo 6 del Reglamento (CE) n° 2248/2004,
- Certificado complementar, artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 2248/2004,
- Licence pro dodatečné množství, čl. 6 nařízení (ES) č. 2248/2004,
- Dodatočné povolenie, článok 6 nariadenia (ES) č. 2248/2004,
- Supplerende licens, forordning (EF) nr. 2248/2004, artikel 6,
- Dovoljenje za dodatne količine, člen 6, Uredba (ES) št. 2248/2004,
- Zusätzliche Lizenz — Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 2248/2004,
- Lisätodistus, asetys (EY) N:o 2248/2004 6 artikla,
- Lisakoguse litsents, määruse (EÜ) nr 2248/2004 artikkel 6,
- Kompletterande licens, artikel 6 i förordning (EG) nr 2248/2004.

Išskyrus *force majeure* atvejus, užstatas konfiskuojamas už kiekius, dėl kurių per keturis mėnesius nuo deklaracijos dėl išleidimo į laisvą apyvartą pateikimo nepateikiama papildoma importo licencija, nurodyta pirmoje šio straipsnio pastraipoje. Visų pirma konfiskuojamas kiekių, kurių papildoma importo licencija nebuvo išduota, remiantis 10 straipsnio pirma pastraipa, užstatas.

Kompetentingai institucijai įvedus papildomos importo licencijos kiekį ir patvirtinus įrašą, kai pirmoje šio straipsnio pastraipoje numatytas užstatas grąžinamas, licencija kaip įmanoma greičiau grąžinama išduodančiajai įstaigai.

7 straipsnis

Paraiškos importo licencijoms gauti, remiantis šiuo reglamentu, gali būti pateikiamos visose valstybėse narėse, o išduotos licencijos galioja visoje Bendrijoje.

Reglamento (EB) Nr. 1291/2000 5 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos ketvirta įtrauka netaikoma šiuo reglamentu remiantis importuojamiems produktams.

8 straipsnis

Taikant išimtį iš Reglamento (EB) Nr. 1342/2003 12 straipsnio, šiuo reglamentu numatytų importo licencijų užstatas yra 5 EUR už vieną toną.

9 straipsnis

1. Paraiškų importo licencijoms gauti 8 skirsnyje ir pačiose licencijose įrašoma „Tailandas“.

2. Importo licencijų:

a) 24 skirsnyje įrašomi šie įrašai:

— Derechos de aduana limitados al 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n° 2248/2004],

— Clo limitované 6 % *ad valorem* (nařízení (ES) č. 2248/2004),

— Toldsatsen begrænses til 6 % af værdien (forordning (EF) nr. 2248/2004),

— Beschränkung des Zolls auf 6 % des Zollwerts (Verordnung (EG) Nr. 2248/2004),

— Väärtuseline tollimaks piiratud 6 protsendini (määrus (EÜ) nr 2248/2004),

— Τελωνειακός δασμός κατ' ανώτατο όριο 6 % κατ' αξία [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2248/2004],

— Customs duties limited to 6 % *ad valorem* (Regulation (EC) No 2248/2004),

— Droits de douane limités a 6 % *ad valorem* [règlement (CE) n° 2248/2004],

— Dazi doganali limitati al 6 % *ad valorem* [regolamento (CE) n. 2248/2004],

— Muitas nodokļi nepārsniedz 6 % *ad valorem* (Regula (EK) Nr. 2248/2004),

— Muito mokestis neviršija 6 % *ad valorem* (Reglamentas (EB) Nr. 2248/2004),

— Mérsékelt, 6 %-os értékvám (2248/2004/EK rendelet),

— Douanerechten beperkt tot 6 % *ad valorem* (Verordening (EG) nr. 2248/2004),

— Należności celne ograniczone do 6 % *ad valorem* (Rozporządzenie (WE) nr 2248/2004),

— Direitos aduaneiros limitados a 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n.º 2248/2004],

— Dovožné clo so stropom 6 % *ad valorem* (Nariadenie (ES) č 2248/2004),

— Omejitve carinskikh dajatev na 6 % *ad valorem* (Uredba (ES) št. 2248/2004),

— Arvotulli rajoitettu 6 prosenttiin (asetus (EY) N:o 2248/2004),

— Tullsatsen begränsad till 6 % av värdet (förfordning (EG) nr 2248/2004);

b) 20 skirsnyje nurodoma ši informacija:

i) Tailando eksporto sertifikate nurodytas kroviniinio laivo pavadinimas,

ii) Tailando eksporto sertifikato numeris ir data.

3. Importo licencija priimama kaip priedas prie deklaracijos dėl išleidimo į laisvą apyvartą tik tuomet, jei įrodoma, visų pirma atitinkamai šaliai pateikus kroviniinio važtaraščio kopiją, kad produktus, kuriuos prašoma išleisti į laisvą apyvartą, į Bendriją atgabeno importo licencijoje nurodytas laivas.

4. Taikant šio reglamento 6 straipsnį ir darant išimtį iš Reglamento (EB) Nr. 1291/2000 8 straipsnio 4 dalies, į laisvą apyvartą išleidžiamas kiekis negali viršyti importo licencijos 17 ir 18 skirsniuose nurodyto kiekio. Norint tai nurodyti, minėtos licencijos 19 skirsnyje įrašomas skaičius 0.

10 straipsnis

Importo licencijos išduodamos penktą darbo dieną nuo paraiškos pateikimo dienos, išskyrus atvejus, kai Komisija teleksu arba faksu informuoja valstybių narių kompetentingas institucijas, kad šiuo reglamentu nustatytos sąlygos nebuvo patenkintos.

Atitinkamai šaliai paprašius ir teleksu arba faksu gavus Komisijos sutikimą, importo licencija gali būti išduota per trumpesnę laikotarpį.

Jei neįvykdytos importo licencijos išdavimą reglamentuojančios sąlygos, prireikus ir po konsultacijų su Tailando valdžios institucijomis Komisija gali pavirtinti atitinkamas priemones.

11 straipsnis

Darant išimtį iš Reglamento (EB) Nr. 1342/2003 6 straipsnio, paskutinė importo licencijos galiojimo laikotarpio diena atitinka paskutinę atitinkamo eksporto sertifikato galiojimo laikotarpio dieną, pridėjus 30 dienų.

12 straipsnis

1. Valstybės narės kiekvieną dieną teleksu ar faksu Komisijai praneša šią informaciją apie kiekvieną paraišką importo licencija gauti:

a) kiekį, kuriam prašoma išduoti kiekvieną importo licenciją, kai reikia nurodant „papildoma importo licencija“;

b) pareiškėjo importo licencijai gauti pavadinimą;

c) pateikto eksporto sertifikato numerį, nurodytą viršutiniame sertifikato skirsnyje;

d) eksporto sertifikato išdavimo datą;

e) bendrą kiekį, kuriam išduotas eksporto sertifikatas;

f) eksporto sertifikate nurodytą eksportuotojo pavadinimą.

2. Už importo licencijų išdavimą atsakingos valdžios institucijos teleksu ar faksu ne vėliau kaip iki 2006 m. pirmo pusmečio pabaigos Komisijai pateikia visą kitoje importo licencijų pusėje patvirtintų nepanaudotų kiekių sąrašą, kroviniinio laivo pavadinimą ir atitinkamų eksporto sertifikatų numerius.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

13 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 27 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

ANEXO — PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
 PIELIKUMS — PRIEDAS — MELLÉKLET — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK — ANEXO — PRÍLOHA — PRILOGA — LIITE
 — BILAGA

SERIAL No

ORIGINAL**DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE**

**MINISTRY OF COMMERCE
 GOVERNMENT OF THAILAND**

EXPORT CERTIFICATE SUBJECT TO REGULATION (EC) No 2248/2004

SPECIAL FORM FOR PRODUCTS FALLING WITHIN CN CODES 0714 10 10, 0714 10 91, 0714 10 99

EXPORT CERTIFICATE No	
EXPORT PERMIT No	

1. EXPORTER (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)		2. FIRST CONSIGNEE (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)	
NAME		NAME	
ADDRESS		ADDRESS	
COUNTRY		COUNTRY	
3. SHIPPED PER		4. COUNTRY/COUNTRIES OF DESTINATION IN EU	
5. TYPE OF MANIOC PRODUCTS	6. WEIGHT (TONNES)	7. PACKING	
☐ CN CODE 0714 10 10 ☐ CN CODE 0714 10 91 ☐ CN CODE 0714 10 99	SHIPPED WEIGHT	☐ IN BULK	
	ESTIMATED NET WEIGHT	☐ BAGS	
		☐ OTHERS	

WE HEREBY CERTIFY THAT THE ABOVEMENTIONED PRODUCTS ARE PRODUCED IN AND ARE EXPORTED FROM THAILAND

DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE

DATE

.....
NAME AND SIGNATURE OF AUTHORISED OFFICIAL AND STAMP

THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE

FOR USE BY EU AUTHORITIES:

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2249/2004

2004 m. gruodžio 27 d.

iš dalies pakeičiantis Reglamentą (EB) Nr. 686/2004, nustatantį pereinamojo laikotarpio priemones, susijusias su gamintojų organizacijomis šviežių vaisių ir daržovių rinkoje dėl Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos įstojimo į Europos Sąjungą

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos stojimo sutartį,

atsižvelgdama į Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos stojimo aktą, ypač į jo 41 straipsnio pirmąją pastraipą,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamento (EB) Nr. 686/2004⁽¹⁾ 4 straipsnyje numatyta galimybė Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos gamintojų organizacijoms taikyti pereinamojo laikotarpio veiklos programas.
- (2) 2003 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1433/2003, nustatančio išsamias Komisijos reglamento (EB) Nr. 2200/96 taikymo taisykles dėl veiklos fondų, veiksmų programų ir finansinės pagalbos⁽²⁾, 16 straipsnio 1 dalyje veiklos programas numatyta įgyvendinti metiniais laikotarpiais, kurie prasideda sausio 1 d. ir baigiasi gruodžio 31 d. Tačiau veiklos programos gali būti pradėtos įgyvendinti tik kompetentingoms institucijoms jas patvirtinus. Todėl pereinamojo laikotarpio veiklos programų įgyvendinimas 2004 m. turėtų trukti kelis mėnesius, o 2005 m. – visą 12 mėn. laikotarpį. Dėl to reikėtų numatyti nuostatas dėl referencinio laikotarpio nustatymo ir pagalbos pereinamojo laikotarpio veiklos programoms apskaičiavimo.

(3) Reikėtų paaiškinti, kad pagalba yra numatyta tik tai pereinamojo laikotarpio veiklos programos daliai, kuri įgyvendinama 2004 m., ir tik atsižvelgiant į tikrąją jos trukmę, apskaičiuojamą *pro rata* nuo programos patvirtinimo dienos.

(4) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 686/2004 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti;

(5) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka šviežių vaisių ir daržovių vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 686/2004 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1) 3 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1433/2003 16 straipsnio 1 dalies, 2004 m. veiklos programos pradedamos vykdyti nuo tos dienos, kurią kompetentingos nacionalinės institucijos jas patvirtina, iki 2004 m. gruodžio 31 d.“

2) Įterpiama 4a dalis:

„4 a. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1433/2003 4 straipsnio 1 dalies, 2004 m. prašant pagalbos parduotos produkcijos vertė referenciniu laikotarpiu dauginama iš dienų, prabėgusių nuo veiklos programos patvirtinimo dienos iki 2004 m. gruodžio 31 d. (abi dienos imtinai), skaičiaus ir dalijama iš 366.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽¹⁾ OL L 106, 2004 4 15, p. 10.

⁽²⁾ OL L 203, 2003 8 12, p. 25. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais reglamentu (EB) Nr. 1813/2004 (OL L 319, 2004 10 20, p. 5).

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 27 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2250/2004

2004 m. gruodžio 27 d.

iš dalies pakeičiantis Reglamentus (EEB) Nr. 429/90, (EB) Nr. 2571/97, (EB) Nr. 174/1999, (EB) Nr. 2771/1999, (EB) Nr. 2799/1999, (EB) Nr. 214/2001, (EB) Nr. 580/2004, (EB) Nr. 581/2004 ir (EB) Nr. 582/2004 dėl pasiūlymų pateikimo ir pranešimo apie juos Komisijai terminų

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) 1255/1999 dėl bendro pieno ir pieno produktų rinkos organizavimo⁽¹⁾, ypač į jo 10, 15 ir 31 straipsnius,

kadangi:

(1) Toliau išvardytuose reglamentuose išdėstytos konkursų rengimo nuostatos dėl laikotarpių, per kuriuos konkurso dalyviai turėtų pateikti savo pasiūlymus kompetentingoms valstybių narių institucijoms, o valstybės narės – pranešti apie gautus pasiūlymus Komisijai:

— 1990 m. vasario 20 d. Komisijos reglamentą (EEB) 429/90 dėl pagalbos už bendrijoje tiesiogiai vartoti skirtą koncentruotą sviestą suteikimo konkurso tvarka⁽²⁾,

— 1997 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentą (EB) 2571/97 dėl sviesto pardavimo sumažintomis kainomis ir dėl pagalbos suteikimo konditerijos gaminių, ledų ir kitų maisto produktų gamyboje naudojami grietinėlei, sviestui ir koncentruotam sviestui⁽³⁾,

— 1999 m. gruodžio 16 d. Komisijos reglamentą (EB) 2771/1999 nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1255/1999 taikymo taisykles dėl intervencijos sviesto ir grietinėlės rinkoje⁽⁴⁾,

— 1999 m. gruodžio 17 d. Komisijos reglamentą (EB) 2799/1999 nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1255/1999 taikymo taisykles, susijusias su pagalbos už pašarams skirtą nugriebtą pieną ir nugriebto pieno miltelius suteikimu ir šių nugriebto pieno miltelių pardavimu⁽⁵⁾,

— 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentą (EB) 214/2001 nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) 1255/1999 taikymo taisykles dėl intervencijos nugriebto pieno miltelių rinkoje⁽⁶⁾,

— 2004 m. kovo 26 d. Komisijos reglamentą (EB) 580/2004 nustatantis eksporto gražinamųjų išmokų skyrimo už žemės ūkio produktus konkurso tvarką⁽⁷⁾,

— 2004 m. kovo 26 d. Komisijos reglamentą (EB) 581/2004 skelbiantis nuolatinį eksporto gražinamųjų išmokų už tam tikras sviesto rūšis konkursą⁽⁸⁾, ir

— 2004 m. kovo 26 d. Komisijos reglamentą (EB) 582/2004 skelbiantis nuolatinį eksporto gražinamųjų išmokų už nugriebto pieno miltelius konkursą⁽⁹⁾.

(2) Siekiant užtikrinti sklandų konkursų sistemų veikimą, t. y. skiriant atitinkamoms kompetentingoms valdžios institucijoms ir Komisijos tarnyboms pakankamai laiko su kiekvienu konkursu susijusiems duomenims tvarkyti, tikslinga paankstinti laikotarpius, skirtus operatoriams pateikti pasiūlymus, o kompetentingoms valdžios institucijoms – Komisijai perduoti duomenis.

⁽¹⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 48. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) 186/2004 (OL L 29, 2004 2 3, p. 6).

⁽²⁾ OL L 45, 1990 2 21, p. 8. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) 921/2004 (OL L 163, 2004 4 30, p. 94).

⁽³⁾ OL L 350, 1997 12 20, p. 3. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) 921/2004.

⁽⁴⁾ OL L 333, 1999 12 24, p. 11. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) 1932/2004 (OL L 333, 2004 11 9, p. 4).

⁽⁵⁾ OL L 340, 1999 12 31, p. 3. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) 1992/2004 (OL L 344, 2004 11 20, p. 11).

⁽⁶⁾ OL L 37, 2001 2 7, p. 100. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) 1838/2004 (OL L 322, 2004 10 23, p. 3).

⁽⁷⁾ OL L 90, 2004 3 27, p. 58.

⁽⁸⁾ OL L 90, 2004 3 27, p. 64.

⁽⁹⁾ OL L 90, 2004 3 27, p. 67.

- (3) Siekiant sumažinti spekuliacinio riziką, kylančią paankstinus pasiūlymų pateikimo terminą pagal konkurso procedūrą, apibrėžtą Reglamentuose (EB) 581/2004 ir (EB) 582/2004, pasibaigus pasiūlymų pateikimo terminui neturėtų būti leidžiamas išankstinis eksporto grąžinamųjų išmokų nustatymas, numatytas 1999 m. sausio 26 d. Komisijos reglamente (EB) 174/1999 nustatančiame išsamias specialiąsias Tarybos reglamento (EEB) 804/68 taikymo taisykles dėl pieno ir pieno produktų eksporto licencijų ir eksporto grąžinamųjų išmokų⁽¹⁾.
- (4) Todėl Reglamentai (EEB) 429/90, (EB) 2571/97, (EB) 174/1999, (EB) 2771/1999, (EB) 2799/1999, (EB) 214/2001, (EB) 580/2004, (EB) 581/2004 ir (EB) 582/2004 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (5) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Pieno ir pieno produktų vadybos komiteto nuomonę.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EEB) 429/90 3 straipsnis iš dalies pakeičiamas taip:

1) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pasiūlymų pateikimo kiekvienam atskiram konkursui terminas baigiasi antro ir ketvirto mėnesio antradienio, išskyrus antrąjį rugpjūčio ir ketvirtąjį gruodžio antradienį, 11 val. (Briuselio laiku). Jei antradienis yra valstybinė šventė, šis terminas atkeliamas į ankstesnės darbo dienos 11 val. (Briuselio laiku).“

2) Įterpiama nauja 4 dalis:

„4. 3 straipsnio 2 dalyje nurodyto galutinio termino dieną valstybės narės informuoja Komisiją apie konkurso dalyvių pasiūlytus kiekius ir kainas.

Nepateikus nė vieno pasiūlymo, valstybės narės informuoja apie tai Komisiją per tą patį laikotarpį.“

2 straipsnis

Reglamento (EB) 2571/97 14 straipsnis iš dalies pakeičiamas taip:

1) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pasiūlymų pateikimo kiekvienam atskiram konkursui terminas baigiasi antro ir ketvirto mėnesio antradienio, išskyrus antrąjį rugpjūčio ir ketvirtąjį gruodžio antradienį, 11 val. (Briuselio laiku). Jei antradienis yra valstybinė šventė, šis terminas atkeliamas į ankstesnės darbo dienos 11 val. (Briuselio laiku).“

2) Įterpiama 3 dalis:

„3. 14 straipsnio 2 dalyje nurodyto pasiūlymų pateikimo galutinio termino dieną valstybės narės informuoja Komisiją apie konkurso dalyvių pasiūlytus kiekius ir kainas.

Nepateikus nė vieno pasiūlymo, valstybės narės informuoja apie tai Komisiją per tą patį laikotarpį, jeigu konkrečioje valstybėje narėje yra sviesto pardavimui.“

3 straipsnis

Reglamento (EB) 174/1999 1 straipsnio trečia dalis pakeičiama taip:

„3. Paraiškos licencijoms gauti visiems produktams, nurodytiems Tarybos reglamento (EB) 1255/1999 (*) 1 straipsnio 1 dalyje, kurios, kaip buvo apibrėžta Komisijos reglamento (EB) 1291/2000 (**) 17 straipsnyje, buvo pateiktos trečiadienį ir ketvirtadienį pasibaigus kiekvienam Komisijos reglamento (EB) 581/2004 (***) 2 straipsnio 2 dalyje ir Komisijos reglamento (EB) 582/2004 (****) 2 straipsnio 2 dalyje nurodytam pasiūlymų teikimo laikotarpiui, laikomos pateiktomis kitą darbo dieną po to ketvirtadienio.

(*) OL L 160, 1999 6 26, p. 48.

(**) OL L 152, 2000 6 24, p. 1.

(***) OL L 90, 2004 3 27, p. 64.

(****) OL L 90, 2004 3 27, p. 67.“

⁽¹⁾ OL L 20, 1999 1 27, p. 8. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) 1846/2004 (OL L 322, 2004 10 23, p. 16).

4 straipsnis

Reglamentas (EB) 2771/1999 iš dalies pakeičiamas taip:

1) 16 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Pasiūlymų pateikimo kiekvienam atskiram konkursui terminas baigiasi antro ir ketvirto mėnesio antradienio, išskyrus antrąjį rugpjūčio antradienį, 11 val. (Briuselio laiku). Jei antradienis yra valstybinė šventė, šis terminas atkeliamas į ankstesnės darbo dienos 11 val. (Briuselio laiku).“

2) 17b straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 16 straipsnio 3 dalyje nurodyto galutinio termino dieną valstybės narės informuoja Komisiją apie konkurso dalyvių pasiūlytus kiekius ir kainas.

Nepateikus nė vieno pasiūlymo, valstybės narės informuoja apie tai Komisiją per tą patį laikotarpį.“

3) 22 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pasiūlymų pateikimo kiekvienam atskiram konkursui terminas baigiasi antro ir ketvirto mėnesio antradienio, išskyrus antrąjį rugpjūčio ir ketvirtąjį gruodžio antradienį, 11 val. (Briuselio laiku). Jei antradienis yra valstybinė šventė, šis terminas atkeliamas į ankstesnės darbo dienos 11 val. (Briuselio laiku).“

4) 24a straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 22 straipsnio 2 dalyje nurodyto pasiūlymų pateikimo termino pasibaigimo dieną valstybės narės informuoja Komisiją apie konkurso dalyvių pasiūlytus kiekius ir kainas ir parduoti pasiūlyto sviesto kieki.

Nepateikus nė vieno pasiūlymo, valstybės narės informuoja apie tai Komisiją per tą patį laikotarpį, jeigu konkreti valstybė narė turi sviesto pardavimui.“

5 straipsnis

Reglamentas (EB) 2799/1999 iš dalies pakeičiamas taip:

1) 27 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pasiūlymų pateikimo kiekvienam atskiram konkursui terminas baigiasi antro ir ketvirto mėnesio antradienio, išskyrus antrąjį rugpjūčio ir ketvirtąjį gruodžio antradienį, 11 val. (Briuselio laiku). Jei antradienis yra valstybinė šventė, šis terminas atkeliamas į ankstesnės darbo dienos 11 val. (Briuselio laiku).“

2) 30 straipsnio 1 dalyje įterpiama tokia pastraipa:

„Nepateikus nė vieno pasiūlymo, valstybės narės informuoja apie tai Komisiją per tą patį laikotarpį, jeigu konkreti valstybė narė turi nugriebto pieno miltelių pardavimui.“

6 straipsnis

Reglamentas (EB) 214/2001 iš dalies pakeičiamas taip:

1) 14 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pasiūlymų pateikimo kiekvienam atskiram konkursui terminas baigiasi antro ir ketvirto mėnesio antradienio, išskyrus antrąjį rugpjūčio antradienį, 11 val. (Briuselio laiku). Jei antradienis yra valstybinė šventė, šis terminas atkeliamas į ankstesnės darbo dienos 11 val. (Briuselio laiku).“

2) 17 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 14 straipsnio 2 dalyje nurodyto pasiūlymų pateikimo galutinio termino dieną valstybės narės informuoja Komisiją apie konkurso dalyvių pasiūlytus kiekius ir kainas.

Nepateikus nė vieno pasiūlymo, valstybės narės informuoja apie tai Komisiją per tą patį laikotarpį.“

3) 22 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pasiūlymų pateikimo kiekvienam atskiram konkursui terminas baigiasi antro ir ketvirto mėnesio antradienio, išskyrus antrąjį rugpjūčio ir ketvirtąjį gruodžio antradienį, 11 val. (Briuselio laiku). Jei antradienis yra valstybinė šventė, šis terminas atkeliamas į ankstesnės darbo dienos 11 val. (Briuselio laiku).“

4) 24a straipsnio 1 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Nepateikus nė vieno pasiūlymo, valstybės narės informuoja apie tai Komisiją per tą patį laikotarpį, jeigu konkreti valstybė narė turi nugriebto pieno miltelių pardavimui.“

7 straipsnis

Reglamento (EB) 580/2004 4 straipsnio 2 dalies pirmoji pastraipa pakeičiama taip:

„Per tris valandas nuo kiekvieno konkurso laikotarpio pabaigos valstybės narės, naudodamos priede nurodytą formą, praneša Komisijai apie visas galiojančias paraiškas, nepranešdamos konkurso dalyvių pavadinimų.“

8 straipsnis

Reglamento (EB) 581/2004 2 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kiekvienas konkurso laikotarpis prasideda 13.00 val. (Briuselio laiku) pirmąjį ir trečiąjį mėnesio antradienį, išskyrus pirmąjį rugpjūčio ir trečiąjį gruodžio antradienį. Jei antradienis yra valstybinė šventė, laikotarpis prasideda kitos darbo dienos 13.00 val. (Briuselio laiku).

Kiekvienas konkurso laikotarpis pasibaigia 13.00 val. (Briuselio laiku) antrąjį ir ketvirtąjį mėnesio antradienį, išskyrus

antrąjį rugpjūčio ir ketvirtąjį gruodžio antradienį. Jeigu antradienis yra valstybinė šventė, laikotarpis pasibaigia praėjusios darbo dienos 13.00 val. (Briuselio laiku).“

9 straipsnis

Reglamento (EB) 582/2004 2 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kiekvienas konkurso laikotarpis prasideda 13.00 val. (Briuselio laiku) pirmąjį ir trečiąjį mėnesio antradienį, išskyrus pirmąjį rugpjūčio ir trečiąjį gruodžio antradienį. Jei antradienis yra valstybinė šventė, laikotarpis prasideda kitos darbo dienos 13.00 val. (Briuselio laiku).

Kiekvienas konkurso laikotarpis pasibaigia 13.00 val. (Briuselio laiku) antrąjį ir ketvirtąjį mėnesio antradienį, išskyrus antrąjį rugpjūčio ir ketvirtąjį gruodžio antradienį. Jeigu antradienis yra valstybinė šventė, jo galutinis terminas yra praėjusios darbo dienos 13.00 val. (Briuselio laiku).“

10 straipsnis

Šis Reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2005 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 27 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2251/2004**2004 m. gruodžio 27 d.****iš dalies keičiantis importo muitus grūdų sektoriuje taikomus nuo 2004 m. gruodžio 28 d.**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1784/2003 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo⁽¹⁾,atsižvelgdama į 1996 m. birželio 28 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1249/96 dėl Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1766/92 taikymo taisyklių (grūdų sektoriaus importo muitų mokesčių srityje)⁽²⁾, ypač į jo 2 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Reglamentu (EB) Nr. 2142/2004⁽³⁾ nustatyti grūdų sektoriaus importo muitų mokesčiai.
- (2) Reglamento (EB) Nr. 1249/96 2 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad jeigu importo maito mokesčių taikymo

laikotarpiu apskaičiuotas importo maito mokesčių vidurkis ir nustatytas mokestis ima skirtis 5 eurai už toną arba daugiau, tuomet daromas atitinkamas patikslinimas. Toks skirtumas atsirado. Todėl būtina patikslinti Reglamente (EB) Nr. 2142/2004 nustatytus importo maitus,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2142/2004 I ir II priedai keičiami šio reglamento I ir II priedais.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2004 m. gruodžio 28 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 27 d.

Komisijos vardu

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generalinis direktorius žemės ūkio ir
kaimo plėtros reikalams*⁽¹⁾ OL L 270, 2003 9 29, p. 78.⁽²⁾ OL L 161, 1996 6 29, p. 125. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1110/2003 (OL L 158, 2003 6 27, p. 12).⁽³⁾ OL L 369, 2004 12 16, p. 55. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2215/2004 (OL L 374, 2004 12 22, p. 61).

I PRIEDAS

Produktų, išvardytų Reglamento (EB) Nr. 1784/2003 10 straipsnio 2 dalyje, importo maito mokesčiai dalyje, importo maito mokesčiai, taikomu nuo 2004 m. gruodžio 28 d.

KN kodas	Prekių pavadinimas	Importo maito mokeskis ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Kietieji kviečiai, aukščiausios kokybės	0,00
	Vidutinės kokybės	0,00
	Žemos kokybės	9,66
1001 90 91	Paprastieji kviečiai, skirti sėjai	0,00
ex 1001 90 99	Paprastieji kviečiai, aukščiausios kokybės, išskyrus skirtus sėjai	0,00
1002 00 00	Rugiai	47,57
1005 10 90	Kukurūzai, skirti sėjai, išskyrus hibridus	52,37
1005 90 00	Kukurūzai, išskyrus sėklą ⁽²⁾	52,37
1007 00 90	Grūdinis sorgas, išskyrus hibridus, skirtus sėjai	47,57

⁽¹⁾ Prekių, kurios į Bendriją atgabenamos per Atlanto vandenyną arba per Sueco kanalą (Reglamento (EB) Nr. 1249/96 2 straipsnio 4 dalis), importuotojui maito mokeskis gali būti sumažintas:
— 3 EUR/t, jei iškrovimo uostas yra Viduržemio jūroje, arba
— 2 EUR/t, jei iškrovimo uostas yra Airijoje, Jungtinėje Karalystėje, Danijoje, Estijoje, Latvijoje, Lietuvoje, Lenkijoje, Suomijoje, Švedijoje arba Iberijos pusiasalio Atlanto vandenyno pakrantėje.

⁽²⁾ Importuotojui maito mokeskis gali būti sumažintas vienoda 24 EUR/t suma, jei laikomasi Reglamento (EB) Nr. 1249/96 2 straipsnio 5 dalyje nurodytų sąlygų.

II PRIEDAS

Muito mokesčio apskaičiavimo komponentai

laikotarpis nuo 15.12.2004–23.12.2004

1) Vidutiniškai per laikotarpį, nurodyto Reglamento (EB) Nr. 1249/96 2 straipsnio 2 dalyje:

Prekių birža	Mineapolio birža	Čikagos birža	Mineapolio birža	Mineapolio birža	Mineapolio birža	Mineapolio birža
Produktai (baltymų procentas, esant 12 % drėgnumui)	Kietieji raudonieji pavasariniai Nr. 2 (14 %)	Kukurūzai <i>Yellow corn</i> Nr. 3	Kietieji gintariniai <i>durum</i> Nr. 2	Vidutinės kokybės (*)	Žemos kokybės (**)	JAV miežiai Nr. 2
Kotiruojama (EUR/t)	109,43 (***)	59,79	147,01	137,01	117,01	78,13
Meksikos įlankos priedas (EUR/t)	—	11,13	—	—	—	—
Didžiųjų ežerų priedas (EUR/t)	23,12	—	—	—	—	—

(*) 10 EUR/t nuolaida (Reglamento (EB) Nr. 1249/96 4 straipsnio 3 dalis).

(**) 30 EUR/t nuolaida (Reglamento (EB) Nr. 1249/96 4 straipsnio 3 dalis).

(***) Įtraukta 14 EUR/t priemoka (Reglamento (EB) Nr. 1249/96 4 straipsnio 3 dalis).

2) Vidutiniškai per laikotarpį, nurodyto Reglamento (EB) Nr. 1249/96 2 straipsnio 2 dalyje:

Gabenimo išlaidos: Meksikos įlanka–Roterdamas – 31,79 EUR/t; Didieji ežerai–Roterdamas – 46,26 EUR/t.

3) Subsidijos, numatytos Reglamento (EB) Nr. 1249/96 4 straipsnio 2 dalies trečiojoje pastraipoje: 0,00 EUR/t (Kietieji raudonieji žieminiai)
0,00 EUR/t (Paprastieji raudonieji žieminiai Nr. 2).

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

TARYBA

TARYBOS SPRENDIMAS

2004 m. lapkričio 29 d.

dėl Europos bendrijos ir San Marino Respublikos susitarimo, numatančio priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, pasirašymo ir pridedamo Supratimo memorandumo patvirtinimo ir pasirašymo

(2004/903/EB)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 94 straipsnį kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmąja pastraipa,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2001 m. spalio 16 d. Taryba įgaliojo Komisiją derėtis su San Marino Respublika dėl susitarimo, užtikrinančio, kad San Marino Respublika imtųsi Bendrijoje taikomų lygiavėrcių priemonių, kad būtų veiksmingai apmokestinamos palūkanos, gautos iš taupymo pajamų, sudarymo.
- (2) Susitarimo tekstas, dėl kurio susitarta derybų metu, atitinka Tarybos priimtus nurodymus dėl derybų. Prie šio teksto pridedamas Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir San Marino Respublikos supratimo memorandumas.
- (3) Atsižvelgiant į vėlesnį sprendimo dėl Susitarimo sudarymo priėmimą, abu 2004 m. liepos 12 d. parafuoti dokumentai turėtų būti pasirašyti ir Tarybos patvirtintas Supratimo memorandumas,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Atsižvelgiant į vėlesnį Sprendimo dėl Europos bendrijos ir San Marino Respublikos susitarimo, numatančio priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, sudarymo priėmimą, Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenis, įgaliotus Europos bendrijos vardu pasirašyti Susitarimą ir pridedamą Supratimo memorandumą bei Europos bendrijos laiškus, kuriais turi būti pasikeista pagal Susitarimo 21 straipsnio 2 dalį ir Supratimo memorandumo paskutinę pastraipą.

Taryba patvirtina Supratimo memorandumą.

Susitarimo ir Supratimo memorandumo tekstai pridedami prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje, 2004 m. lapkričio 29 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. J. BRINKHORST

EUROPOS BENDRIJOS**ir San Marino Respublikos Susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo**

EUROPOS BENDRIJA (toliau – Bendrija)

ir

SAN MARINO RESPUBLIKA (toliau – San Marinas),

kartu toliau – Susitariančioji Šalis arba Susitariančiosios Šalys,

SUSITARĖ:

1 straipsnis**Tikslas**

1. Šio Bendrijos ir San Marino susitarimo tikslas – stiprinti ir plėsti dabartinius glaudžius santykius tarp dviejų Susitariančiųjų Šalių, numatant priemones, lygiavertes nustatytoms 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo (toliau – Direktyva), taikomoms faktiškiesiems savininkams, fiziniams asmenims, rezidentams mokesčių tikslais Europos bendrijos valstybėje narėje.

2. San Marinas imasi reikiamų priemonių ir įgyvendina konkrečias nuostatas dėl procedūrų ir sankcijų, užtikrinančias, kad šiam Susitarimui įgyvendinti reikalingos užduotys būtų atliekamos jos teritorijoje įsisteigusių mokėjimų tarpininkų, nepriklausomai nuo skolinių reikalavimų, dėl kurių atsiranda palūkanos, skolininko įsisteigimo vietas.

2 straipsnis**Faktiškojo savininko apibrėžimas**

1. Šiame Susitarime „faktiškasis savininkas“ – tai bet koks fizinis asmuo, kuris gauna palūkanų mokėjimą arba kuriam palūkanų mokėjimas yra užtikrinamas, nebent toks asmuo gali pateikti įrodymus, kad palūkanų mokėjimas nebuvo gautas arba užtikrintas jo naudai, tai yra:

- a) jis veikia kaip mokėjimų tarpininkas, kaip apibrėžta 4 straipsnyje, arba
- b) jis veikia juridinio asmens, investicinio fondo arba panašios ar lygiavertės kolektyvinio investavimo į vertybinius popierius institucijos vardu, arba
- c) jis veikia vardu kito fizinio asmens, kuris yra faktiškasis savininkas, ir atskleidžia mokėjimų tarpininkui to faktiškojo savininko tapatybę pagal 3 straipsnį.

2. Kai mokėjimų tarpininkas turi informacijos, iš kurios galima spręsti, kad fizinis asmuo, kuris gauna palūkanų mokėjimą arba kuriam palūkanų mokėjimas yra užtikrinamas, galbūt nėra faktiškasis savininkas, ir tam fiziniam asmeniui netaikomas nei 1 dalies a punktas, nei 1 dalies b punktas, tas tarpininkas imasi pagrįstų veiksmų faktiškojo savininko tapatybei nustatyti pagal 3 straipsnį. Jei mokėjimų tarpininkas negali nustatyti faktiškojo savininko tapatybės, minėtą fizinį asmenį tas tarpininkas laiko faktiškuoju savininku.

3 straipsnis**Faktiškųjų savininkų tapatybė ir gyvenamoji vieta**

Siekdamas nustatyti faktiškojo savininko tapatybę ir gyvenamąją vietą, kaip apibrėžta 2 straipsnyje, mokėjimų tarpininkas registruoja jo pavardę, vardą, ir duomenis apie adresą bei gyvenamosios vietos statusą pagal San Marino Respublikos įstatymą dėl lupikavimo ir pinigų plovimo. Jei sutartiniai santykiai prasidėjo arba sandoriai įvyko be sutartinių santykių, 2004 m. sausio 1 d. ar po jos, fiziniam asmeniui pateikus Europos Sąjungos valstybėje narėje (toliau – valstybė narė) išduotą pasą arba oficialią asmens tapatybės kortelę ir pareiškus, kad jis yra kitos valstybės, nei Europos Sąjungos valstybė narė (toliau – valstybė narė) arba San Marinas, rezidentas, gyvenamoji vieta nustatoma pagal valstybės, kurios rezidentu fizinis asmuo teigia esąs, kompetentingos institucijos išduotą gyvenamosios vietos mokesčių tikslais pažymą. Jei tokia pažyma nepateikiama, valstybė narė, išdavusi pasą arba kitą oficialų asmens tapatybės dokumentą, laikoma gyvenamosios vietos valstybe.

4 straipsnis**Mokėjimų tarpininko apibrėžimas**

Šiame Susitarime San Marino „mokėjimų tarpininkas“ – tai bankai, įsteigti pagal San Marino bankininkystės teisę, taip pat ekonominės veiklos vykdytojai, įskaitant fizinius ir juridinius asmenis, gyvenančius ar įsteigtus San Marine, bendrijos ir užsienio bendrovių nuolatinės buveinės, kurie, vykdydami savo komercinę-ūkinę veiklą, nors ir laikinai, priima, valdo, investuoja ar perveda trečiųjų šalių turtą arba tiktai moka palūkanas arba užtikrina palūkanų mokėjimą.

5 straipsnis

Kompetentingos institucijos apibrėžimas

1. Šiame Susitarime „Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos“ – tai I priede išvardytos institucijos.

2. Valstybių, kurios nepriskirtos Susitariančiosioms Šalims, kompetentingos institucijos – tai tokios valstybių kompetentingos institucijos, kurios kompetentingos dvišalių ar daugiašalių mokesčių sutarčių tikslais, arba, jei ši sąlyga nevykdoma, tokios kitos valstybių institucijos, kurios yra kompetentingos išduoti gyvenamosios vietos nurodymo mokesčių tikslais pažymas.

6 straipsnis

Palūkanų mokėjimo apibrėžimas

1. Šiame Susitarime „palūkanų mokėjimas“ – tai:

a) sumokėtos arba išskaitytos į sąskaitą palūkanos, susijusios su bet kokios rūšies skoliniais reikalavimais, nesvarbu, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne, ir ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, ir ypač pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių bei pajamos iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir premijas, susijusias su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais; sankcijos už pavėluotus mokėjimus nelaiškos palūkanų mokėjimais;

b) palūkanos, sukauptos ar kapitalizuotos parduodant, padengiant arba išperkant a punkte nurodytus skolinius reikalavimus;

c) pajamos, gaunamos iš palūkanų mokėjimų tiesiogiai arba per direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje nurodytą subjektą, kurias paskirsto:

i) kolektyvinio investavimo subjektai arba su jais palyginami ar lygiaverčiai kolektyvinio investavimo į vertybinius popierius subjektai, įsisteigę 19 straipsnyje nurodytoje teritorijoje;

ii) subjektas, įsisteigęs valstybėje narėje ir įgyvendinantis pasirinkimą pagal Direktyvos 4 straipsnio 3 dalį ir informuojantis mokėjimų tarpininką apie šį faktą;

iii) kolektyvinio investavimo subjektai arba su jais palyginami ar lygiaverčiai kolektyvinio investavimo į vertybinius popierius subjektai, įsisteigę už 19 straipsnyje nurodytos teritorijos ribų;

d) pajamos, gautos pardavus, padengus ar išpirkus akcijas ar investicinius vienetus tokiuose subjektuose, jei jie tiesiogiai ar netiesiogiai, per kitus kolektyvinio investavimo subjektus ar toliau nurodytus subjektus, investuoja daugiau nei 40 % savo turto į skolinius reikalavimus, kaip nurodyta a punkte:

i) kolektyvinio investavimo subjektai arba su jais palyginami ar lygiaverčiai kolektyvinio investavimo į vertybinius popierius subjektai, įsisteigę 19 straipsnyje nurodytoje teritorijoje;

ii) subjektas, įsisteigęs valstybėje narėje ir įgyvendinantis pasirinkimą pagal Direktyvos 4 straipsnio 3 dalį ir informuojantis mokėjimų tarpininką apie šį faktą;

iii) kolektyvinio investavimo subjektai arba su jais palyginami ar lygiaverčiai kolektyvinio investavimo į vertybinius popierius subjektai, įsisteigę už 19 straipsnyje nurodytos teritorijos ribų.

Tačiau San Marinas turi galimybę įtraukti d punkte minimas pajamas į palūkanų sąvoką, tik jei tokios pajamos atitinka padidėjimo pajamas, tiesiogiai ar netiesiogiai gautas iš palūkanų mokėjimų, kaip apibrėžta a ir b punktuose.

2. Dėl 1 dalies c ir d punktų, jei mokėjimų tarpininkas neturi informacijos apie santykinę pajamų, gautų iš palūkanų mokėjimų, dydį, palūkanų mokėjimu laikoma visa pajamų suma.

3. Dėl 1 dalies d punkto, jei mokėjimų tarpininkas neturi informacijos apie procentinį turto, investuoto į skolinius reikalavimus arba į akcijas ar investicinius vienetus, kaip apibrėžta toje dalyje, dydį, laikoma, kad tas procentinis dydis yra didesnis nei 40 %. Jei tas tarpininkas negali nustatyti pajamų sumos, kurią gavo faktiškasis savininkas, laikoma, kad pajamos atitinka akcijų arba investicinių vienetų pardavimo, padengimo ar išpirkimo įplaukas.

4. Dėl 1 dalies b ir d punktų, San Marinas turi galimybę reikalauti, kad mokėjimų tarpininkai jos teritorijoje sukauptų palūkanas per tam tikrą laikotarpį, kuris negali būti ilgesnis negu vieneri metai, ir laikytų tokias sukauptas palūkanas palūkanų mokėjimu, net jei per tą laikotarpį pardavimas, padengimas ar išpirkimas nevyko.

5. Nukrypstant nuo 1 dalies c ir d punktų, San Marinas turi galimybę neįtraukti į palūkanų mokėjimo apibrėžimą bet kokių pajamų, minimų tuose punktuose, iš jos teritorijoje įsisteigusių subjektų, jei investicija į 1 dalies a punkte minimus skolinius reikalavimus nėra didesnė kaip 15 % jų turto.

Tokios San Marino galimybės įgyvendinimas, jeigu apie jį pranešta kitai Susitariančiajai Šaliai, yra privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims.

6. 1 dalies d punkte ir 3 dalyje minimas procentinis dydis nuo 2010 m. gruodžio 31 d. bus 25 %.

7. 1 dalies d punkte ir 5 dalyje minimi procentiniai dydžiai nustatomi atsižvelgiant į investicinę politiką, nustatytą tų subjektų fondo taisyklėse arba įsisteigimo dokumentuose, o jei nėra – remiantis tų subjektų faktine turto sudėtimi.

7 straipsnis

Išskaičiuojamasis mokestis

1. Jei faktiškasis savininkas yra valstybės narės rezidentas, San Marinas taiko 15 % dydžio išskaičiuojamąjį mokestį pirmus trejus metus po šio Susitarimo taikymo pradžios, 20 % vėlesnius trejus metus ir 35 % vėliau.

2. Mokėjimų tarpininkas ima išskaičiuojamąjį mokestį taip:

- a) palūkanų, mokamų, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies a punkte, atveju: nuo sumokėtų ar įskaitytų į sąskaitą palūkanų sumos;
- b) palūkanų, mokamų, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies b arba d punktuose, atveju: nuo palūkanų ar pajamų, minimų tuose punktuose, sumos arba skiriant lygiaverčio poveikio rinkliavą, kurią moka gavėjas nuo visos pardavimo, padengimo ar išpirkimo pajamų sumos;
- c) palūkanų, mokamų, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies c punkte, atveju: nuo tame punkte minimų pajamų sumos;
- d) jei San Marino Respublika įgyvendina 6 straipsnio 4 dalyje numatytą pasirinkimą: nuo sukauptų palūkanų sumos.

3. 2 dalies a ir b punktų tikslais išskaičiuojamasis mokestis imamas *pro rata* laikotarpiui, kurį faktiškasis savininkas turi skolinį reikalavimą. Jei mokėjimų tarpininkas negali nustatyti turėjimo laikotarpio remdamasis savo turima informacija, jis laiko, kad faktiškasis savininkas turėjo skolinį reikalavimą visą jo egzistavimo laikotarpį, nebent jis pateikia įsigijimo datos įrodymus.

4. Kitiems, šio Susitarimo nenustatytiems mokesčiams toms pačioms palūkanų išmokoms, ypač išskaičiuojamiesiems mokesčiams, kuriuos San Marinas taiko palūkanų pajamoms, kurių šaltinis yra San Marine, nustatomas išskaičiuojamojo mokesčio, apskaičiuoto pagal šį straipsnį, dydžio atskaitymas.

5. Tai, kad mokėjimų tarpininkas, veikiantis San Marine, ima išskaičiuojamąjį mokestį, nekliudo valstybei narei, kurioje faktiškasis savininkas turi gyvenamąją vietą mokesčių tikslais, apmokestinti pajamų pagal jos nacionalinius įstatymus. Jei mokesčių mokėtojas deklaruoja savo gyvenamosios vietos valstybės narės mokesčių administravimo institucijoms, kad palūkanų pajamos gautos iš San Marine esančio mokėjimų tarpininko, šios palūkanų pajamos apmokestinamos toje valstybėje narėje tuo pačiu tarifu, koks taikomas vietoje uždirtoms palūkanoms apmokestinti.

8 straipsnis

Pajamų pasidalijimas

1. San Marinas, imantis išskaičiuojamąjį mokestį pagal 7 straipsnį, pasilieka sau 25 % pajamų, o 75 % pajamų perveda faktiškojo savininko gyvenamosios vietos valstybei narei.

2. Tokie pervedimai atliekami vienu mokėjimu kiekvienai valstybei narei vėliausiai per 6 mėnesių laikotarpį nuo San Marino mokesčių metų pabaigos.

3. San Marinas imasi reikiamų priemonių, kad užtikrintų tinkamą pajamų pasidalijimo sistemos veikimą.

9 straipsnis

Savanoriškas atskleidimas

1. San Marinas numato procedūrą, leidžiančią faktiškajam savininkui, apibrėžtam 2 straipsnyje, išvengti išskaičiuojamojo mokesčio, nustatyto 7 straipsnyje, aiškiai įgaliojant savo mokėjimų tarpininką, įsteigtą San Marine, pranešti apie palūkanų mokėjimus tos valstybės kompetentingai institucijai. Toks įgaliojimas apima visus to mokėjimų tarpininko atliktus ar užtikrintus tiesioginei faktiškojo savininko naudai palūkanų mokėjimus.

2. Minimalią informaciją, kurią turi pranešti mokėjimų tarpininkas, gavęs tiesioginį faktiškojo savininko įgaliojimą, sudaro:

- a) faktiškojo savininko tapatybė ir gyvenamoji vieta, nustatyta pagal šio Susitarimo 3 straipsnį, nurodant, kai įmanoma, valstybės narės, kurioje faktiškasis savininkas turi gyvenamąją vietą, suteiktą mokesčių identifikacinį numerį;
- b) mokėjimų tarpininko pavadinimas ir adresas;
- c) faktiškojo savininko sąskaitos numeris arba, jei jo nėra, skolinio reikalavimo, dėl kurio susidaro palūkanos, identifikacija ir
- d) palūkanų mokėjimo suma, nustatyta pagal šio Susitarimo 6 straipsnį.

3. San Marino kompetentinga institucija perduoda 2 dalyje nurodytą informaciją faktiškojo savininko gyvenamosios vietos valstybės narės kompetentingai institucijai. Tokie perdavimai turi būti automatiniai ir atliekami ne rečiau kaip kartą per metus per šešis mėnesius nuo San Marino mokesčių metų pabaigos ir apima visus tais metais atliktus palūkanų mokėjimus.

10 straipsnis

Dvigubo apmokestinimo panaikinimas

1. Faktiškojo savininko gyvenamosios vietos mokesčių tikslais, valstybė narė užtikrina panaikinimą bet kokio dvigubo apmokestinimo, galinčio atsirasti dėl imamo išskaičiuojamojo mokesčio, minimo 7 straipsnyje, remiantis 2 ir 3 straipsnio dalių nuostatomis.

2. Jei iš faktiškojo savininko gautų palūkanų buvo išskaičiuotas 7 straipsnyje minimas mokestis San Marine, faktiškojo savininko gyvenamosios vietos mokesčių tikslais, valstybė narė pagal nacionalinius įstatymus jam atskaito išskaičiuoto mokesčio sumą. Jei ši suma yra didesnė negu mokestis, kurį reikia sumokėti pagal nacionalinius įstatymus, gyvenamosios vietos mokesčių tikslais, valstybė narė grąžina 7 straipsnyje minimą išskaičiuojamąjį mokestį viršijančią sumą faktiškajam savininkui.

3. Jei, be 7 straipsnyje nurodyto išskaičiuojamojo mokesčio, iš faktiškojo savininko gautų palūkanų buvo išskaičiuotas bet kokios kitos rūšies išskaičiuojamasis mokestis ir gyvenamosios vietos mokesčių tikslais valstybė narė mokesčių tikslais atskaito tokių išskaičiuojamųjų mokesčių pagal savo nacionalinius įstatymus arba dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, toks kitos rūšies išskaičiuojamasis mokestis atskaitomas prieš taikant 2 dalyje numatytą procedūrą.

4. Faktiškojo savininko gyvenamosios vietos mokesčių tikslais, valstybė narė gali pakeisti 2 ir 3 dalyse nurodomą mokesčio atskaitymo mechanizmą 7 straipsnyje minimu išskaičiuojamojo mokesčio grąžinimu.

11 straipsnis

Apyvartinių skolos vertybinių popierių pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Nuo šio Susitarimo taikymo pradžios kol nors viena valstybės narė taiko tokią nuostatą, ir ne vėliau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 d., vidaus ir tarptautinės obligacijos bei kiti apyvartiniai skolos vertybiniai popieriai, kurie pirmą kartą buvo išleisti iki 2001 m. kovo 1 d. arba kuriems pirminiai emisijos prospektai buvo iki tos datos patvirtinti išleidžiančiosios valstybės kompetentingų institucijų, nelaikomi skoliniais reikalavimais, apibrėžtais 6 straipsnio 1 dalies a punkte, su sąlyga, kad neatliekama tolesnė tokių apyvartinių skolos vertybinių popierių emisija 2002 m. kovo 1 d. ar vėliau.

Tačiau jei nors viena valstybė narė taip pat taiko panašias į šio Susitarimo 7 straipsnyje nurodytas nuostatas, šio straipsnio nuostatos bus taikomos ir po 2010 m. gruodžio 31 d. tokiems apyvartiniams skolos vertybiniais popieriams:

- kuriuose yra bendros sumos (*gross-up*) ir išankstinio išpirkimo sąlygos, ir
- kai 4 straipsnyje apibrėžtas mokėjimų tarpininkas yra įsteigtas San Marine, ir
- kai tas mokėjimų tarpininkas moka palūkanas tiesiogiai arba užtikrina palūkanų mokėjimą tiesioginei faktiškojo savininko, valstybės narės rezidento, naudai.

Jei ir kai visos valstybės narės nustos taikyti panašias į šio Susitarimo 7 straipsnyje nurodytas nuostatas, šio straipsnio nuostatos bus taikomos ir toliau tik tokiems apyvartiniams skolos vertybiniais popieriams:

- kuriuose yra bendros sumos (*gross-up*) ir išankstinio išpirkimo sąlygos, ir
- kai 4 straipsnyje apibrėžtas mokėjimų tarpininkas yra įsteigtas San Marine, ir
- kai tas mokėjimų tarpininkas moka palūkanas tiesiogiai arba užtikrina palūkanų mokėjimą tiesioginei faktiškojo savininko valstybės narės rezidento naudai.

Jei 2002 m. kovo 1 d. arba vėliau atliekama tolesnė emisija pirmiau minėtų apyvartinių skolos vertybinių popierių, išleistų

vyrtausybs arba susijusio subjekto, veikiančio kaip valdžios institucija arba kurio vaidmenį pripažįsta tarptautinė sutartis, kaip nurodyta II šio Susitarimo priede, visa tokių vertybinių popierių emisija, sudaroma pirminės ir bet kokios vėlesnės emisijos, laikoma skoliniu reikalavimu, apibrėžtu 6 straipsnio 1 dalies a punkte.

Jei 2002 m. kovo 1 d. arba vėliau atliekama tolesnė emisija pirmiau minėtų apyvartinių skolos vertybinių popierių, išleistų bet kokio kito emitento, kuriam netaikoma ketvirta pastraipa, tokia tolesnė emisija laikoma skoliniu reikalavimu, apibrėžtu 6 straipsnio 1 dalies a punkte.

2. Nė viena šio straipsnio nuostata nekludo San Marinui ir valstybėms narėms apmokestinti pajamų, gautų iš 1 straipsnio dalyje nurodytų apyvartinių skolos vertybinių popierių, pagal jų nacionalinius įstatymus.

12 straipsnis

Kiti išskaičiuojamieji mokesčiai – ryšys su kitais susitarimais

1. Šis Susitarimas nekludo Šalims imti kitų, nei nurodyto šiame Susitarime rūšių išskaičiuojamojo mokesčio pagal jų nacionalinius įstatymus arba dvigubo apmokestinimo sutartis.

2. Dvigubo apmokestinimo sutartys tarp San Marino ir valstybių narių nuostatos nekludo taikyti šiame Susitarime nustatyto išskaičiuojamojo mokesčio.

13 straipsnis

Keitimasis informacija, kai to reikalaujama

1. San Marino ir bet kurios valstybės narės kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie veiksmus, kurie pagal valstybės, į kurią kreipiamasi, įstatymus laikomi sukčiavimu mokesčių srityje arba panašiais atvejais šio Susitarimo reglamentuojamų pajamų atžvilgiu. „Panašūs atvejai“ apima tik tuos pažeidimus, kurie pagal sunkumo laipsnį valstybės, į kurią kreipiamasi, teisės prilyginami sukčiavimui mokesčių srityje ir kaip nors pažeidžia prašančiosios valstybės mokestinius interesus. Atsakydama į tinkamai pagrįstą prašymą, valstybė, į kurią kreipiamasi, teikia informaciją apie veiksmus, kuriuos prašančioji valstybė tiria ar gali tirti baudžiamąja arba ne baudžiamąja tvarka.

2. Spręsdama, ar prašoma informacija gali būti suteikta, valstybė, į kurią kreipiamasi, taiko pagal prašančiosios valstybės įstatymus taikomą senatį.

3. Valstybė, į kurią kreipiamasi, teikia informaciją, kai prašančioji valstybė turi pagrįstą įtarimą, kad veiksmai gali būti laikomi sukčiavimu mokesčių srityje ar panašiais atvejais. Prašančiosios valstybės pagrįstas įtarimas dėl sukčiavimo mokesčių srityje ar panašių atvejų gali būti paremtas:

- a) dokumentais, patvirtintais arba ne, įskaitant, bet neapsiribojant, verslo apskaitos dokumentais, buhalterinėmis knygomis, banko sąskaitos informacija;

b) mokesčių mokėtojo paliudyta informacija;

14 straipsnis

Konfidencialumas

c) iš informatoriaus ar kito trečiojo asmens gauta informacija, kuri buvo nepriklausomai patvirtinta ar dėl kitų priežasčių atrodo esanti patikima, arba

Bet kokia informacija, kurią Susitariančioji Šalis gavo pagal šį Susitarimą, traktuojama kaip konfidenciali ir gali būti atskleista tik tiems Susitariančiosios Šalies jurisdikcijoje esantiems asmenims ir institucijoms (įskaitant teismus ir valdymo institucijas), kurie susiję su šiuo Susitarimu nustatytų mokesčių apskaičiavimu ir rinkimu, su jais susijusiu vykdymo užtikrinimu ir persekiojimu arba su jais susijusių apeliacijų nagrinėjimu. Tokie asmenys ir institucijos naudoja šią informaciją tik tokiems tikslams. Jie gali atskleisti informaciją viešame teismo procese arba priimant teisinius sprendimus. Informacija negali būti atskleista jokiam kitam asmeniui ar subjektui, institucijai ar kokiai kitai jurisdikcijai be tiesioginio rašytinio Šalies, į kurią kreipiamasi, kompetentingos institucijos sutikimo.

d) netiesioginiais įrodymais.

4. Prašančiosios valstybės kompetentinga institucija, prašydama informacijos pagal šį Susitarimą, nurodo valstybės, į kurią kreipiamasi, kompetentingai institucijai šią informaciją, kuri parodo numatomą prašomos informacijos tinkamumą:

a) stebimo arba tiriamo asmens tapatybę;

15 straipsnis

Konsultacijos ir peržiūra

b) ieškomos informacijos apibūdinimą, įskaitant pobūdį ir formą, kuria prašančioji valstybė norėtų gauti informaciją iš valstybės, į kurią kreipiamasi;

1. Kilus nesutarimams dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo tarp San Marino kompetentingos institucijos ir vienos ar kelių kitų kompetentingų institucijų, nurodytų I priede, jos siekia išspręsti tai abipusiu susitarimu. Jos nedelsdamos praneša Europos Bendrijų Komisijai ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie savo konsultacijų rezultatus. Komisija gali dalyvauti konsultacijose aiškinimo klausimais bet kurios iš I priede nurodytų kompetentingų institucijų prašymu.

c) mokesčių tikslą, dėl kurio renkama informacija;

d) pagrindą tikėti, kad prašomą informaciją turi valstybė, į kurią kreipiamasi, arba ja disponuoja ir ją kontroliuoja asmuo, esantis valstybės, į kurią kreipiamasi, jurisdikcijoje;

2. Susitariančiosios Šalys konsultuojasi tarpusavyje ne rečiau kaip kas treji metai arba vienos iš Susitariančiųjų Šalių prašymu, siekdamas išnagrinėti, ir jei, Susitariančiųjų Šalių nuomone, tai reikalinga, patobulinti techninį Susitarimo veikimą bei įvertinti tarptautinius pokyčius. Konsultacijos turi būti surengtos per vieną mėnesį nuo prašymo pateikimo arba kaip galima greičiau skubiais atvejais.

e) kiek tai žinoma, bet kurio asmens, kuris, kaip manoma, gali turėti prašomą informaciją, vardą, pavardę ir adresą;

3. Remdamosi tokiu vertinimu, Susitariančiosios Šalys gali tarpusavyje konsultuotis, kad išsiaiškintų, ar reikia keisti Susitarimą, atsižvelgiant į tarptautinius pokyčius.

f) teiginį, kad prašymas atitinka prašančiosios valstybės teisės ir administravimo praktikos reikalavimus, kad, jei prašoma informacija būtų prašančiosios valstybės jurisdikcijoje, kompetentinga institucija galėtų gauti šią informaciją pagal prašančiosios valstybės įstatymus arba įprasta administracine tvarka, ir kad šis prašymas atitinka šį Susitarimą;

g) teiginį, kad, siekdama gauti informaciją, prašančioji valstybė panaudojo visas priemones, prieinamas savo teritorijoje, išskyrus tas, kurios sukeltų neadekvačių sunkumų.

4. Kai tik sukaupiami pakankamai patirties visiškam šio Susitarimo įgyvendinimui, Susitariančiosios Šalys tarpusavyje konsultuojasi, kad išsiaiškintų, ar reikia keisti šį Susitarimą, atsižvelgiant į tarptautinius pokyčius.

5. Valstybės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga institucija perduoda prašomą informaciją prašančiajai valstybei kaip galima greičiau.

5. 1, 2 ir 3 dalyse nurodytoms konsultacijoms rengti Susitariančiosios Šalys informuoja viena kitą apie galimus pokyčius, kurie gali turėti įtakos tinkamam šio Susitarimo veikimui. Tai taip pat taikoma ir bet kokiam atitinkamam vienos iš Susitariančiųjų Šalių susitarimui su trečiaja šalimi.

6. San Marinas pradeda dvišales derybas su kiekviena valstybe nare, siekdama apibrėžti atskiras atvejų, patenkančių į „panašių atvejų“ kategoriją, rūšis pagal tose valstybėse taikomą apmokestinimo procedūrą.

16 straipsnis

Pasirašymas, įsigaliojimas ir nutraukimas

1. Šį Susitarimą, laikydamosi savo procedūrų, turi ratifikuoti arba patvirtinti Susitariančiosios Šalys. Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie šių procedūrų užbaigimą. Susitarimas įsigalios antro mėnesio po paskutinio pranešimo pirmą dieną.
2. Vykdydamas savo konstitucinius reikalavimus dėl tarptautinių susitarimų sudarymo, ir nepažeisdamas 17 straipsnio, San Marinas pradės veiksmingai įgyvendinti ir taikyti šį Susitarimą nuo 2005 m. liepos 1 d. ir praneš apie tai Bendrijai.
3. Šis Susitarimas galioja, kol Susitariančioji Šalis jo nenutraukia.
4. Bet kuri Susitariančioji Šalis gali nutraukti šį Susitarimą pranešdama apie tai kitai Šaliai. Tokiu atveju Susitarimas nustos galioti praėjus dvylikai mėnesių po pranešimo gavimo.

17 straipsnis

Taikymas ir taikymo sustabdymas

1. Šio Susitarimo taikymas priklauso nuo to, ar priklausomos ir asocijuotos valstybių narių teritorijos, minimos Tarybos ataskaitoje (Ekonomikos ir finansų reikalai) 2000 m. birželio 19–20 d. Santa Maria de Feira vykusiai Europos Tarybai, taip pat Jungtinės Amerikos Valstijos, Šveicarijos Konfederacija, Andora, Lichtenšteinas ir Monakas priima ir įgyvendina priemones, atitinkančias arba lygiavertes Direktyvoje ar šiame Susitarime nustatytoms priemonėms.
2. Ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki 16 straipsnio 2 dalyje minimos datos Susitariančiosios Šalys nusprendžia, ar bus įvykdyta ankstesnėje straipsnio dalyje nustatyta sąlyga, atsižvelgiant į atitinkamų priemonių įsigaliojimo trečiosiose valstybėse bei susijusiose priklausomose ir asocijuotose teritorijose datas. Jei Susitariančiosios Šalys nenusprendžia, kad sąlyga bus įvykdyta, jos bendru sutarimu patvirtina naują datą 16 straipsnio 2 dalyje numatytiems tikslams.
3. Bet kuri Susitariančioji Šalis gali sustabdyti šio Susitarimo arba jo dalių taikymą, ir šis sprendimas įsigalios iš karto po pranešimo kitai Šaliai, jei pagal Bendrijos teisę Direktyva ar Direktyvos dalis taps laikinai arba nuolat nebetaikytina arba tuo atveju, jei valstybė narė sustabdys savo įgyvendinimo teisės aktų taikymą.
4. Bet kuri Susitariančioji Šalis gali sustabdyti šio Susitarimo taikymą, pranešdama apie tai kitai Šaliai tuo atveju, jei viena iš

trečiųjų valstybių arba 1 dalyje minimų teritorijų vėliau nustos taikyti toje dalyje minimas priemones. Taikymas sustabdomas ne anksčiau kaip po dviejų mėnesių po pranešimo. Šio Susitarimo taikymas bus atnaujintas iš karto, kai bus vėl pradėtos taikyti atitinkamos priemonės.

18 straipsnis

Reikalavimai ir galutinis atsiskaitymas

1. Jei šis Susitarimas būtų nutrauktas arba jo taikymas sustabdytas visiškai arba iš dalies, tai nedarys jokio poveikio fizinių asmenų reikalavimams pagal 10 straipsnį.
2. Tokiu atveju San Marinas iki Susitarimo taikymo pabaigos atidaro galutinę sąskaitą ir atlieka galutinį mokėjimą valstybėms narėms.

19 straipsnis

Teritorinė taikymo sritis

Šis Susitarimas taikomas teritorijoms, kuriose taikoma Europos bendrijos steigimo sutartis, toje Sutartyje nustatytomis sąlygomis, ir San Marino teritorijai.

20 straipsnis

Priedai

1. Priedai yra neatskiriama šio Susitarimo dalis.
2. Kompetentingų institucijų sąrašas I priede gali būti iš dalies keičiamas pateikiant pranešimą kitai Susitariančiajai Šaliai; San Mariniui pranešant apie to priedo a punkte nurodytą instituciją, o Bendrijai – apie kitas institucijas.

Susijusių subjektų sąrašas II priede gali būti keičiamas abipusiu susitarimu.

21 straipsnis

Kalbos

1. Šis Susitarimas sudarytas dviem egzemplioriais anglų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, olandų, portugalų, prancūzų, slovakių, slovenų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis, visi tekstai yra autentiški.
2. Teksto maltiečių kalba autentiškumą Susitariančiosios Šalys patvirtina pasikeisdamos laiškais. Jis yra autentiškas kaip ir tekstai 1 dalyje nurodytomis kalbomis.

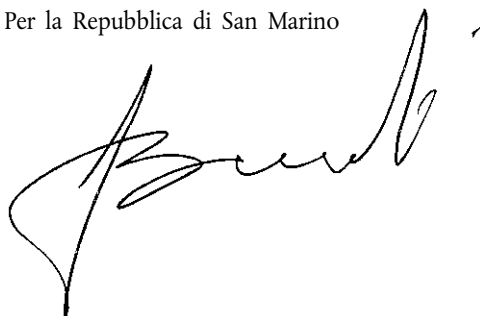
EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Acuerdo.
NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.
TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.
ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.
SELLE KINNITUSEKS on täievolilised esindajad käesolevale lepingule alla kirjutanud.
ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έδωσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.
EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.
IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la propria firma in calce al presente accordo.
TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo nolīgumu.
TAI PALIUDYDAMI, ši Susitarimą pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.
FENTIEK HITELÉÜL e megállapodást az alulírott meghatalmazottak alább kézjegyükkel látták el.
B'XIEHDA TA' DAN, il-Plenipotenżjari hawn taht iffirmati ffirmaw dan il-Ftehim.
TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben geplaatst.
W DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy.
EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuserem as suas assinaturas no final do presente Acordo.
NA DŮKAZ ČOHO dolupodpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali túto dohodu.
V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali ta sporazum.
TÄMÄN VAKUUDEKSI allamainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.
TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en Bruselas, el siete de diciembre del dos mil cuatro.
V Bruselu dne sedmého prosince dva tisíce čtyři.
Udfærdiget i Bruxelles den syvende december to tusind og fire.
Geschehen zu Brüssel am siebten Dezember zweitausendundvier.
Kahe tuhande neljanda aasta detsembrikuu seitsmendal päeval Brüsselis.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις εφτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.
Done at Brussels on the seventh day of December in the year two thousand and four.
Fait à Bruxelles, le sept décembre deux mille quatre.
Fatto a Bruxelles, addì sette dicembre duemilaquattro.
Briselē, divi tūkstoši ceturtā gada septītajā decembrī.
Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų gruodžio septintą dieną Briuselyje.
Kelt Brüsszelben, a kettőezer negyedik év december hetedik napján.
Magħmul fi Brussel fis-seba' jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbgħa.
Gedaan te Brussel, de zevende december tweeduizendvier.
Sporządzono w Brukseli dnia siódmego grudnia roku dwutysięcznego czwartego.
Feito em Bruxelas, em sete de Dezembro de dois mil e quatro.
V Bruseli siedmeho decembra dvetisícštyri.
V Bruslju, dne sedmega decembra leta dva tisoč štiri.
Tehty Brysselissä seitsemäntenä päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljä.
Som skedde i Bryssel den sjunde december tjugohundrafyra.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

—

I PRIEDAS

SUSITARIANČIŲJŲ ŠALIŲ KOMPETENTINGŲ INSTITUCIJŲ SĄRAŠAS

Šiame Susitarime „kompetentingos institucijos“ yra:

- a) San Marino Respublikoje: Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio arba įgaliotasis atstovas;
- b) Belgijos Karalystėje: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances arba įgaliotasis atstovas;
- c) Čekijos Respublikoje: Ministr financí arba įgaliotasis atstovas;
- d) Danijos Karalystėje: Skatteministeren arba įgaliotasis atstovas;
- e) Vokietijos Federacinėje Respublikoje: Der Bundesminister der Finanzen arba įgaliotasis atstovas;
- f) Estijos Respublikoje: Rahandusminister arba įgaliotasis atstovas;
- g) Graikijos Respublikoje: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών arba įgaliotasis atstovas;
- h) Ispanijos Karalystėje: El Ministro de Economía y Hacienda arba įgaliotasis atstovas;
- i) Prancūzijos Respublikoje: Le Ministre chargé du budget arba įgaliotasis atstovas;
- j) Airijoje: the Commissioners of Inland Revenue arba jų įgaliotasis atstovas;
- k) Italijos Respublikoje: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali arba įgaliotasis atstovas;
- l) Kipro Respublikoje: Υπουργός Οικονομικών arba įgaliotasis atstovas;
- m) Latvijos Respublikoje: Finanšu ministrs arba įgaliotasis atstovas;
- n) Lietuvos Respublikoje: Finansų ministras arba įgaliotasis atstovas;
- o) Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje: Le Ministre des Finances arba įgaliotasis atstovas; tačiau 13 straipsnio prasme kompetentinga institucija yra „le Procureur Général d'Etat luxemburgeois“;
- p) Vengrijos Respublikoje: A pénzügyminiszter arba įgaliotasis atstovas;
- q) Maltos Respublikoje: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi arba įgaliotasis atstovas;
- r) Nyderlandų Karalystėje: De Minister van Financiën arba įgaliotasis atstovas;
- s) Austrijos Respublikoje: Der Bundesminister für Finanzen arba įgaliotasis atstovas;
- t) Lenkijos Respublikoje: Minister Finansów arba įgaliotasis atstovas;
- u) Portugalijos Respublikoje: O Ministro das Finanças arba įgaliotasis atstovas;
- v) Slovėnijos Respublikoje: Minister za finance arba įgaliotasis atstovas;
- w) Slovakijos Respublikoje: Minister financí arba įgaliotasis atstovas;
- x) Suomijos Respublikoje: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet arba įgaliotasis atstovas;
- y) Švedijos Karalystėje: Chefen för Finansdepartementet arba įgaliotasis atstovas;
- z) Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje ir Europos teritorijose, už kurių išorės santykius atsakinga Jungtinė Karalystė: the Commissioners of Inland Revenue arba jų įgaliotasis atstovas ir kompetentinga institucija Gibraltare, kurią Jungtinė Karalystė paskirs pagal sutartas nuostatas, susijusias su Gibraltaro valdžios institucijomis, atsižvelgiant į ES ir EB dokumentus ir susijusias sutartis, apie kuriuos valstybėms narėms ir Europos Sąjungos institucijoms buvo pranešta 2000 m. balandžio 19 d., kurių nuorašą Europos Sąjungos Tarybos generalinis sekretorius perduoda San Marino Respublikai ir kurios bus taikomos šiam Susitarimui.

II PRIEDAS

SUSIJUSIŲ SUBJEKTŲ SĄRAŠAS

Šio Susitarimo 11 straipsnyje šie subjektai yra laikomi „susijusiu subjektu, veikiančiu kaip valdžios institucija arba kurio vaidmuo yra pripažintas tarptautine sutartimi“:

SUBJEKTAI EUROPOS SAJUNGOJE:

Belgija

- Vlaams Gewest (Flamandijos regionas)
- Région wallonne (Valonijos regionas)
- Région de Bruxelles-capitale/Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Briuselio regionas)
- Communauté française (Prancūzų bendruomenė)
- Vlaamse Gemeenschap (Flamandų bendruomenė)
- Deutschsprachige Gemeinschaft (Vokiečių bendruomenė)

Ispanija

- Xunta de Galicia (Galicijos regioninė vykdomoji valdžia)
- Junta de Andalucía (Andalūzijos regioninė vykdomoji valdžia)
- Junta de Extremadura (Ekstramadūros regioninė vykdomoji valdžia)
- Junta de Castilla-La Mancha (Kastilijos-La Mančo regioninė vykdomoji valdžia)
- Junta de Castilla-León (Kastilijos Leono regioninė vykdomoji valdžia)
- Gobierno Foral de Navarra (Navaros regioninė vykdomoji valdžia)
- Govern de les Illes Balears (Balearų salų regioninė vykdomoji valdžia)
- Generalitat de Catalunya (Katalonijos autonominė vyriausybė)
- Generalitat de Valencia (Valensijos autonominė vyriausybė)
- Diputación General de Aragón (Aragono autonominė vyriausybė)
- Gobierno de las Islas Canarias (Kanarų salų vyriausybė)
- Gobierno de Murcia (Mursijos vyriausybė)
- Gobierno de Madrid (Madrido vyriausybė)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskų krašto autonominės bendruomenės vyriausybė)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoa regioninė taryba)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Biskajos regioninė taryba)
- Diputación Foral de Alava (Alavos regioninė taryba)
- Ayuntamiento de Madrid (Madrido miesto taryba)
- Ayuntamiento de Barcelona (Barselonos miesto taryba)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Kanarijos salos taryba)
- Cabildo Insular de Tenerife (Tenerifės salos taryba)
- Instituto de Crédito Oficial (Valstybės kredito įstaiga)

- Instituto Catalán de Finanzas (Katalonijos finansų įstaiga)
- Instituto Valenciano de Finanzas (Valensijos finansų įstaiga)

Graikija

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nacionalinė telekomunikacijos organizacija)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nacionalinė geležinkelių organizacija)
- ημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Valstybinė elektros energijos įmonė)

Prancūzija

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Socialinis skolų grąžinimo fondas)
- L'Agence française de développement (AFD) (Prancūzijos plėtros agentūra)
- Réseau Ferré de France (RFF) (Prancūzijos geležinkelių tinklas)
- Caisse nationale des autoroutes (CNA) (Nacionalinis greitkelių fondas)
- Assistance publique hôpitaux de Paris (APHP) (Socialinė pagalba – Paryžiaus ligoninės)
- Charbonnages de France (CDF) (Prancūzijos anglių valdyba)
- Entreprise minière et chimique (EMC) (Kasybos ir chemijos bendrovė)

Italija

- Regionai
- Provincijos
- Savivaldybės
- Cassa Depositi e Prestiti (Indėlių ir paskolų fondas)

Latvija

- Pašvaldības (Vietos valdžios institucijos)

Lenkija

- gminy (komunos)
- powiaty (rajonai)
- województwa (provincijos)
- związki gmin (komunų asociacijos)
- związki powiatów (rajonų asociacijos)
- związki województw (provincijų asociacijos)
- miasto stołeczne Warszawa (sostinė Varšuva)
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Žemės ūkio restruktūrizavimo ir modernizavimo agentūra)
- Agencja Nieruchomości Rolnych (Žemės ūkio turto agentūra)

Portugalija

- Região Autónoma da Madeira (Maderos autonominis regionas)
- Região Autónoma dos Açores (Azorų autonominis regionas)
- Savivaldybės

Slovakija

- mestá a obce (savivaldybės)
- Železnice Slovenskej republiky (Slovakijos geležinkelio bendrovė)
- Štátny fond cestného hospodárstva (Valstybės kelių valdymo fondas)
- Slovenské elektrárne (Slovakijos elektrinės)
- Vodohospodárska výstavba (Vandens tvarkymo statybos bendrovė)

TARPTAUTINIAI SUBJEKTAI:

- Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankas
- Europos investicijų bankas
- Azijos plėtros bankas
- Afrikos plėtros bankas
- Pasaulio bankas / TRPB / TVF
- Tarptautinė finansų korporacija
- Amerikos plėtros bankas
- Europos Tarybos socialinės plėtros fondas
- Euratomas
- Europos bendrija
- Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andų plėtros korporacija)
- Eurofima
- Europos anglių ir plieno bendrija
- Šiaurės šalių investicijų bankas
- Karibų plėtros bankas

11 straipsnio nuostatos nepažeidžia jokių tarptautinių įsipareigojimų, kuriuos Susitariančiosios Šalys galėjo priimti dėl pirmiau išvardytų tarptautinių subjektų.

SUBJEKTAI TREČIOSIOJE ŠALYSE:

Šie subjektai turi atitikti tokius kriterijus:

- 1) Subjektas aiškiai laikomas valdžios subjektu pagal nacionalinius kriterijus.
 - 2) Toks valdžios subjektas yra ne rinkos gamintojas, administruojantis ir finansuojantis veiklų grupę, pirmiausia teikiantis ne rinkos prekes ir paslaugas, skirtas bendruomenės labui ir veiksmingai kontroliuojamas valdžios sektoriaus.
 - 3) Toks valdžios subjektas yra stambus ir reguliarus skolos emitentas.
 - 4) Suinteresuota valstybė gali garantuoti, kad toks valdžios subjektas nevykdys išankstinio išpirkimo bendros sumos (*gross-up*) straipsnių atveju.
-

SUPRATIMO MEMORANDUMAS

Europos Bendrijos, Belgijos Karalystės, Čekijos Respublikos, Danijos Karalystės, Vokietijos Federacinės Respublikos, Estijos Respublikos, Graikijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Prancūzijos Respublikos, Airijos, Italijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Nyderlandų Karalystės, Austrijos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Portugalijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos, Slovakijos Respublikos, Suomijos Respublikos, Švedijos Karalystės, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės ir San Marino Respublikos

EUROPOS BENDRIJOS (toliau— Bendrija),

BELGIJOS KARALYSTĖ,

ČEKIJOS RESPUBLIKA,

DANIJOS KARALYSTĖ,

VOKIETIJOS FEDERACINĖ RESPUBLIKA,

ESTIJOS RESPUBLIKA,

GRAIKIJOS RESPUBLIKA,

ISPANIJOS KARALYSTĖ,

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKA,

AIRIJA,

ITALIJOS RESPUBLIKA,

KIPRO RESPUBLIKA,

LATVIJOS RESPUBLIKA,

LIETUVOS RESPUBLIKA,

LIUKSEMBURGO DIDŽIOJI HERCOGYSTĖ,

VENGRIJOS RESPUBLIKA,

MALTOS RESPUBLIKA,

NYDERLANDŲ KARALYSTĖ,

AUSTRIJOS RESPUBLIKA,

LENKIJOS RESPUBLIKA,

PORTUGALIJOS RESPUBLIKA,

SLOVĖNIJOS RESPUBLIKA,

SLOVAKIJOS RESPUBLIKA,

SUOMIJOS RESPUBLIKA,

ŠVEDIJOS KARALYSTĖ,

JUNGTINĖ DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖ

IR

SAN MARINO RESPUBLIKA (toliau – San Marinas)

SUSITARĖ:

Sudarant Susitarimą, numatantį priemones, lygiavertes nustatytoms 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, (toliau – Direktyva), Europos bendrija, Belgijos Karalystė, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Estijos Respublika, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Airija, Italijos Respublika, Kipro Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrijos Respublika, Maltos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Lenkijos Respublika, Portugalijos Respublika, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir San Marino Respublika pasirašė šį Susitarimą papildantį Supratimo memorandumą.

1. Šio Supratimo memorandumo signatarai mano, kad San Marino ir Bendrijos susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Direktyvoje, yra subalansuotas ir priimtinas Susitarimas, ginantis abiejų Susitariančiųjų Šalių interesus. Todėl jie gera valia taiko sutartas priemones ir susilaiko nuo bet kokių vienašališkų veiksmų, galinčių be pagrįstos priežasties pažeisti šį Susitarimą. Jeigu bus nustatytas reikšmingas neatitikimas tarp Direktyvos, priimtoms 2003 m. birželio 3 d. ir Susitarimo taikymo srities, ypač dėl pastarojo 4 ir 6 straipsnių, Susitariančiosios Šalys pradės tarpusavio konsultacijas, kaip numatyta Susitarimo 15 straipsnio 1 dalyje, kad išsaugotų Susitarime nustatytą priemonių lygiavertiškumo principą. Šio Supratimo memorandumo signatarai pažymi, kad mokesčių vengimo sąvoka, vartojama Susitarimo 13 straipsnyje, susijusi tik su taupymo pajamų apmokestinimu šio Susitarimo reglamentuojamoje srityje ir netaikoma veiksmams ir (arba) sprendimams, susijusiems su mokesčių vengimu kitomis aplinkybėmis arba kitomis formomis.
2. Direktyvoje numatytu pereinamuoju laikotarpiu Bendrija pradės derybas su kitais svarbiais finansiniais centrais skatindama priimti šiose jurisdikcijose priemones, lygiavertes Bendrijos taikomoms priemonėms.
3. Atsižvelgdamos į San Marino norus toliau integruotis į Europos ekonominę aplinką ir jo požiūrį, kad visavertis dalyvavimas Europos bankininkystės ir ekonomikos sistemoje yra tinkamas ir pageidaujamas, San Marinas ir Europos bendrija kuo greičiau pradės konsultacijas dėl atitinkamų šalių finansinių paslaugų, įskaitant draudimą, riziką ribojančių priemonių ir sistemų tarpusavio pripažinimo sąlygų. Šiame kontekste San Marinas, siekdamas išsaugoti deramą vidaus rinką atitinkamuose sektoriuose, išsipareigoja priimti ir įgyvendinti atitinkamuose veiklos sektoriuose taikytinas dabartinio ir būsimos Bendrijos *acquis communautaire* nuostatas, įskaitant atitinkamas riziką ribojančias taisykles ir atitinkamų San Marino subjektų priežiūrą. Bet koks galimas šios srities Susitarimas gali taip pat numatyti, kad San Marinas išsipareigoja įgyvendinti kitas Bendrijos taisykles, tiek esamas, tiek ir tas, kurios bus priimtoms ateityje, pavyzdžiui, konkurencijos ir mokesčių klausimais.
4. Šiame vis glaudesnių santykių kontekste mokesčių sutarčių su Europos Sąjungos valstybėmis narėmis (toliau – valstybės narės) sudarymas ir San Marino išsipareigojimas keistis Susitarime numatyta informacija, laikantis OECD standartų, skatins platesnį ekonominį ir mokesčių bendradarbiavimą. Teigiamai įvertinus San Marino pastangas, gali prasidėti San Marino dvišalės konsultacijos su valstybėmis narėmis dėl įvairaus pobūdžio pajamų dvigubo apmokestinimo panaikinimo arba sumažinimo.
5. Bendrija ir San Marinas taip pat pradeda konsultacijas, siekdami:
 - nustatyti Muitų sąjungos ir bendradarbiavimo susitarime nustatytų procedūrų supaprastinimo formas. Šiuo požiūriu San Marinas pasirėngęs įdiegti kompiuterizuotas procedūras, net panašias į INTRASTAT sistemą,
 - geriau išnagrinėti galimybes San Marino piliečiams ir įmonėms dalyvauti Europos bendrijos vykdomose tyrimų ir plėtros programose ir veikloje.

Pasirašyta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 7 d. dviem egzemplioriais anglų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, olandų, portugalų, prancūzų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis, visi tekstai šiomis kalbomis yra autentiški.

Teksto maltiečių kalba autentiškumą Susitariančiosios Šalys patvirtina pasikeisdamos laiškais. Jis yra autentiškas kaip ir tekstai pirmesnėje pastraipoje nurodytomis kalbomis.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

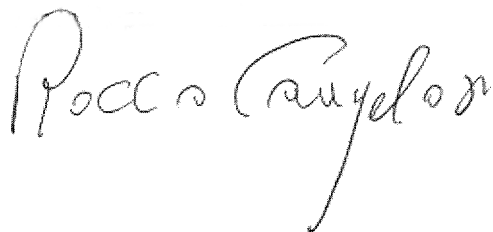
Pour la République française

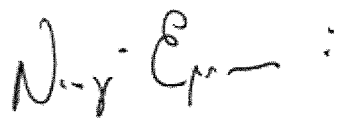
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

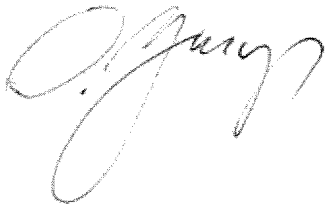
Για την Κυπριακή Δημοκρατία,

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

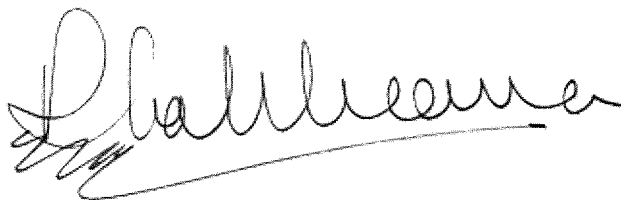
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

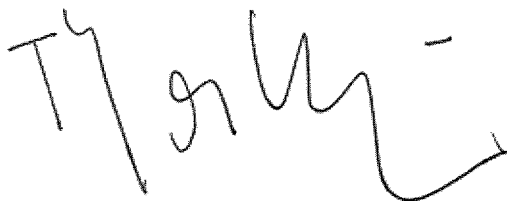
A Magyar Köztársaság részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

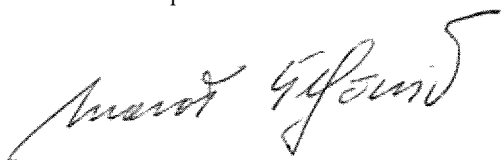
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

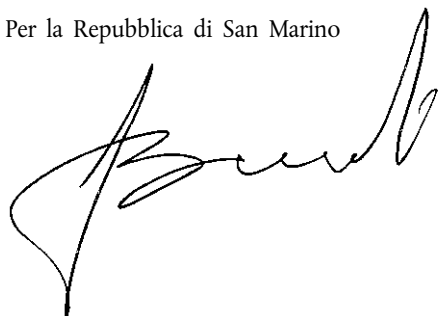
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

TARYBOS SPRENDIMAS

2004 m. gruodžio 2 d.

dėl Europos pabėgėlių fondo 2005–2010 m. laikotarpiui įsteigimo

(2004/904/EB)

- EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,
- atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 63 straipsnio 2 dalies b punktą,
- atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,
- atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,
- atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
- pasikonsultavusi su Regionų komitetu,
- kadangi:
- (1) Bendra prieglobsčio politika, įskaitant bendrą Europos prieglobsčio sistemą, yra Europos Sąjungos tikslo laipsniškai įgyvendinti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, prieinamą tiems, kurie dėl susiklosčiusių aplinkybių teisėtai ieško apsaugos Europos Sąjungoje, sudėtinė dalis.
- (2) Šios politikos įgyvendinimas turėtų būti grindžiamas valstybių narių solidarumu ir jam reikia mechanizmų, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimančių pabėgėlius bei perkeltuosius asmenis ir atsakant už jų priėmimo padarinius, pusiausvyrą. Tuo tikslu 2000–2004 m. laikotarpiui Sprendimu 2000/596/EB ⁽³⁾ buvo įsteigtas Europos pabėgėlių fondas.
- (3) Būtina įsteigti Europos pabėgėlių fondą (toliau – Fondas) 2005–2010 m. laikotarpiui, kad ir toliau būtų užtikrinamas valstybių narių solidarumas, atsižvelgiant į neseniai priimtus Bendrijos teisės aktus prieglobsčio srityje ir į patirtį, įgytą 2000–2004 m. įgyvendinant pirmąjį Fondo etapą.
- (4) Būtina paremti valstybių narių pastangas suteikti pabėgėliams ir perkeltiesiems asmenims tinkamas priėmimo sąlygas ir taikyti teisingas bei veiksmingas prieglobsčio procedūras, kad būtų apsaugotos asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, teisės.
- (5) Pabėgėlių integracija į šalies, kurioje jie yra įsikūrę, visuomenę yra vienas iš 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvencijos dėl pabėgėlių statuso, papildytos 1967 m. sausio 31 d. Niujorko protokolu, tikslų. Tokiems asmenims turi būti sudaromos tokios sąlygos, kad jie galėtų gerbti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje nurodytas vertybes. Tuo tikslu turėtų būti remiama valstybių narių veikla siekiant paskatinti jų socialinę, ekonominę ir kultūrinę integraciją, prisidedančią prie ekonominės ir socialinės sanglaudos, kurios palaikymas ir stiprinimas yra vienas iš pagrindinių Bendrijos tikslų, numatytų Sutarties 2 straipsnyje ir 3 straipsnio 1 dalies k punkte.
- (6) Tiek valstybės narės, tiek atitinkami asmenys suinteresuoti, kad pabėgėliams ir perkeltiesiems asmenims, kuriems leidžiama pasilikti valstybių narių teritorijoje, būtų suteikiama galimybė pasirūpinti savimi dirbant pagal susijusių Bendrijos dokumentų nuostatas.
- (7) Kadangi vien tik struktūrinių fondų remiamų priemonių ir kitų Bendrijos priemonių švietimo ir profesinio mokymo srityje nepakanka, kad būtų skatinama tokia integracija, turėtų būti remiamos specialios priemonės, leidžiančios pabėgėliams ir perkeltiesiems asmenims gauti visą organizuojamų programų teikiamą naudą.
- (8) Reikia praktinės paramos siekiant sukurti arba pagerinti sąlygas, įgalinančias pabėgėlius ir perkeltuosius asmenis priimti sprendimą palikti valstybių narių teritoriją ir sugrįžti namo, jei jie to pageidautų, žinant visas galimas tokio sprendimo pasekmes.
- (9) Veiksmai, kuriuose dalyvautų dviejų ar daugiau valstybių narių įstaigos, ir Bendrijos interesus šioje srityje atspindintys veiksmai turėtų galėti pretenduoti į Fondo paramą, o valstybių narių mainai turėtų būti skatinami siekiant nustatyti ir paremti veiksmingiausią praktiką.

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 20 d. pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C 241, 2004 9 28, p. 27.

⁽³⁾ OL L 252, 2000 10 6, p. 12.

- (10) Turėtų būti sukurtas finansinis rezervas neatidėliotinų priemonių įgyvendinimui suteikiant pabėgėliams laikiną apsaugą esant masiniam srautui pagal 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyvą 2001/55/EB dėl minimalių normų suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam srautui ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimant tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius, pusiausvyrą⁽¹⁾.
- (11) Siekiant užtikrinti veiksmingą ir proporcingą finansinį solidarumą ir atsižvelgiant į patirtį, įgytą įgyvendinant Fondą 2000–2004 m., turėtų būti apibrėžtos Komisijos ir valstybių narių pareigos įgyvendinant ir valdant Fondą. Valstybės narės turėtų tuo tikslu paskirti atitinkamas nacionalines institucijas, kurių pareigos turėtų būti nustatytos.
- (12) Fondo teikiama parama bus veiksmingesnė ir tiksliau nukreipta, jei galinčių pretenduoti į paramą veiksmų bendras finansavimas bus pagrįstas dviem daugiamečiais programomis ir metine darbų programa, kurią kiekviena valstybė narė parengs atsižvelgdama į savo padėtį ir poreikius.
- (13) Teisinga paskirstyti išteklius proporcingai naštai, kuri tenka kiekvienai valstybei narėi jai dedant pastangas priimti pabėgėlius ir perkeltuosius asmenis, įskaitant pabėgėlius, kuriems pagal nacionalines programas teikiama tarptautinė apsauga.
- (14) Šiam sprendimui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtoms remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽²⁾.
- (15) Vienas iš būdų užtikrinti, kad Fondo remiami veiksmai būtų efektyvūs, yra veiksminga stebėseną. Turėtų būti nustatytos stebėseną reglamentuojančios nuostatos.
- (16) Turėtų būti nustatytas valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimas toje srityje, nepažeidžiant Komisijos atsakomybės už finansų kontrolę.
- (17) Valstybės narės turėtų pateikti pakankamas garantijas dėl vykdymo priemonių ir kokybės. Turėtų būti tiksliai nurodyta valstybių narių atsakomybė už nukrypimų ir pažeidimų nustatymą bei ištaisymą, taip pat Komisijos įgaliojimai tais atvejais, kai valstybės narės nesilaiko savo įsipareigojimų.
- (18) Fondo remiamų veiksmų efektyvumas ir poveikis taip pat priklauso nuo jų įvertinimo. Turėtų būti aiškiai apibrėžta valstybių narių ir Komisijos atsakomybė šioje srityje ir priemonės įvertinimo patikimumui užtikrinti.
- (19) Veiksmai turėtų būti vertinami numatant tarpinę peržiūrą ir jų poveikio įvertinimą, o vertinimo procesas turėtų būti įtrauktas į projekto stebėsenos priemones.
- (20) Kadangi šio sprendimo tikslo, t. y. skatinti valstybių narių tarpusavio pastangų priimant pabėgėlius bei perkeltuosius asmenis pusiausvyrą, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (21) Pagal Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 3 straipsnį Jungtinė Karalystė pranešė apie savo norą dalyvauti priimant ir taikant šį sprendimą.
- (22) Pagal Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 3 straipsnį Airija pranešė apie savo norą dalyvauti priimant ir taikant šį sprendimą.
- (23) Pagal Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius, Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikytinas,

⁽¹⁾ OL L 212, 2001 8 7, p. 12.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

I SKYRIUS

TIKSLAI IR UŽDAVINIAI

1 straipsnis

Isteigimas ir tikslai

1. Šiuo sprendimu įsteigiamas Europos pabėgėlių fondas (toliau – Fondas) 2005 m. sausio 1 d.–2010 m. gruodžio 31 d. laikotarpiui.

2. Fondo tikslas – remti ir skatinti valstybių narių pastangas, kurias deda valstybės narės priimdamos pabėgėlius bei perkeltuosius asmenis ir atsakydamos už jų priėmimo padarinius, atsižvelgiant į Bendrijos teisės aktus šiais klausimais, bendrai finansuojant šiame sprendime numatytus veiksmus.

2 straipsnis

Finansinės nuostatos

1. Fondo įgyvendinimui nuo 2005 m. sausio 1 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. numatyta finansinė orientacinė suma yra 114 milijonų eurų.

2. Fondui skirtus metinius asignavimus tvirtina biudžeto valdymo institucija, neviršydamas finansinių perspektyvų ribų.

3 straipsnis

Grupės, kurioms taikomi veiksmai

Šiame sprendime tikslines grupes sudaro šios kategorijos:

- 1) bet kurie trečiosios šalies piliečiai arba asmenys be pilietybės, turintys statusą, apibrėžtą 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvencija dėl pabėgėlių statuso ir jos 1967 m. protokolu, ir kuriems leidžiama kaip pabėgėliams gyventi vienoje iš valstybių narių;
- 2) bet kurie trečiosios šalies piliečiai arba asmenys be pilietybės, kurie naudojami papildoma apsauga, kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 2004/83/EB dėl būtiniausių reikalavimų, kuriuos turi tenkinti trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės, kad įgytų pabėgėlių arba asmenų, kuriems dėl kitų priežasčių reikalinga tarptautinė apsauga, statusą, ir dėl šių statusų turinio⁽¹⁾;
- 3) bet kurie trečiosios šalies piliečiai arba asmenys be pilietybės, kurie kreipėsi dėl vienos iš 1 ir 2 punktuose nurodytų apsaugos formų;

- 4) bet kurie trečiosios šalies piliečiai arba asmenys be pilietybės, kurie naudojami laikina apsauga, kaip apibrėžta Direktyvoje 2001/55/EB.

4 straipsnis

Veiksmai

1. Fondas remia valstybių narių veiksmus, susijusius su viena ar daugiau šių sričių:

- a) priėmimo sąlygomis ir prieglobsčio procedūromis;
- b) 3 straipsnyje minimų asmenų, kurių buvimas valstybėje narėje yra ilgai trunkančio ir pastovaus pobūdžio, integracija;
- c) 3 straipsnyje minimų asmenų savanorišku grįžimu, jeigu jie neįgijo naujos pilietybės ir neišvyko iš valstybės narės teritorijos.

2. 1 dalyje numatyti veiksmai pirmiausia skatina atitinkamų dabartinių ir būsimų Bendrijos teisės aktų bendros Europos prieglobsčio sistemos srityje nuostatų įgyvendinimą.

3. Vykdamas veiksmus, atsižvelgiama į ypatingą pažeidžiamų asmenų, tokių kaip nepilnamečiai, nelydimi nepilnamečiai, neįgalieji, pagyvenę žmonės, nėščios moterys, vieniši tėvai, auginantys nepilnametį vaiką bei asmenys, kurie buvo kankinti, išprievartauti ar patyrė kitokias sunkaus psichologinio, fizinio ar lytinio smurto formas, padėtį.

5 straipsnis

Tinkami nacionaliniai veiksmai, susiję su priėmimo sąlygomis ir prieglobsčio procedūromis

Fondo parama apima veiksmus, susijusius su priėmimo sąlygomis ir prieglobsčio procedūromis, visų pirma šiomis:

- a) apgyvendinimo infrastruktūra arba paslaugomis;
- b) materialine pagalba ir medicinine priežiūra arba psichologinės pagalbos teikimu;
- c) socialine pagalba, informacija arba parama, susijusia su administraciniais formalumais;
- d) teisine pagalba ir informavimu suprantama kalba;
- e) švietimu, kalbos mokymu ir kitomis asmens statusą atitinkančiomis iniciatyvomis;

⁽¹⁾ OL L 304, 2004 9 30, p. 12.

- f) papildomų paslaugų, tokių kaip vertimo paslaugos ir mokymas, skirtų pagerinti priėmimo sąlygas bei prieglobsčio suteikimo procedūrų veiksmingumą ir kokybę, teikimu;
- g) informacija vietos bendruomenėms, kurios bendraus su priimančiojoje šalyje priimamais asmenimis.

6 straipsnis

Tinkami nacionaliniai veiksmai, susiję su integracija

Fondo parama apima veiksmus, susijusius su 4 straipsnio 1 dalies b punkte minimų asmenų integracija į valstybių narių visuomenę, visų pirma šiuos:

- a) patarimai ir pagalba tokiose srityse, kaip aprūpinimas būstu, lėšos pragyvenimui, integracija į darbo rinką, medicinos priežiūra, psichologinė pagalba ir socialinė rūpyba;
- b) veiksmai, įgalinantys gavėjus adaptuotis valstybės narės visuomenėje socialiniu ir kultūriniu požiūriu bei bendrai dalintis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintomis vertybėmis;
- c) veiksmai, skatinantys ilgalaikį ir tvarų bendradarbiavimą visuomeniniame ir kultūriniame gyvenime;
- d) priemonės, skirtos švietimui, profesiniam mokymui, kvalifikacijų ir diplomų pripažinimui;
- e) veiksmai, skirti skatinti asmenis naudotis savo teisėmis bei sudaryti šiems asmenims galimybes pasirūpinti savimi;
- f) veiksmai, kurie skatina šių asmenų ir priimančiosios visuomenės naudingus kontaktus ir konstruktyvų dialogą, įskaitant veiksmus, skatinančius pagrindinių dalyvių, pavyzdžiui, plačiosios visuomenės, vietos valdžios institucijų, pabėgėlių asociacijų, savanorių grupių ir platesnės pilietinės visuomenės dalyvavimą;
- g) priemonės, padedančios šiems asmenims įgyti igūdžių, įskaitant kalbos mokymą;
- h) veiksmai, kurie skatina tiek vienodas galimybes prieiti, tiek vienodas galimybes pasiekti rezultatus šiems asmenims tvarkant reikalus su viešosiomis institucijomis.

7 straipsnis

Tinkami nacionaliniai veiksmai, susiję su savanorišku grįžimu

Fondo parama apima su savanorišku grįžimu susijusius veiksmus, visų pirma šiuos:

- a) informavimo ir konsultavimo paslaugos, susijusios su savanoriško grįžimo iniciatyvomis arba programomis;
- b) informavimas apie padėtį šalyje arba kilmės regione ar anksesnėje įprastinėje gyvenamojoje vietoje;
- c) bendras arba profesinis mokymas ir pagalba reintegrojuojantis;
- d) Europos Sąjungoje gyvenančių kilmės bendruomenių veiksmai, kuriais palengvinamas šiame sprendime minimų asmenų savanoriškas grįžimas;
- e) veiksmai, kuriais palengvinamas nacionalinių savanoriško grįžimo programų organizavimas ir įgyvendinimas.

8 straipsnis

Bendrijos veiksmai

1. Be 5, 6 ir 7 straipsniuose numatytų projektų, Komisijos iniciatyva iki 7 % turimų Fondo lėšų gali būti panaudota finansuoti tarpvalstybinius veiksmus arba visos Bendrijos interesų veiksmus, susijusius su prieglobsčio politika ir pabėgėliams bei perkeltiesiems asmenims taikomomis priemonėmis, kaip nurodyta 2 dalyje.

2. Tinkami Bendrijos veiksmai iš esmės susiję su šiomis sritimis:

- a) Bendrijos bendradarbiavimo, įgyvendinant Bendrijos teisę ir gerą praktiką, rėmimu;
- b) tarpvalstybinio bendradarbiavimo tinklų ir bandomųjų projektų, pagrįstų dviejose ar daugiau valstybių narių esančių įstaigų tarpvalstybine partneryste, skirtų skatinti inovacijas, palengvinti keitimąsi patirtimi ir gera praktika bei gerinti prieglobsčio politikos kokybę, rėmimu;
- c) tarpvalstybinio informuotumo – organizuojant kampanijas dėl Europos prieglobsčio politikos ir 3 straipsnyje minimų asmenų padėties bei aplinkybių, rėmimu;
- d) skleidimo ir keitimosi informacija dėl geros praktikos ir visų kitų Fondo aspektų, įskaitant informacijos ir komunikacijos technologijų panaudojimą, rėmimu.

3. Metinė darbo programa, nustatanti Bendrijos veiksmų prioritetus, priimama pagal 11 straipsnio 2 dalyje nustatytą tvarką.

9 straipsnis

Nepaprastosios padėties priemonės

1. Taikant laikinosios apsaugos mechanizmus, kaip apibrėžta Direktyvoje 2001/55/EB, Fondas taip pat finansuoja pagalbos valstybėms narėms priemones, vykdomas atskirai nuo 4 straipsnyje minimų veiksmų arba papildomai su jais.
2. Tinkamos nepaprastosios padėties priemonės susijusios su šio pobūdžio veiksmais:
 - a) priėmimu ir apgyvendinimu;
 - b) pragyvenimo priemonių, įskaitant maistą ir drabužius, teikimu;
 - c) medicinine, psichologine arba kitokia pagalba;
 - d) personalo ir administracijos išlaidomis, susijusiomis su atitinkamų asmenų priėmimu ir priemonių įgyvendinimu;
 - e) logistikos ir transporto išlaidomis.

II SKYRIUS

ĮGYVENDINIMO IR VALDYMO NUOSTATOS

10 straipsnis

Igyvendinimas

Komisija atsakinga už šio sprendimo įgyvendinimą ir prireikus priima įgyvendinimo taisykles.

11 straipsnis

Komiteto darbo tvarka

1. Komisijai padeda komitetas.
2. Tais atvejais, kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.
3. Tais atvejais, kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 3 ir 7 straipsniai.
4. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

12 straipsnis

Komisijos ir valstybių narių atitinkami įsipareigojimai

1. Komisija:

- a) vadovaudamasi 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, tvirtina gaires dėl 15 straipsnyje numatytų daugiamečių programų prioritetų ir praneša valstybėms narėms apie Fondui skirtų lėšų orientacinę paskirstymą;
 - b) būdama atsakinga už Europos Sąjungos bendrojo biudžeto vykdymą, užtikrina tinkamų valdymo ir kontrolės sistemų egzistavimą valstybėse narėse ir jų sklandų veikimą taip, kad būtų garantuotas tinkamas ir veiksmingas Bendrijos lėšų panaudojimas. Į šias priemones įeina dokumentų tikrinimas bei patikrinimai vietoje, atliekami iš anksto dėl įgyvendinimo procedūrų, kontrolės sistemų, apskaitos procedūrų bei viešųjų pirkimų ir dotacijų paskirstymo procedūrų, kurias taiko atsakingos institucijos. Atlikus esminius procedūrų ar sistemų pakeitimus, Komisija jas peržiūri;
 - c) įgyvendina 8 straipsnyje numatytus Bendrijos veiksmus.
2. Valstybės narės:
 - a) atsakingos už Fondo remiamų nacionalinių veiksmų įgyvendinimą;
 - b) imasi priemonių, reikalingų veiksmingai Fondo veiklai nacionaliniu lygiu, ir, vadovaudamasi nacionaline praktika, įtraukia visus suinteresuotuosius prieglobsčio politika;
 - c) paskiria atsakingą instituciją vadovauti Fondo remiamiems nacionaliniams projektams, laikantis taikytinų Bendrijos teisės aktų ir patikimo finansų valdymo principo;
 - d) yra visų pirma atsakingos už finansinę veiksmų kontrolę ir užtikrina, kad valdymo sistemos ir kontrolė įgyvendinami taip, kad būtų užtikrintas tinkamas ir veiksmingas Bendrijos lėšų panaudojimas. Jos pateikia Komisijai tokių sistemų aprašymą;
 - e) patvirtina, kad Komisijai pateiktos išlaidų deklaracijos yra tikslios, ir užtikrina, kad jos paremtos apskaitos sistemomis, pagrįstomis patikrinimu patvirtinančiais dokumentais;
 - f) bendradarbiauja su Komisija, kad būtų surinkta 17 straipsnio įgyvendinimui reikalinga statistinė informacija.
 3. Bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, Komisija:
 - a) atsako už veiksmų, kurių 2000–2004 m. laikotarpiu ėmėsi Fondas, rezultatų sklaidą ir už tuos veiksmus, kurie turi būti įgyvendinti 2005–2010 m. laikotarpiu;

- b) užtikrina tinkamos informacijos apie Fondo remiamus veiksmus teikimą, jų viešumą ir paskesnes priemones;
- c) užtikrina, kad šie veiksmai būtų susiję ir papildytų kitas atitinkamas Bendrijos politikos kryptis, priemones ir iniciatyvas.

13 straipsnis

Atsakingos institucijos

1. Kiekviena valstybė narė paskiria atsakingą instituciją, kuri tvarko visus ryšius su Komisija. Institucija yra valstybės narės veikianti įstaiga arba nacionalinė viešoji įstaiga. Atsakinga institucija gali perduoti kai kurias arba visas įgyvendinamas užduotis kitam viešojo administravimo arba privatinės teisės subjektui, kurį reglamentuoja valstybės narės teisė ir kuris teikia viešąsias paslaugas. Jeigu valstybė narė paskiria kitą, nei ji pati, atsakingą instituciją, ji nustato priemones, reglamentuojančius jos santykius su minėta institucija ir pastarosios santykius su Komisija.

2. Įstaiga, paskirta kaip atsakinga institucija, ar kita įgaliotoji institucija atitinka šias minimalias sąlygas:

- a) ji turi juridinio asmens statusą, išskyrus atvejus, kai ji yra valstybės narės veikianti įstaiga;
- b) ji turi finansinius ir valdymo pajėgumus, atitinkančius Bendrijos lėšas, kurias ji bus paskirti valdyti, bei leidžiančius atlikti savo užduotis teisingai, pagal Bendrijos lėšų valdymą reglamentuojančiais taisyklėmis.

3. Atsakingų institucijų uždaviniai yra šie:

- a) konsultuotis su atitinkamais partneriais, rengiant daugiametę programą;
- b) organizuoti ir reklamuoti kvietimus dalyvauti konkursuose bei teikti pasiūlymus;
- c) organizuoti atrankos ir paramos skyrimo procedūras bendram Fondo finansavimui gauti, vadovaujantis skaidrumo ir vienodo požiūrio principais bei imantis visų reikiamų priemonių, siekiant išvengti bet kokio galimo interesų konflikto;
- d) užtikrinti Fondo ir kitų atitinkamų nacionalinių bei Bendrijos finansinių instrumentų finansavimo nuoseklumą ir vienas kito papildymą;

- e) administracinis, sutarčių ir finansinis veiksmų valdymas;

- f) informavimo ir konsultavimo veikla, taip pat rezultatų sklaida;

- g) stebėseną ir įvertinimas;

- h) bendradarbiavimas ir ryšių palaikymas su Komisija ir kitomis atsakingomis institucijomis kitose valstybėse narėse.

4. Valstybė narė aprūpina atsakingą instituciją arba bet kurią kitą įgaliotąją instituciją pakankamais ištekliais tam, kad ši galėtų tinkamai vykdyti savo užduotis Fondo finansuojamų veiksmų įgyvendinimo laikotarpiu. Įgyvendinimo veiksmai gali būti finansuojami pagal 18 straipsnyje nurodytus techninės ir administracinės pagalbos susitarimus.

5. Komisija 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priima taisykles dėl valstybių narių valdymo ir kontrolės sistemų, įskaitant taisykles, skirtas Fondo bendrai finansuojamų nacionalinių projektų administraciniam ir finansiniam valdymui.

14 straipsnis

Atrankos kriterijai

Atsakinga institucija projektus atranka remdamasi šiais kriterijais:

- a) padėtimi valstybėje narėje ir jos reikalavimais;
- b) išlaidų efektyvumu, atsižvelgiant į susijusių su projektu asmenų skaičių;
- c) organizacijos, kuri kreipiasi dėl finansavimo, ir kiekvieno organizacijos partnerio patirtimi, kompetencija, patikimumu ir finansiniu įnašu;
- d) mastu, kuriuo tie projektai papildo kitus iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto arba kaip nacionalinių programų dalis finansuojamus veiksmus.

III SKYRIUS

PROGRAMOS

15 straipsnis

Daugiametės programos

1. Valstybėse narėse veiksmai įgyvendinami remiantis dviem daugiamečių programų etapais, kurių kiekvienas trunka trejus metus (2005–2007 m. ir 2008–2010 m.).

2. Remdamasi gairėmis dėl daugiamečių programų prioritetų ir Komisijos bei 12 straipsnio 1 dalies a punkte numatytais orientaciniais lėšų paskirstymais, kiekvienam programos etapui kiekviena valstybė narė pasiūlo daugiamečių programos projektą, į kurį įtraukiami šie elementai:

- a) esamos padėties valstybėje narėje aprašymas dėl 3 straipsnyje nurodytų asmenų priėmimo, prieglobsčio procedūrų, integracijos ir savanoriško grįžimo priemonių;
- b) atitinkamos valstybės narės reikalavimų, susijusių su priėmimu, prieglobsčio procedūromis, integracija ir savanorišku grįžimu, analizė ir šioms reikalavimams įvykdyti per programos apimamą laikotarpį skirtų veiklos tikslų nurodymas;
- c) tinkamos strategijos pasiekti šioms tikslams ir su jų įgyvendinimu susijusių prioritetų pateikimas, atsižvelgiant į 13 straipsnio 3 dalies a punkte numatytas konsultacijas su partneriais, ir įgyvendinti šiuos prioritetus skirtų veiksmų trumpas aprašymas;
- d) nurodymas, ar ši strategija yra suderinama su kitomis regioninėmis, nacionalinėmis ir Bendrijos priemonėmis;
- e) preliminarus finansavimo planas, kuriame kiekvienam prioritetui ir kiekvieniems metams nurodoma Fondo siūloma finansinė parama ir visa valstybinio arba privataus bendro finansavimo suma.

3. Valstybės narės pateikia savo daugiamečių programos projektą ne vėliau kaip po keturių mėnesių po to, kai Komisija numatė gaires ir preliminariai skirstomas lėšas atitinkamam laikotarpiui.

4. Laikydamosi 11 straipsnio 3 dalyje nustatytos tvarkos, Komisija patvirtina daugiamečių programų projektus per tris mėnesius nuo jų gavimo, atsižvelgdama į gairių, priimtų pagal 12 straipsnio 1 dalies a punktą, rekomendacijas.

16 straipsnis

Metinės programos

1. Komisijos patvirtintos daugiamečių programos įgyvendinamos atsižvelgiant į metines darbo programas.
2. Ne vėliau kaip kiekvienų metų liepos 1 d. Komisija valstybėms narėms pateikia ateinančiais metais joms iš bendrų asignavimų, paskirstytų pagal metinę biudžeto sudarymo procedūrą, skiriamų sumų sąmatą, apskaičiuotą pagal 17 straipsnį.

3. Ne vėliau kaip kiekvienų metų lapkričio 1 d. valstybės narės pateikia Komisijai metinės programos ateinantiems metams projektą, parengtą pagal patvirtintą daugiamečių programą ir apimantį:

- a) bendras taisyklės, skirtas projektų, kurie turi būti finansuojami pagal metinę programą, atrankai, jeigu jos skiriasi nuo daugiamečių programoje nustatytų sąlygų;
- b) uždavinių, kuriuos įgyvendindama metinę programą turi atlikti atsakinga institucija, aprašymą;
- c) Fondo pasiūlytos finansinės paramos paskirstymą įvairiems programos veiksmams ir techninės ir administracinės pagalbos pagal 18 straipsnį išlaidoms padengti reikalingą sumą, siekiant įgyvendinti metinę programą.

4. Nagrinėdama valstybės narės pasiūlymą, Komisija atsižvelgia į galutinę Fondui pagal biudžeto sudarymo procedūrą paskirstytą asignavimų sumą ir ne vėliau kaip atitinkamų metų kovo 1 d. priima sprendimą dėl Fondo bendro finansavimo. Sprendime nurodoma valstybei narei skiriama suma ir laikotarpis, per kurį galima pretenduoti į finansavimą.

5. Atsiradus reikšmingiems pokyčiams, turintiems įtakos metinės programos įgyvendinimui, kurie reiškia lėšų, viršijančių 10 % bendros sumos, skiriamos valstybei narei atitinkamais metais, pervedimą iš vienu veiksmu kitiems, peržiūrėtą metinę programą valstybė narė Komisijai tvirtinti pateikia ne vėliau kaip iki 23 straipsnio 3 dalyje nurodytos pažangos ataskaitos pateikimo.

17 straipsnis

Metinis išteklių paskirstymas 5, 6 ir 7 straipsniuose numatytiems veiksmams valstybėse narėse

1. Kiekviena valstybė narė iš Fondo metinių išmokų gauna nustatytą 300 000 eurų sumą. Valstybėms, kurios į Europos Sąjungą įstojo 2004 m. gegužės 1 d., pagal naujas finansines perspektyvas 2005 m., 2006 m. ir 2007 m. nustatoma metinė 500 000 eurų suma.

2. Nepanaudotos metinės lėšos paskirstomos valstybėms narėms taip:

- a) 30 % proporcingai asmenų, per pastaruosius trejus metus priimtų pagal vieną iš 3 straipsnio 1 ir 2 punktuose nurodytų kategorijų, skaičiui;
- b) 70 % proporcingai 3 straipsnio 3 ir 4 punktuose nurodytų asmenų, užregistruotų per pastaruosius trejus metus, skaičiui.

3. Statistiniai duomenys yra paskutinė Europos Bendrijų statistikos tarnybos parengta statistinė informacija pagal Bendrijos teisę dėl prieglobsčio duomenų rinkimo ir analizės.

18 straipsnis

Techninė ir administracinė pagalba

Dalis metinio valstybei narei skiriamo bendro finansavimo gali būti atidėta padengti techninės ir administracinės pagalbos, skirtos veiksmų parengimui, stebėsenai ir įvertinimui, išlaidas.

Techninei ir administracinei pagalbai atidėta metinė suma negali viršyti 7 % valstybei narei skiriamo metinio bendro finansavimo, pridėjus 30 000 eurų.

19 straipsnis

Specialiosios nuostatos dėl nepaprastosios padėties priemonių

1. Valstybės narės pateikia Komisijai reikalavimų pareiškimą ir 9 straipsnyje nustatytų nepaprastosios padėties priemonių įgyvendinimo planą, įskaitant numatytų priemonių aprašymą ir už jų įgyvendinimą atsakingas įstaigas.

2. 9 straipsnyje nustatytioms nepaprastosios padėties priemonėms skirta Fondo finansinė parama ribojama šešių mėnesių laikotarpiui ir neviršija 80% kiekvienos priemonės kaštų.

3. Turimi ištekliai valstybėms narėms, kaip nurodyta 9 straipsnio 1 dalyje, paskirstomi atsižvelgiant į kiekvienoje valstybėje narėje laikina apsauga besinaudojančių asmenų skaičių.

4. Taikomi 20 straipsnio 1 ir 2 dalys, 21 ir 23–26 straipsniai.

IV SKYRIUS

FINANSŲ VALDYMAS IR PRIEŽIŪRA

20 straipsnis

Finansavimo struktūra

1. Fondo finansinis dalyvavimas vyksta negrąžinamų subsidijų forma.

2. Fondo remiami veiksmai yra bendrai finansuojami iš valstybinių arba privačių šaltinių, yra nesiekiantys pelno ir neturi teisės gauti finansavimą iš kitų šaltinių, numatytų Europos Sąjungos bendrajame biudžete.

3. Fondo asignavimai papildo viešąsias arba atitinkamas išlaidas, valstybių narių skiriamas šios direktyvos numatytiems priemonėms.

4. Bendrijos finansavimas remiamiems projektams neviršija:

a) 50 % bendrų kaštų konkrečiam veiksmui, valstybėse narėse įgyvendinamam pagal 5, 6 ir 7 straipsnį. Jos gali būti padidintos iki 60 % ypač novatoriškiems veiksams, tokiems kaip pagal tarpvalstybines partnerystes vykdomi veiksmai arba veiksmai, kuriais į aktyvų dalyvavimą įtraukiami 3 straipsnyje nurodyti asmenys arba šių tikslinių grupių įkurtos organizacijos, ir padidinamos iki 75 % Sanglaudos fondo remiamose valstybėse narėse;

b) 80% bendrų konkretaus veiksmo išlaidų, susijusių su kvietimais pateikti pasiūlymus Bendrijos veiksmų srityje pagal 8 straipsnį.

5. Paprastai Fondo remiamiems veiksams Bendrijos skiriama finansinė pagalba teikiama ne ilgesniam kaip trejų metų laikotarpiui, atsižvelgiant į reguliarias pažangos ataskaitas.

21 straipsnis

Tinkamumas

1. Išlaidos atitinka galutinių išmokų gavėjų atliktus mokėjimus. Tai patvirtinama apmokėtomis sąskaitomis-faktūromis arba lygiavertį statusą turinčiais apskaitos dokumentais.

2. Išlaidos gali būti laikomos tinkamomis paramai iš Fondo gauti tik tada, kai jos yra faktiškai sumokėtos ne anksčiau kaip 16 straipsnio 4 dalyje minėtame Komisijos sprendime dėl bendro finansavimo nurodytų metų sausio 1 d.

3. Laikydamosi 11 straipsnio 3 dalyje nustatytos tvarkos Komisija priima taisykles dėl išlaidų valstybėse narėse įgyvendinamiems veiksams pagal 5, 6 ir 7 straipsnius ir bendrai finansuojamų Fondo tinkamumo.

22 straipsnis

Įsipareigojimai

Bendrija kasmet priima biudžetinius įsipareigojimus, remdamasi 16 straipsnio 4 dalyje minėtu Komisijos sprendimu dėl bendro finansavimo.

23 straipsnis

Mokėjimai

1. Išmokos iš Fondo atsakingai institucijai Komisijos mokamos laikantis biudžetinių įsipareigojimų.

2. Pirmasis išankstinio finansavimo mokėjimas, sudarantis 50 % sumos, skiriamas Komisijos metiniu sprendimu dėl Fondo bendro finansavimo, išmokamas valstybei narei per šešiasdešimt dienų po sprendimo dėl bendro finansavimo priėmimo.

3. Antrasis išankstinio finansavimo mokėjimas išmokamas ne vėliau kaip po trijų mėnesių po to, kai Komisija patvirtina pranešimą apie pažangą įgyvendinant metinę darbo programą ir išlaidų deklaraciją, atsiskaitančią mažiausiai už 70 % pradinio mokėjimo sumos. Komisijos išmokėto antrojo išankstinio finansavimo mokėjimo suma neviršija 50 % bendro finansavimo sprendimu skiriamos bendros sumos, arba bet kuriuo atveju valstybės narės pagal metinę programą faktiškai atrinktiems projektams paskirtų Bendrijos lėšų sumos likučio, atėmus pirmąjį išankstinio finansavimo mokėjimą.

4. Likutis išmokamas ne vėliau kaip po trijų mėnesių po to, kai Komisija patvirtina metinės programos galutinio įgyvendinimo ataskaitą ir 24 straipsnio 3 dalyje bei 28 straipsnio 2 dalyje numatytą galutinę išlaidų deklaraciją; to neatlikus, per tą galutinį terminą pateikiamas prašymas grąžinti pirmuoju ar antruoju mokėjimu išmokėtas sumas, didesnes nei Fondui patvirtintos galutinės išlaidos.

24 straipsnis

Išlaidų deklaracijos

1. Atsakinga institucija užtikrina, kad visų Komisijai deklaruojamų jos išlaidų atžvilgiu nacionalinės įgyvendinimo programos administruojamos laikantis taikytinų Bendrijos taisyklių, o lėšos naudojamos pagal patikimo finansų valdymo principą.

2. Išlaidų deklaracijas patvirtina asmuo arba departamentas, savo veikla nepriklausomas nuo jokio atsakingos institucijos leidimus išduodančio departamento.

3. Per bendro finansavimo sprendime nustatyto galutinio termino devynis mėnesius, kai išlaidos turi būti pateiktos, atsakinga institucija perduoda Komisijai galutinę išlaidų deklaraciją. To nepadarius, Komisija automatiškai nutraukia metinę programą ir atitinkamus asignavimus.

25 straipsnis

Valstybių narių atliekamas atsiskaitymų auditas ir finansinės pataisos

1. Nepažeidžiant Komisijos įsipareigojimų dėl Europos Sąjungos bendrojo biudžeto vykdymo, valstybės narės visų pirma prisiima atsakomybę dėl veiksmų finansinės kontrolės. Šiuo tikslu jų naudojamos priemonės apima:

- a) remiantis atitinkamu pavyzdžiu, veiksmų, apimančių ne mažiau kaip 10 % bendrų reikalavimus atitinkančių išlaidų, skirtų kiekvienos metinės programos įgyvendinimui, ir patvirtintų veiksmų tipinio pavyzdžio patikrinimų organizavimą. Valstybės narės užtikrina deramą patikrinimų ir veiksmų įgyvendinimo arba mokėjimo procedūrų atskyrimą;
- b) kelio pažeidimams užkirtimą, jų nustatymą ir ištaisymą, pagal taisykles pranešant apie juos Komisijai ir nuolat Komisiją informuojant apie administracinių ir teismo procesų pažangą;
- c) bendradarbiavimą su Komisija siekiant užtikrinti, kad Bendrijos lėšos būtų naudojamos pagal patikimo finansų valdymo principą.

2. Valstybės narės daro finansines pataisas, būtinas ten, kur nustatytas pažeidimas, atsižvelgdamos, ar tai yra pavienis ar sistemingas atvejis. Valstybių narių daromos pataisos sudaro viso Bendrijos finansavimo arba jo dalies nutraukimas, o kai suma negrąžinta atitinkamos valstybės narės nustatytu laiku, mokamos 26 straipsnio 4 dalyje nustatytos normos palūkanos.

3. Laikydamosi 11 straipsnio 3 dalyje nustatytos tvarkos Komisija priima taisykles ir nustato procedūras dėl valstybių narių atliekamų finansinių pataisų, susijusių su veiksmais, įgyvendinamais valstybėse narėse pagal 5, 6 ir 7 straipsnius ir bendrai finansuojamais Fondo.

26 straipsnis

Komisijos atliekamas atsiskaitymų auditas ir finansinės pataisos

1. Nepažeisdami Audito Rūmų įgaliojimų arba valstybių narių pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus atliekamų patikrinimų, Komisijos pareigūnai arba tarnautojai gali atlikti Fondo finansuojamų operacijų ir valdymo bei kontrolės sistemų patikrinimus vietoje, įskaitant atrankinius patikrinimus, įspėję mažiausiai prieš tris darbo dienas. Komisija praneša atitinkamai valstybei narei, kad gautų visą būtiną pagalbą. Suinteresuotos valstybės narės pareigūnai arba tarnautojai gali dalyvauti atliekant tokius patikrinimus.

Komisija gali pareikalauti valstybės narės atlikti patikrinimą vietoje, siekdama patikrinti vieno ar daugiau sandorių teisingumą. Komisijos pareigūnai ir tarnautojai gali dalyvauti atliekant tokius patikrinimus.

2. Jeigu, atlikusi būtinus patikrinimus, Komisija padaro išvadą, kad valstybė narė nesilaiko savo įsipareigojimų pagal 25 straipsnį, ji sustabdo išankstinį finansavimą arba galutinį mokėjimą, susijusį su bendru finansavimu iš Fondo atitinkamoms metinėms programoms tais atvejais, kai:

- a) valstybė narė neįgyvendina veiksmų, kaip susitarta bendro finansavimo sprendime; arba
- b) veiksmas arba jo dalis nepateisina nei dalies, nei viso Fondo bendro finansavimo; arba
- c) yra rimtų valdymo ir kontrolės sistemų trūkumų, kurie galėtų sukelti sistemingus pažeidimus.

Tokiais atvejais Komisija, nurodydama savo priežastis, pareikalauja valstybės narės pateikti savo pastabas ir prireikus per nurodytą laikotarpį padaryti reikiamas pataisas.

3. Komisijos nurodyto laikotarpio pabaigoje, jeigu nebuvo pasiektas susitarimas ir valstybė narė nepadarė pataisų, Komisija, atsižvelgdama į valstybės narės pateiktas pastabas, per tris mėnesius gali nuspręsti:

- a) sumažinti išankstinį finansavimą arba galutinius mokėjimus; arba
- b) padaryti būtinas finansines pataisas nutraukiant visą Fondo finansinę paramą atitinkamiems veiksams.

Jeigu nepriimamas sprendimas padaryti tai, kas nurodyta a arba b punkte, mokėjimų sustabdymas nedelsiant nustoja galioti.

4. Kiekviena netinkamai gauta ar išieškotina suma gražinama Komisijai. Jeigu išieškotina suma negražinama per Komisijos nustatytą galutinį terminą, nuo jos skaičiuojamas palūkanos pagal Europos centrinio banko jo pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikomą normą eurais, pridodant tris su puse punkto. Orientacinė norma, kuriai taikomas padidinimas, yra ta, kuri galioja galutinės mokėjimo datos mėnesio pirmąją dieną ir kuri paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C serijoje*.

5. Laikydamosi 11 straipsnio 3 dalyje nustatytos tvarkos Komisija priima taisykles ir nustato procedūras dėl Komisijos

atliekamų finansinių pataisų, susijusių su veiksmais, įgyvendinamais valstybėse narėse pagal 5, 6 ir 7 straipsnius ir bendrai finansuojamais Fondo.

V SKYRIUS

STEBĖSENA, ĮVERTINIMAS IR ATASKAITOS

27 straipsnis

Stebėseną ir įvertinimą

1. Bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis Komisija atlieka reguliarią Fondo stebėseną.

2. Komisija kartu su valstybėmis narėmis reguliariai įvertina Fondą, siekiant įvertinti veiksmų reikšmingumą, veiksmingumą ir poveikį atsižvelgiant į 1 straipsnyje nustatytus tikslus. Komisija taip pat atsižvelgia į įgyvendinamų Fondo remiamų veiksmų ir kitų veiksmų, vykdomų pagal atitinkamas Bendrijos politikos kryptis, instrumentus ir iniciatyvas, papildomumą.

28 straipsnis

Ataskaitos

1. Kiekvienoje valstybėje narėje atsakinga institucija imasi būtinų priemonių užtikrinti projekto stebėseną ir įvertinimą.

Todėl į susitarimus ir sutartis, kurias ji sudaro su atsakingomis už veiksmo įgyvendinimą organizacijomis, įtraukiamos sąlygos, nustatančios įsipareigojimą pateikti reguliarią išsamią pažangos ataskaitą įgyvendinant šiuos veiksmus ir išsamią galutinę ataskaitą apie įgyvendinimo mastą, kuriuo buvo pasiekti nustatyti tikslai.

2. Praėjus ne daugiau kaip devyniems mėnesiams po bendro finansavimo sprendime kiekvienai metinei programai nustatyto galutinio termino išlaidų atitikimui reikalavimams, atsakinga institucija pateikia Komisijai galutinę išlaidų deklaraciją, kaip nustatyta 24 straipsnio 3 dalyje.

3. Valstybės narės Komisijai pateikia:

a) ne vėliau kaip iki 2006 m. gruodžio 31 d. įvertinimo ataskaitą apie Fondo bendrai finansuojamų veiksmų įgyvendinimą;

b) ne vėliau kaip iki 2009 m. birželio 30 d. ir 2012 m. birželio 30 d. įvertinimo ataskaitą apie Fondo bendrai finansuojamų veiksmų rezultatus ir poveikį.

4. Komisija Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui pateikia:

- a) ne vėliau kaip iki 2007 m. balandžio 30 d. – tarpinę ataskaitą apie pasiektus rezultatus ir Fondo įgyvendinimo kokybinius bei kiekybinius aspektus, kartu su visais pasiūlytais pakeitimais;
- b) ne vėliau kaip iki 2009 m. gruodžio 31 d. – tarpinę įvertinimo ataskaitą ir pasiūlymą dėl Fondo plėtros ateityje;
- c) ne vėliau kaip iki 2012 m. gruodžio 31 d. – *ex post* įvertinimo ataskaitą.

VI SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

29 straipsnis

2005–2007 m. daugiametė programa

Nukrypstant nuo 15 straipsnio, 2005–2007 m. laikotarpio daugiametės programos įgyvendinimui taikomi šie terminai:

- a) ne vėliau kaip iki 2005 m. sausio 31 d. Komisija praneša valstybėms narėms apie planavimo gaires ir nurodo joms skiriamas pinigų sumas;
- b) ne vėliau kaip iki 2005 m. gegužės 1 d. valstybės narės paskiria 13 straipsnyje nurodytą atsakingą nacionalinę instituciją ir pateikia pasiūlymą dėl 15 straipsnyje nurodytos daugiametės programos 2005–2007 m. laikotarpiui;
- c) laikydamosi 11 straipsnio 3 dalyje nustatytos tvarkos, Komisija patvirtina daugiametės programas ne vėliau kaip po dviejų mėnesių po to, kai buvo gautas pasiūlymas dėl daugiametės programos.

30 straipsnis

2005 m. metinė programa

Nukrypstant nuo 16 straipsnio, 2005 finansiniais metais įgyvendinimui taikomi šie terminai:

- a) iki 2005 m. sausio 31 d. Komisija pateikia valstybėms narėms joms skiriamų sumų sąmatą;
- b) ne vėliau kaip iki 2005 m. birželio 1 d. valstybės narės Komisijai pateikia pasiūlymą dėl 16 straipsnyje nurodytos metinės programos; prie pasiūlymo pridedami duomenys apie valdymo sistemas ir patikrinimus, kurie bus vykdomi siekiant užtikrinti, kad Bendrijos lėšos naudojamos tinkamai ir veiksmingai;
- c) Komisija priima bendro finansavimo sprendimus ne daugiau kaip po dviejų mėnesių po to, kai buvo pateiktas metinės programos projektas ir po 12 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų aspektų patikrinimo.

Faktinėms išlaidoms, apmokėtoms nuo 2005 m. sausio 1 d. iki tos datos, kurią priimti bendro finansavimo sprendimai, gali būti taikoma Fondo parama.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

31 straipsnis

Peržiūra

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, peržiūri šį sprendimą iki 2010 m. gruodžio 31 d.

32 straipsnis

Adresatai

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms pagal Europos bendrijos steigimo sutartį.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 2 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. P. H. DONNER

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. gruodžio 14 d.

nustatantis rekomendacijas dėl gamintojų ir platintojų pranešimų apie pavojingus vartojimo gaminius, pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/95/EB 5 straipsnio 3 dalį teikiamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms

(pranešta dokumentu Nr. K(2004) 4772)

(Tekstas svarbus EEE)

(2004/905/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

tymo kriterijus, ypač dėl tam tikrų aplinkybių ar gaminių, kuriems numatyti pranešimai nėra reikalingi.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2001 m. gruodžio 3 d. Direktyvą 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos⁽¹⁾, ypač į jos 5 straipsnio 3 dalies antrąją pastraipą,

- (3) Įsipareigojimas pranešti apie pavojingus gaminius institucijoms yra svarbus pagerėjusios rinkos priežiūros elementas, kadangi tai leidžia kompetentingoms institucijoms stebėti, ar bendrovės ėmėsi atitinkamų priemonių dėl rizikos, kurią kelia į rinką jau išleistas gaminys, ir ar jos nustatė ar prirėkus ėmėsi papildomų priemonių tokiai rizikai išvengti.

pasikonsultavusi su komitetu, įsteigtu pagal Direktyvos 2001/95/EB 15 straipsnį,

- (4) Siekiant išvengti neproporcingai didelės naštos gamintojams, platintojams ir kompetentingoms institucijoms ir palengvinti veiksmingą šio įsipareigojimo vykdymą, reikėtų, be standartinės formos, parengti veiklos rekomendacijas dėl pačių būtiniausių pranešimų kriterijų, taip pat dėl praktinių aspektų, susijusių su pranešimais, pateikiamais siekiant padėti gamintojams ir platintojams įgyvendinti Direktyvos 2001/95/EB 5 straipsnio 3 dalyje nustatytas nuostatas.

kadangi:

- (1) Direktyvos 2001/95/EB 5 straipsnio 3 dalis nustato, kad gamintojai ir platintojai iš turimos informacijos ar kaip profesionalai žino ar turėtų žinoti, kad jų išleistas į rinką gaminys yra pavojingas pagal direktyvos sąvokų apibrėžimus ir kriterijus.

- (2) Direktyvos 2001/95/EB I priedo 2 dalyje reikalaujama, kad Komisija kartu su valstybių narių atstovų komitetu nustatytų pranešimo dėl informacijos apie bendrųjų saugos reikalavimų neatitinkančius gaminius, kuri pateikia gamintojai ir platintojai kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, turinį ir standartinę formą, ir užtikrintų veiksmingą ir tinkamą pranešimų sistemos funkcionavimą. Svarbiausia Komisija turi pateikti, galbūt vadovo forma, paprastus ir aiškius specialių sąlygų nusta-

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Komisija priima rekomendacijas dėl gamintojų ir platintojų pranešimų apie pavojingus vartojimo gaminius, pagal Direktyvos 2001/95/EB 5 straipsnio 3 dalį teikiamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

⁽¹⁾ OL L 11, 2002 1 15, p. 4.

Rekomendacijos pateikiamos šio sprendimo priede.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 14 d.

Komisijos vardu
Markos KYPRIANOU
Komisijos narys

PRIEDAS

Rekomendacijos dėl gamintojų ir platintojų pranešimų apie pavojingus vartojimo gaminius, pagal direktyvos 2001/95/EB 5 straipsnio 3 dalį teikiamų valstybių narių kompetetingoms institucijoms

1. ĮVADAS

1.1. Rekomendacijų aiškinamoji informacija ir tikslai

Bendros gaminių saugos direktyvos (angl. GPSD) tikslas – užtikrinti, kad išleisti į ES rinką ne maistui skirti vartojimo gaminiai būtų saugūs. Tai apima gamintojų ir platintojų išsipareigojimą kompetentingai institucijai teikti informaciją apie priemones ir pavojingų gaminių duomenis.

Siekiant šį išsipareigojimą lengviau ir veiksmingiau vykdyti, GDSD įpareigoja Komisiją kartu su GPSD valstybių narių komitetu parengti vadovą, apibrėžiantį paprastus ir aiškius kriterijus. Be to, vadovas turi būti skirtas ūkio subjektų ir kompetentingų institucijų darbui supaprastinti nustatant konkrečias sąlygas, visų pirma tam tikras aplinkybes arba gaminius, apie kuriuos pranešti nereikia. Vadove taip pat nustatoma gamintojų ir platintojų institucijoms teikiamų pranešimų turinys ir standartinė forma.

Svarbiausia Komisija atsako už tai, kad būtų užtikrinamas veiksmingos ir tinkamos pranešimų teikimo tvarkos funkcionavimas.

Todėl šių rekomendacijų tikslai yra:

- a) veiklos požiūriu – paaiškinti, koks yra gamintojų ir platintojų išsipareigojimų mastas – reikia pranešti tik rizikos valdymui svarbią informaciją ir vengti informacijos pertekliaus;
- b) nurodyti atitinkamus kriterijus, taikytinus „pavojingų gaminių“ sąvokai;
- c) pateikti „tam tikrų aplinkybių arba gaminių“, kuriems pranešimas nėra reikalingas, nustatymo kriterijus;
- d) nustatyti pranešimų turinį, visų pirma reikalingą informaciją ir duomenis ir naudotiną formą;
- e) nustatyti kam ir kaip pranešimas turėtų būti pateiktas;
- f) nustatyti, kokių vėlesnių veiksmų turi imtis pranešimą gavusios valstybės narės ir kokią informaciją reikia pateikti vėliau.

1.2. Rekomendacijų teisinė padėtis ir tolesnis tobulinimas

Teisinė padėtis

Šios rekomendacijos yra skirtos veiklai. Jas priėmė Komisija po konsultacijų su valstybėmis narėmis GPSD komitete, kuris veikia vadovaudamasis konsultavimo procedūra.

Todėl jos yra informacinis dokumentas GPSD nuostatoms dėl gamintojų ir platintojų pranešimų apie pavojingus vartojimo gaminius kompetetingoms valstybių narių institucijoms taikyti.

Tolesnis tobulinimas

Ilgijus patirties ir įvykus pokyčiams, šias rekomendacijas reikės keisti. Prireikus Komisija, pasitarusi su GPSD 15 straipsnyje nurodytu komitetu, jas atnaujins ir pakeis.

1.3. Kam skiriamos rekomendacijos

Šios rekomendacijos skiriamos valstybėms narėms. Jomis turėtų naudotis vartojimo gaminių gamintojai ir platintojai, taip pat nacionalinės institucijos, paskirtos būti susižinojimo centrais, kuriuose iš gamintojų ir platintojų gaunama informacija, siekiant užtikrinti, kad būtų veiksmingai ir nuosekliai taikomas konkretus reikalavimas pranešti.

2. GPSD NUOSTATŲ DĖL GAMINTOJŲ IR PLATINTOJŲ PRANEŠIMŲ SANTRAUKA

2.1. Išsipareigojimas pranešti valstybių narių kompetetingoms institucijoms

Jei iš turimos informacijos ar kaip profesionalai gamintojai ir platintojai žino ar turėtų žinoti, kad jų išleistas į rinką gaminy yra pavojingas, vadovaudamiesi GPSD, jie privalo pranešti kompetetingoms institucijoms (pagal direktyvos apibrėžimus ir kriterijus).

„Tam tikros aplinkybės ar gaminiai“ – jiems netaikomas išsipareigojimas teikti pranešimą.

Tik sužinoję preliminarią informaciją apie galimą riziką, susijusią su gaminiu, gamintojai ir platintojai ją galėtų pateikti institucijoms. Turėdamos šią informaciją, institucijos gamintojams ir platintojams gali padėti tinkamai įvykdyti išsipareigojimą pateikti pranešimą. Be to, kilus abejonėi, ar egzistuoja su gaminiu susijusi rizika, gamintojai ir platintojai skatinami kreiptis į nacionalines institucijas.

2.2. Pranešimo teikimo pagrindai ir tikslas

Išsipareigojimas apie pavojingus gaminius pranešti institucijoms yra svarbus sustiprintos rinkos priežiūros ir rizikos valdymo elementas.

Neviršydami savo atitinkamos veiklos ribų, gamintojai ir platintojai pirmiausia atsako už rizikos, atsirandančios dėl pavojingų gaminių, prevenciją. Tačiau gamintojai ir platintojai galbūt nesiėmė (arba negalėjo imtis) visų būtinų priemonių. Be to, kiti to paties tipo gaminiai gali kelti panašią, kaip ir aptariamųjų gaminių, riziką.

Pranešimų teikimo tvarkos tikslas – kompetentingoms institucijoms leisti stebėti, ar bendrovės dėl jau išleisto į rinką gaminio keliamos rizikos ėmėsi tinkamų priemonių ir ar nustatė, kokių papildomų priemonių rizikai išvengti reikia imtis arba prireikus jų ėmėsi. Pranešimas kompetentingoms institucijoms taip pat leidžia nustatyti, ar jos turėtų patikrinti panašius gaminius rinkoje. Todėl kompetentingos institucijos turėtų gauti tinkamą informaciją, kuri leistų joms įvertinti, ar ūkio subjektas dėl pavojingo gaminio ėmėsi reikiamų priemonių. Šiuo atžvilgiu reikėtų pastebėti, kad GPSD kompetentingoms institucijoms suteikia teisę prašyti papildomos informacijos, jei jos negali nustatyti, ar bendrovė dėl pavojingo gaminio ėmėsi reikiamų priemonių.

3. PRANEŠIMŲ TEIKIMO KRITERIJAI

3.1. Taikymo sritis

Pagal GPSD pirmasis su pranešimu susijęs reikalavimas yra toks – gaminys turėtų priklausyti direktyvos taikymo sričiai ir atitikti 5 straipsnio 3 dalies reikalavimus.

Pastebėtina, kad atskiri reikalavimai dėl pranešimų apie pavojingus maisto produktus nustatomi ES teisės aktais dėl maisto produktų (Reglamentas (EB) Nr. 178/2002⁽¹⁾).

Bendrijos sektorių teisės aktai dėl gaminių saugos nustato išsipareigojimus teikti pranešimus vadovaujantis tais pačiais tikslais, kuriais leidžiama nevykdyti GPSD išsipareigojimo toms gaminių kategorijoms, kurias apima sektorių teisės aktai. Daugiau informacijos apie pranešimų teikimo tvarkos ir jos tikslų ryšį prašytume ieškoti „Informaciniame dokumente dėl GPSD ir tam tikrų sektorių direktyvų ryšio“⁽²⁾. Ateityje šis dokumentas bus tobulinamas, ypač jei praktikoje pasitaikys, kad taikymo sritys sutaps, arba kilus abejonėi dėl GPSD 5 straipsnio 3 dalies taikymo ir konkrečiuose Bendrijos teisės aktuose pateikiamos atitinkamos įvairių sektorių informacijos arba reikalavimų dėl pranešimų teikimo.

Be to, reikėtų pastebėti, kad šios rekomendacijos netaikomos ir netrukdo taikyti su apsaugos straipsniu susijusių reikalavimų arba Bendrijos vertikalių teisės aktų dėl gaminių saugos pranešimų teikimo tvarkos.

Svarbūs pranešimų teikimo kriterijai yra šie:

- gaminys priklauso direktyvos 2 straipsnio a dalies taikymo sričiai: gaminys skirtas vartotojui arba tikėtina, kad vartotojai juo naudosis (taip pat teikiant paslaugas arba jei tai yra naudoti gaminiai),
- taikomas direktyvos 5 straipsnis (t. y. jokiuose Bendrijos teisės aktuose nėra nustatytas panašus konkretus išsipareigojimas, plg. GPSD 1 straipsnio 2 dalies b punktą),
- gaminys yra išleistas į rinką,
- gamintojas arba platintojas turi įrodymų (stebėdamas gaminių saugą rinkoje, atlikdamas bandymus, vykdydamas kokybės kontrolę ir iš kitų šaltinių), kad gaminys yra pavojingas, kaip apibrėžta GPSD (jis netenkina bendrojo saugos reikalavimo atsižvelgiant į GPSD saugos kriterijus) arba neatitinka konkrečiam gaminiui taikomų atitinkamų Bendrijos sektorių teisės aktų.

⁽¹⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1642/2003 (OL L 245, 2003 9 29, p. 4).

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/reviseGPSD_en.htm

— todėl kyla rizika, gaminys negali likti rinkoje ir gamintojai (ir platintojai) privalo imtis tinkamų prevencinių ir korekcinų priemonių (gaminio keitimas, išpėjimai, pašalinimas, susigrąžinimas ir kt., atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes).

3.2. Bendrasis saugos reikalavimas ir atitikties kriterijai

Gamintojai ir platintojai valstybių narių kompetentingoms institucijoms privalo pranešti, kad jų išleistas į rinką gaminys vartotojams kelia „nesuderinamą su bendroju saugos reikalavimu riziką“. Gamintojai privalo į rinką išleisti tik saugius gaminius. 2 straipsnio b punkte pateikiamas saugaus gaminio apibrėžimas: *saugus gaminys – bet koks gaminys, kuris įprastomis ar galimomis iš anksto pagrįstai numatyti sąlygomis, įskaitant ilgalaikį naudojimą ir tam tikrais atvejais – surinkimo, įrengimo bei priežiūros naudojant reikalavimus, nekelia jokios rizikos arba kelia tik minimalią riziką, kuri yra suderinama su gaminio vartojimu ir laikoma priimtina bei atitinkančia aukštą žmonių saugos ir sveikatos apsaugos lygį, ypač atsižvelgiant į tokius dalykus:*

- i) *gaminio savybes, kurioms yra priskiriama ir jo sandara, pakuotė, surinkimo ir, kai reikalinga, įrengimo bei priežiūros naudojant tvarka;*
- ii) *poveikį kitiems gaminiams, kai galima iš anksto pagrįstai numatyti, kad jis bus naudojamas kartu su kitais gaminiais;*
- iii) *gaminio pateikimą vartotojui, ženklimą, visas naudojimo ir sunaikinimo panaudojus instrukcijas, išpėjimus bei kitokius nurodymus ir informaciją apie gaminį;*
- iv) *vartotojų grupes, ypač vaikus ir pagyvenusius žmones, kuriems dėl gaminio naudojimo gali kilti pavojus.*

Didesnės saugos sukūrimo galimybė arba keliančių mažesnę riziką kitų gaminių naudojimo galimybė nėra pagrindas gaminį laikyti pavojingu.

Bet kuris šio apibrėžimo neatitinkantis gaminys laikomas pavojingu (2 straipsnio c punktas), kitais žodžiais tariant, gaminys yra pavojingas, kai jis neatitinka bendrojo saugos reikalavimo (rinkoje esantys gaminiai privalo būti saugūs).

GPSD 3 straipsnyje aprašoma kaip, atsižvelgiant į nacionalinius teisės aktus, Europos standartus ir kitą informacinę medžiagą, vertinama atitiktis. Jei tinkamų Europos standartų nėra, vertinant gaminio saugą GPSD leidžia atsižvelgti į kitus reikalavimus – nacionalinius standartus, geros praktikos kodeksus ir kt.

Be to, direktyvoje daroma nuoroda į rimtą pavojų, kuris 2 straipsnio d punkte apibrėžiamas kaip „bet koks rimtas pavojus, įskaitant ir tokį, kuris kyla ne nedelsiant, kai yra reikalinga skubi valstybės institucijų intervencija“.

Vis dėlto direktyvoje pripažįstama, kad didesnės saugos sukūrimo galimybė arba keliančių mažesnę riziką kitų gaminių naudojimo galimybė nėra pagrindas gaminį laikyti pavojingu.

Rizikos lygis gali priklausyti nuo kelių veiksnių, pvz., naudotojo tipo ir pažeidžiamumo ir nuo to, kokio masto atsargumo priemonių apsaugoti nuo pavojaus ir išpėti vartotoją ėmėsi gamintojas. Manoma, kad nustatant pavojingu laikomą rizikos laipsnį, apie kurį gamintojas turi pranešti kompetentingoms institucijoms, į šiuos veiksnius reikėtų atsižvelgti.

Rizika gali kilti dėl apdirbamosios gamybos ar gamybos klaidos arba dėl projekto ar dėl gaminiui panaudotų medžiagų. Rizika taip pat gali kilti dėl gaminio turinio, konstrukcijos, užbaigimo, pakuotės, išpėjimų ir instrukcijų.

Siekiant nustatyti, ar pagal GPSD gaminys yra pavojingas, reikia išnagrinėti keletą dalykų: gaminio naudingumą, rizikos pobūdį, gyventojų grupes, kurios patiria riziką, ankstesnę su panašiais gaminiiais susijusią patirtį ir kt. Saugus gaminys neturi kelti jokios rizikos arba kelti tik mažiausią riziką, suderinamą su gaminio naudojimu, ir būtina siekiant užtikrinti gaminio naudingąjį veikimą.

Tikimasi, kad prieš išleisdami gaminius į rinką, gamintojai atliks savo gaminių rizikos vertinimą. Vertinimu bus grindžiama išvada, kad gaminys atitinka bendrąjį saugos išpareigojimą ir gali būti išleistas į rinką, ir juo kartu bus remiamasi atliekant vėlesnę informacijos apie riziką pakartotinį vertinimą bei atsakant į klausimą, ar gaminys vis dar atitinka saugaus gaminio apibrėžimą ir ar reikia teikti pranešimą.

Jei gamintojai arba platintojai sužino arba gauna naujų įrodymų apie galimą gaminio pavojingumą, jie turi nuspręsti, ar, remiantis šia informacija, galima daryti išvadą, kad gaminys yra tikrai pavojingas.

Šiame dokumente nurodyti patarimai buvo parengti „Gairėms dėl Bendrijos skubaus pasikeitimo informacija sistemos (RAPEX) ir pranešimų teikimo pagal Direktyvos 2001/95/EB 11 straipsnį“⁽¹⁾. Šiame dokumente patarimai pateikiami siekiant padėti gamintojams ir platintojams nuspręsti, ar pranešimo teikimą kompetentingoms institucijoms galima pagrįsti situacija, kuri susidarė dėl vartojimo gaminio. Patarimai – tai metodinė sistema, kuria siekiama nuoseklumo, juose neatsižvelgiama į visus galimus veiksnius, tačiau jie turėtų padėti priimti nuoseklus, pagrįstus, profesionalius sprendimus dėl konkrečių vartojimo gaminių keliamos rizikos. Tačiau, jei gamintojai arba platintojai mano, jog jie turi aiškių įrodymų, paremtų įvairiais paaiškinimais, dėl pranešimo būtinumo, jie privalo pateikti pranešimą.

Gamintojai arba platintojai turėtų išnagrinėti surinktą informaciją ir nuspręsti, ar apie konkrečią pavojingą situaciją reikia pranešti institucijoms, atsižvelgdami į:

- pavojaus padarinių sunkumą, priklausantį nuo galimo žalos sveikatai/saugai rimtumo ir jo tikimybės. Sujungus rimtumo ir tikimybės veiksnius, nustatomas rizikos dydis. Ar tikslus vertimas priklauso nuo gamintojo arba platintojo turimos informacijos.

Tam tikro pavojaus žalos sveikatai/saugai rimtumą lemia pagrįsti įrodymai, kad gaminiui priskiriama žala sveikatai/saugai gali atsirasti jį naudojant. Tai galėtų būti pati didžiausia žala sveikatai/saugai, kada nors atsiradusi naudojant panašius gaminius.

Taip pat reikėtų atsižvelgti į žalos sveikatai/saugai atsiradimo tikimybę įprastiniam vartotojui, kuris žalą patiria gaminį su defektais naudodamas pagal paskirtį arba esant pagrįstai tikėtinioms gaminio naudojimo situacijoms, taip pat į tikimybę, kad gaminys turi defektų arba ateityje taps gaminiu su defektais.

Įtakos sprendimui dėl pranešimo neturėtų turėti rinkoje esančių gaminių kiekis arba žmonių, kuriems pavojingas

gaminys gali turėti poveikio, skaičius. Į šiuos veiksnius galima atsižvelgti siekiant nuspręsti, kokių veiksmų reikia imtis problemai spręsti:

- rizikos laipsniui įtakos turinčius veiksnius, pvz., naudotojo tipą ir, rizikos grupėms nepriklausančių suaugusiųjų atveju, – ar gaminys tinkamai pažymėtas išpėjamaisiais ženklais, ar nurodytos apsaugos priemonės ir, ar pavojus yra pakankamai akivaizdus.

Tam tikromis aplinkybėmis visuomenei priimtina didesnė rizika (pvz., važiavimas automobiliu) nei kitomis aplinkybėmis (pvz., vaikų žaislai). Laikoma, kad tarp kitų svarbių veiksnių, turinčių poveikio rizikos laipsniui, yra riziką patyrusio asmens pažeidžiamumas ir, rizikos grupėms nepriklausančių suaugusiųjų atveju, – žinojimas apie riziką ir galimybės imtis atsargumo priemonių.

Reikėtų atsižvelgti į asmenų, naudojančių gaminių, grupes. Jei tikėtina, kad gaminiu naudotis rizikos grupėms priklausantys žmonės (pvz., vaikai, pagyvenę žmonės), rizikos, apie kurią reikėtų pranešti, laipsnis turėtų būti mažesnis.

Rizikos grupėms nepriklausančių suaugusiųjų atveju – tam, kad būtų reikalaujama teikti pranešimą, rizika turėtų būti pakankamai didelė ir priklausyti nuo to, ar naudojantis gaminiu pavojus akivaizdus ir neišvengiamas, ir ar gamintojas pakankamai pasirūpino, kad būtų panaudotos apsaugos priemonės ir išpėjimai, ypač jei pavojus nėra akivaizdus.

II priede pateikiama daugiau informacijos apie rizikos įvertinimą ir rizikos įvertinimo metodiką, parengtą „Gairėms dėl Bendrijos skubaus pasikeitimo informacija sistemos (RAPEX) ir pranešimų teikimo pagal Direktyvos 2001/95/EB 11 straipsnį“. Tinkami gali būti ir kiti metodai, metodo pasirinkimas gali priklausyti nuo turimų išteklių ir informacijos.

Reikėtų skatinti gamintojus ir platintojus susisiekti su institucijomis, jei jie turi įrodymų apie galimą problemą, kad būtų galima apsvarstyti, ar pranešimo reikia. Institucijos bus atsakingos už pagalbą ir paramą gamintojams ir platintojams, kad šie galėtų tinkamai vykdyti išpareigojimą teikti pranešimus.

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos sprendimas 2004/418/EB (OL L 151, 2004 4 30, p. 86).

3.3. Kriterijai, kuriais vadovaujamosi nustatant atvejus, kai pranešti nereikia

Ir ūkio subjektai, ir institucijos privalo valdyti informacijos srautą. Pranešimų teikimo tvarka taikoma tik pagrįstiems atvejams atsižvelgiant į pirmiau nurodytus kriterijus ir siekiant išvengti sistemos perkrovimo nerelevantiškais pranešimais.

Norint įvertinti, ar gamintojų arba platintojų pranešimas kompetentingoms institucijoms yra pagrįstas, reikėtų taip pat žinoti, kokias atvejais pranešimo teikti nereikia.

Tikslas – vengti didelio skaičiaus galimų pranešimų apie priemones, veiksmus arba sprendimus, susijusius su „tam tikromis aplinkybėmis ir gaminiais“, kurių institucijoms nereikia tikrinti, stebėti arba imtis veiksmų jų atžvilgiu ir kurie rizika įvertinimui ir vartotojų apsaugai jokios naudingos informacijos nesuteikia. Tai gali įvykti, kai yra aišku, kad rizika susijusi tik su ribotu nustatytų gaminių (partijų) skaičiumi, o gamintojas arba platintojas turi įtikinamų įrodymų, kad galėtų padaryti išvadą, kad rizika yra visiškai kontroliuojama ir kad informacija apie įvykį institucijoms nėra naudinga (pvz., gamybos linijos funkcinis sutrikimas, klaidos tvarkant gaminius arba pakuojant ir t. t.).

Gamintojams ir platintojams pagal GPSD pranešti nereikia, kai:

- gaminiai nepatenka į GPSD 1 straipsnio ir 2 straipsnio a punkto taikymo sritį, pvz., antikvariniai daiktai, gaminiai, kurie nėra skirti vartotojams naudoti arba kai maža tikimybė, kad juos naudos vartotojai, remontui pateikti naudoti gaminiai,
- į GPSD 5 straipsnio 3 dalies taikymo sritį nepatenkantys gaminiai, pvz., gaminiai, kuriems pagal kitus Bendrijos teisės aktus taikoma konkreti pranešimo teikimo tvarka,
- gaminiai, dėl kurių gamintojas ėmėsi neatidėliotinių korekcinė veiksmų visų atitinkamų vienetų atžvilgiu. Defektas buvo nustatytas tam tikruose gaminių vienetuose arba vienetų partijose ir gamintojas konkrečius gaminius jau pašalino,
- problemos, susijusios su gaminio funkcinė kokybe, o ne jo sauga,
- problemos, susijusios su tuo, kad nesilaikoma taikomų taisyklių, neturinčių poveikio saugai ir leidžiančių gaminių laikyti pavojingu,
- kai gamintojai/platintojas žino, kad institucijoms jau buvo pranešta ir jos turi visą informaciją. Svarbiausia jei mažmenininkai informaciją apie pavojingą gaminį gauna iš savo gamintojo/platintojo arba iš profesinės organizacijos, kuri skleidžia gamintojo/platintojo pateiktą informaciją, jiems nereikia pranešti institucijoms, jei jie žino, kad gamintojas arba platintojas institucijoms jau pranešė.

4. PRANEŠIMŲ TEIKIMO TVARKA

4.1. Kas privalo pranešti

Įsipareigojimas pranešti taikomas ir gamintojams, ir tiekėjams neviršijant atitinkamų jų veiklos ribų ir proporcingai jų pareigoms.

Gali kilti abejonių, kas pirmas turi pateikti informaciją. Todėl visiems dalyvaujantiems informacijos teikimo grandinėje, bus naudinga aptarti praktines priemones, susijusias su poreikiu pranešti, prieš tokiai situacijai susidarant. Vėliau, jei pranešti būtina, įvairūs subjektai žinos, ką daryti, ir bus išvengta nereikalingo tų pačių pranešimų kartojimo. Be to, labai svarbūs tiesioginiai institucijų ir įmonių ryšiai tais atvejais, kai įmonės abejoja, ar reikia vykdyti savo įsipareigojimą pranešti.

Jei gamintojas arba gaminio importuotojas pirmieji gauna įrodymų, kad gaminyje pavojingas, apie tai jie turėtų pranešti kompetentingai nacionalinei institucijai ir mažmenininkams bei platintojams išsiųsti pranešimo kopiją. Iš gamintojo ar importuotojo gavęs informaciją apie gaminio keliamą pavojų, platintojas arba mažmenininkas privalo pranešti institucijoms, nebent jis žino, kad gamintojas arba kita institucija nacionalinei institucijai jau tinkamai pranešė.

Jei mažmenininkai arba gaminio platintojai pirmieji gauna įrodymų, kad gaminyje pavojingas, apie tai jie turėtų pranešti kompetentingai nacionalinei institucijai ir gamintojui ar importuotojui išsiųsti pranešimo kopiją. Iš mažmenininko arba platintojo gavęs informaciją apie gaminio keliamą pavojų, gamintojas ar importuotojas privalo iš jų gautą informaciją papildyti pateikdamas visą savo turimą informaciją apie pavojingą gaminį institucijai (-oms), visų pirma nurodydamas kitų platintojų ar mažmenininkų duomenis, kad būtų užtikrintas gaminio atsekamumas.

Platintojai, abejojantys dėl gaminio saugos arba dėl to, ar pavojingas gaminyje priklauso „tam tikrų aplinkybių“ grupei, visą savo turimą informaciją privalo perduoti gamintojui. Jie taip pat gali kreiptis į kompetentingas institucijas patarimo, kaip jiems toliau elgtis.

Gamintojai sužino apie daugumą pavojingų situacijų tik gavę atskirus pranešimus iš įvairių mažmenininkų arba platintojų ir visus juos įvertinę. Gamintojas privalo įvertinti informaciją, kad galėtų nustatyti tikslią galimos rizikos kilmę ir imtis priemonių, kurių gali prireikti, įskaitant pranešimą institucijoms.

Bendrovė turėtų skirti atsakingą už informacijos pateikimą asmenį, kuris yra pakankamai susipažinęs su gaminiu.

4.2. Kam pranešimas turėtų būti pateiktas

Kai gaminyje išleidžiamas į rinką arba kitu būdu pateikiamas vartotojams, pagal GPSD, gamintojai ir platintojai visų valstybių narių rinkos priežiūros/rinkos priemonių įgyvendinimo institucijoms pateikia savo pranešimus. Visos valstybės narės privalo skirti už tokių pranešimų gavimą atsakingą instituciją. Tuo tikslu paskirtų institucijų sąrašas yra Komisijos interneto puslapyje.

GPSD I priede nurodoma, kad 5 straipsnio 3 dalyje minima informacija privalo pateikti valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kai konkretūs gaminiai yra ar buvo išleisti į rinką arba kitu būdu pateikti vartotojams.

Tačiau pageidautina mažiau apsunkinti gamintojus bei platintojus ir naudoti priemones, supaprastinančias konkrečių reikalavimų praktinį taikymą, kartu užtikrinant, kad būtų pranešta visoms suinteresuotoms institucijoms. Šios priemonės taip pat padės išvengti daugybinių pranešimų apie tą pačią klaidą.

Todėl gamintojai ir platintojai gali pasirinkti, ar pateikti reikalaujamą informaciją valstybės narės, kurioje jie įsisteigę, institucijai, jei įvykdoma viena iš šių sąlygų:

- informaciją gavusi institucija apie riziką praneša kaip „rimtą“ ar ją laiko „rimta“ ir ta institucija nusprendžia pateikti pranešimą dėl konkretaus gaminio pagal RAPEX sistemą. Šiuo atveju informaciją gavusi institucija informaciją pateikusiai gamintojui arba platintojui turėtų nedelsdama pranešti apie savo sprendimą per RAPEX informuoti kitų valstybių narių institucijas.
- Informaciją gavusi institucija apie riziką nepraneša kaip rimtą arba jos nelaiko rimta, bet ši institucija informaciją pateikusiai gamintojui arba platintojui pranešė apie savo ketinimą informaciją per Komisiją perduoti kitų valstybių narių institucijoms⁽¹⁾, jei, vadovaujantis gamintojo arba platintojo nuorodomis, gaminyje yra/buvo išleistas į rinką. Tokiu atveju informaciją gavusi institucija gamintojui arba platintojui nedelsdama apie tai privalo pranešti.

Gamintojas arba platintojas, kuris praneša tos šalies, kurioje jis yra įsikūręs, institucijai, turėtų tai institucijai pateikti turimą informaciją apie valstybes, į kurių rinkas gaminyje buvo išleistas.

Jei nacionalinės institucijos padaro išvadą arba gauna įrodymų, kad į rinką išleistas gaminyje yra pavojingas, ir jo gamintojas arba platintojai apie tai nepranešė, jos turi išnagrinėti, ar reikėtų pranešti atitinkamiems subjektams, kada tai reikėtų padaryti, ir nuspręsti, kokių tinkamų veiksmų reikėtų imtis, įskaitant galimas sankcijas.

4.3. Kaip pranešti

Bendrovė turėtų pranešti užpildydama I priede pateikiamą formą ir ją nedelsiant pateikdama atitinkamai kompetentingai (-oms) institucijai (-oms). Informaciją teikiantis subjektas privalo pateikti informaciją, kurios reikalaujama formoje. Tačiau bendrovės neturėtų vėluoti teikti pranešimo tada, kai turima ne visa reikalaujama informacija.

Formą naudinga suskirstyti į dvi dalis. Pirmąją dalį reikėtų užpildyti nedelsiant (1–5 skyriai), antrąją dalį (6 skyrius) – reikėtų užpildyti surinkus informaciją (turėtų būti perduodamas trūkstamos informacijos pateikimo tvarkaraštis) ir tada, kai susidaro rimtos rizikos situacija. Pranešimas neturėtų vėluoti, jei atitinkamo skyriaus langelių užpildyti negalima.

⁽¹⁾ GPSD gaminių saugos tinklas nustato atitinkamų priemonių sistemą tokiam informacijos perdavimui palengvinti.

GPSD reikalauja, kad kompetentingoms institucijoms būtų nedelsiant pranešta. Todėl tik gavusi atitinkamos informacijos ir bet kuriuo atveju per 10 dienų⁽¹⁾ nuo to laiko, kai bendrovė gavo praneštinės informacijos, netgi kol vyksta tyrimas, kompetentingoms institucijoms ji nedelsdama privalo pateikti pranešimą, nurodymą, kad yra pavojingų gaminių. Atsiradus rimtai rizikai, reikalaujama, kad bendrovės nedelsdamos praneštų institucijai (-oms) ir jokių būdu ne vėliau kaip tris dienas po to, kai jos gavo praneštinę informaciją.

Įvykus nelaimingam atsitikimui, pvz., kai bendrovė turi imtis neatidėliotinių veiksmų, institucijoms bendrovė turėtų pranešti nedelsdama ir greičiausiu būdu.

5. PRANEŠIMŲ TURINYS

5.1. Aiškinamoji informacija apie pranešimus (įsipareigojimas vykdyti stebėjamą gaminius išleisus į rinką)

Be pareigos laikytis bendrojo saugos reikalavimo savo gaminių atžvilgiu, gamintojai ir platintojai, kaip profesionalai ir neviršydami savo veiklos ribų, įsipareigoja užtikrinti vėlesnę jų pateikiamų gaminių saugą. Šiuo požiūriu pagal GPSD nustatyti gamintojų ir platintojų įsipareigojimai, pvz., informacija vartotojams, gaminio keliamos rizikos stebėjimas išleisus gaminių į rinką, pavojingų gaminių pašalinimas ir kt., jau buvo nurodyti pirmiau. Gamintojų įsipareigojimai taikomi apdirbamosios gamybos gamintojams, taip pat visiems kitiems tiekimo grandinės dalyviams, galintiems turėti įtakos gaminio saugos savybėms.

Vykdydami savo stebėjimo įsipareigojimus po to, kai gaminiai išleidžiami į rinką, subjektai gali gauti įvairios informacijos, dėl kurios gali prireikti teikti pranešimą, pavyzdžiui, tai gali būti:

- pranešimai arba kita informacija apie nelaimingus atsitikimus, susijusius su bendrovės gaminiais,
- tiesiogiai iš vartotojų arba per platintojus ar vartotojų asociacijas gauti su sauga susiję skundai,
- draudimo išmokos ar teismo bylos dėl pavojingų gaminių,
- su sauga susijusių reikalavimų nesilaikymas, kuris užregistruotas atliekant bendrovės kokybės kontrolės procedūras,
- bet kokia informacija apie saugos reikalavimų nesilaikymą, kurią bendrovei pateikė kitos organizacijos, pvz., rinkos priežiūros institucijos, vartotojų asociacijos ar kitos bendrovės,
- informacija apie atitinkamas gaminių saugos srities mokslo naujoves.

5.2. Pranešimo forma

Reikalinga informacija suskirstyta į šiuos skyrius:

1. Informacija apie instituciją (-as)/bendrovę (-es), gaunančias pranešimo formą: užpildžiusio formą asmens prašoma nurodyti instituciją (-as) ir bendrovę (-es), kurios gaus pranešimą, ir vaidmenį, kurį tos bendrovės vaidina gaminio pardavime.
2. Informacija apie gamintoją, kuris pildo pranešimo formą: pildantis formą asmuo privalo įrašyti visus savo tapatybės duomenis, visus duomenis apie bendrovę ir informaciją apie jos vaidmenį gaminio pardavime.
3. Informacija apie konkretų gaminį: siekiant išvengti painiavos, reikia tiksliai identifikuoti gaminių nurodant registruotą prekės pavadinimą, modelį ir kt. bei pateikiant jo nuotraukas.
4. Informacija apie pavojų (tipas ir pobūdis), įskaitant nelaimingus atsitikimus ir padarinius sveikatai/saugai, ir rizikos įvertinimo, atlikto pagal 3 skirsnį (Pranešimų teikimo kriterijai) ir II priedą (Metodinės nuorodos), išvados.
5. Informacija apie korekcines priemones, kurių buvo imtasi arba kurių planuojama imtis siekiant sumažinti arba panaikinti riziką vartotojams, pvz., susigrąžinimas arba pašalinimas, pakeitimas, informacija vartotojams ir kt., bei informacija apie už jas atsakingą bendrovę.

⁽¹⁾ Šiame tekste minimi visi įvykdymo terminai nurodomi kalendorinėmis dienomis.

6. Informacija apie visas tiekimo grandinės bendroves, kurios turi pavojingų gaminių, ir nuoroda, koks gali būti apytikslis gaminių skaičius, kuriuos turi įmonės ir vartotojai (šis skyrius pildomas rimtos rizikos atvejais arba jei gamintojas/platintojas pranešimą teikia tik valstybės narės, kurioje jis yra įsisteigęs, institucijai) ⁽¹⁾.

Rimtos rizikos atveju reikalaujama, kad gamintojai ir platintojai pateiktų visą turimą informaciją, susijusią su gaminio atsekamumu. Informaciją, kurios reikia pranešimo formos 6 skyriuje (žr. I priedą), gali pririnkti rinkti ilgiau nei kitų skyrių informaciją, nes ją gali tekti rinkti iš keleto organizacijų. Bendrovės turėtų kuo greičiau užpildyti ir išsiųsti 1–5 skyrių informaciją ir išsiųsti 6 skyriaus duomenis tik gavusios informaciją ir tik susidarius rimtos rizikos situacijai arba jei gamintojas/platintojas pranešimą teikia tik valstybės narės, kurioje jis yra įsisteigęs, institucijai).

6. VĖLESNI PRANEŠIMAI

Išsiuntus pranešimą, galimi įvairūs tolesni veiksmai. Ypač:

- gavusi pranešimą institucija tam tikrais atvejais turėtų atsakyti prašydama papildomos informacijos arba paprašyti gamintojo arba platintojo imtis tolesnių veiksmų ar priemonių,
- gamintojams ir platintojams savo iniciatyva arba paprašytiems institucijų gali pririnkti pateikti papildomą informaciją apie įvykusius pasikeitimus ar duomenis ir (arba) apie sėkmingus veiksmus, kurių buvo imtasi, arba atsiradusias problemas,
- tam tikrais atvejais institucija turėtų nuspręsti imtis priverstinių veiksmų ir (arba) pareikalauti, kad gamintojai ir platintojai užtikrintų, kad bus bendradarbiaujama rinkos priežiūros srityje arba kad visuomenei bus nurodyti duomenys apie gaminį, rizikos pobūdis ir kokių buvo imtasi priemonių, atsižvelgiant į profesines paslaptis,
- Jei reikia pateikti RAPEX pranešimą (rimta rizika, gaminys išleistas į rinką keletoje valstybių narių), RAPEX pranešimą kompetentinga institucija privalo nusiųsti Komisijai, kuri jį persiųs visoms valstybėms narėms.

⁽¹⁾ Jei gaminys parduodamas tik vienoje valstybėje narėje, bendrovių, kurios turi pavojingų gaminių toje valstybėje, sąrašas yra svarbus tam, kad kompetentinga (-os) institucija (-os) galėtų stebėti priemonių, kurių buvo imtasi, efektyvumą.

I PRIEDAS

Gamintojų arba platintojų pranešimo institucijoms apie pavojingus gaminius forma

<i>1 skyrius. Duomenys apie pranešimą gaunančią (-ias) instituciją (-jas)/bendrovę (-es)</i>	
Institucija/kontaktinis asmuo/adresas/telefonas/faksas/el. paštas/tinklalapio adresas	
Informacija apie praneštas bendroves ir jų vaidmenį parduodant gaminį	
<i>2 skyrius. Informacija apie gamintoją/platintoją</i>	
Gamintojas arba gamintojo atstovas/platintojas, pildantis formą	
Kontaktinis asmuo, jo pareigos/adresas/telefonas/faksas/el. paštas/tinklalapio adresas	
<i>3 skyrius. Informacija apie konkrečius gaminius</i>	
Kategorija. Registruotasis prekės pavadinimas arba prekės ženklas. Modelio pavadinimas (-ai) arba brūkšninis kodas/KN kodas. Kilmės šalis	
Aprašymas/nuotrauka	
<i>4 skyrius. Informacija apie pavojų</i>	
Pavojaus aprašymas ir galima žala sveikatai/saugai bei atlikto rizikos įvertinimo išvados	
Praeityje įvykęs(-ę) nelaimingas (-i) atsitikimas (-ai)	
<i>5 skyrius. Informacija apie korekcinės priemonės, kurių jau imtasi</i>	
Tipai/taikymo sritis/priemonės (-ių) trukmė ir atsargumo priemonės bei už jas atsakingos bendrovės duomenys	
Bendrovės turėtų kuo greičiau užpildyti ir išsiųsti 6 skyriaus duomenis tik susidarius rimtos rizikos situacijai arba jei gamintojas/platintojas pranešimą teikia tik valstybės narės, kurioje jis yra įsisteigęs, institucijai	
<i>6 skyrius. Informacija apie kitą (-as) tiekimo grandinės bendrovę(-es), turinčią (-ias) pavojingų gaminių</i>	
Gamintojų/importuotojų arba įgaliotųjų atstovų sąrašas pagal valstybes nares. Pavadinimas/adresas/telefonas/faksas/el. paštas/tinklalapio adresas	
Platintojų/mažmenininkų sąrašas pagal valstybes nares. Pavadinimas/adresas/telefonas/faksas/el. paštas/tinklalapio adresas	
Gaminių, kuriuos turi gamintojas/importuotojas/platintojas/mažmenininkas/vartotojai, numeriai (serijos numeriai arba datų kodai) pagal valstybes nares	

II PRIEDAS

Metodinės nuorodos, skirtos padėti atlikti nuoseklų rizikos įvertinimą

Šis tekstas parengtas remiantis RAPEX gairėmis ir pateikiamas norint padėti bendrovėms vertinti riziką ir nuspręsti, ar pranešimas institucijoms yra būtinas. II priede pateiktos rekomendacijos nėra baigtinės ir jomis nesiekama atsižvelgti į visus galimus veiksnius. Bendrovės dėl kiekvieno atskiro atvejo turėtų priimti sprendimą, atsižvelgdamos į situaciją ir į šiose rekomendacijose numatytus kriterijus bei į savo patirtį ir praktiką, kitas aplinkybės ir tinkamus metodus.

Vartojimo gaminys gali kelti vieną ar daugiau pavojų. Pavojus gali būti įvairus (cheminis, mechaninis, elektros, šilumos, radiacijos ir kt.). Pavojus – tai gaminio vidinis potencialas tam tikromis sąlygomis padaryti žalą naudotojų sveikatai ir saugai.

Pagal kokybinius ir kartais kiekybinius kriterijus, susijusius su galima žala, kiekvienos rūšies pavojų galima priskirti tam tikrai vertinimo sistemos pakopai.

Gali atsitikti taip, kad ne visi pavieniai gaminiai, bet tik kai kurie į rinką išleisti vienetai, kelia konkretų pavojų. Pavojus gali visų pirma būti susijęs su defektu, kuris yra tik tam tikruose tam tikro tipo išleistuose į rinką gaminiuose (prekėje registruotu pavadinimu, modelyje ir kt.). Tokiais atvejais reiktų atsižvelgti į galimybę, kad gaminyje gali pasitaikyti defektas/arba gaminys gali būti pavojingas.

Pavojaus galimybė gali realiai pasireikšti neigiama įtaka sveikatai/saugai, kuri priklauso nuo to, kokį poveikį naudodamas gaminį pagal paskirtį patiria vartotojas arba kokio poveikio pagrįstai galima tikėtis gaminio gyvavimo laiku. Be to, tam tikro pavojaus poveikį kai kuriais atvejais vienu metu gali patirti keletas asmenų. Galiausiai norint nustatyti gaminio keliamą riziką, kai atsižvelgiama ir į pavojaus rimtumą ir jo poveikį, reikia atkreipti dėmesį į poveikį patiriančio naudotojo gebėjimą užkirsti kelią pavojingai situacijai arba į ją reaguoti. Tai priklausys nuo informacijos apie pavojų, nuo pateiktų išpėjimų ir naudotojo, kuris gal jausti poveikį, pažeidžiamumo.

Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau pasakyta, įmonėms, sprendžiančioms, ar kompetentingoms institucijoms reikia pranešti apie vartojimo gaminio sukeltą pavojingą situaciją, gali pagelbėti toks pasiūlymas.

Rekomenduojama, kad vertintų nedidelę asmenų grupę, susipažinusi su gaminiu ir jo keliamu pavojumi, bei šioje srityje turinti patirtį. Jei objektyvių duomenų nėra, vertintojai gali vertinti subjektyviai ir tikimasi, kad toliau pateikiama procedūra jiems padės nuosekliai ir pagrįstai įvertinti esamą ar potencialią riziką.

Vertintojas turėtų nagrinėti surinktą informaciją, pasinaudodamas rizikos vertinimo lentele:

1. Pirmasis žingsnis – pasinaudodami A lentele, nustatykite pavojaus padarinių rimtumą, kuris priklauso nuo pavojaus rimtumo ir tikimybės, kad jis kils esant nustatytoms naudojimo sąlygoms, taip pat nuo galimo su gaminiu būdingomis pavojingomis savybėmis susijusio poveikio sveikatai/saugai.
2. Antrasis žingsnis – pasinaudodami B lentele, nustatykite padarinių sunkumą atsižvelgiant į naudotojo tipą ir, rizikos grupėms nepriklausančių suaugusiųjų atveju, – ar gaminys turi reikiamus išpėjimus, ar nurodytos apsaugos priemonės, ar pavojus yra pakankamai akivaizdus, kad būtų galima kokybiniu požiūriu nustatyti rizikos laipsnį.

A lentelė. Rizikos vertinimas: rimtumas ir žalos sveikatai/saugai tikimybė

A lentelėje sujungiami du pagrindiniai rizikos vertinimo veiksniai – rimtumas ir žalos sveikatai/saugai tikimybė. Siekiant padėti pasirinkti atitinkamas vertes, pateikiami šie rimtumo ir tikimybės apibrėžimai.

Sužalojimo sunkumas

Sunkumo vertinimas yra paremtas galimų konkretaus gaminio sukkelto pavojaus padarinių sveikatai/saugai nagrinėjimu. Kiekvienai konkrečiai pavojaus rūšiai reikėtų nustatyti laipsnių sistemą ⁽¹⁾.

Vertinant sužalojimą reikėtų atsižvelgti į asmenų, kurie galėtų susižaloti naudodami pavojingą gaminį, skaičių. Tai reiškia, jog gaminio sukelta rizika vienu metu daugiau nei vienam asmeniui (pvz., gaisras arba apsinuodijimas dujomis, kurį sukėlė buitinis dujinis prietaisas) turėtų būti klasifikuojama kaip didesnis pavojus nei pavojus, kuris gali turėti poveikio tik vienam žmogui.

Pradiniame rizikos vertinime reikėtų atsižvelgti į gaminio keliamą riziką bet kuriam asmeniui ir nereikėtų atsižvelgti į patiriančių riziką asmenų skaičių. Tačiau, bendrovės, spręsdamos, kokių veiksmų reikia imtis, gali pagrįstai atsižvelgti į bendrą žmonių skaičių, kuriems kyla pavojus dėl gaminio.

Daugelio pavojų atveju įmanoma numatyti neįtikėtinas aplinkybes, dėl kurių gali įvykti labai sunkus sužalojimas, pvz., galima užkliūti už laido, nugriūti ir susitrenkti galvą, o nuo tokio sužalojimo galima mirti, nors labiau tikėtinas padarinys – ne toks blogas. Pavojaus rimtumo vertinimas turėtų būti paremtas pagrįsta informacija, kad tam tikras pavojų apibūdinantis poveikis gali atsirasti numatomo naudojimo metu. Tai galėtų būti pats blogiausias atvejis, susijęs su atitinkamais gaminiais.

Bendroji tikimybė

Tai yra neigiamo poveikio sveikatai/saugai tikimybė patiriančio pavojų asmens atveju. Ji neapima bendrojo patiriančių riziką žmonių skaičiaus. Kai vadove kalbama apie tikimybę, kad gaminys gali turėti defektų, tos tikimybės taikyti negalima, jei įmanoma nustatyti kiekvieną turintį defektų pavyzdį. Tokiais atvejais gaminių su defektais naudotojams kyla visapusiškas pavojus, o kitų gaminių naudotojams nėra jokio pavojaus.

Bendrąją tikimybę sudaro visų galimų tikimybių visuma. Tai gali būti:

- tikimybė, kad gaminys turi arba gali turėti defektų (jei visi gaminiai turi defektų, ši tikimybė lygi 100 %);
- tikimybė, kad neigiamas poveikis bus realus įprastiniam naudotojui, kuris jį patiria naudodamas gaminį su defektu pagal numatytą paskirtį arba pagrįstai tikėtinomis sąlygomis.

⁽¹⁾ Pavyzdys: tam tikros mechaninės rizikos atveju, galima pasiūlyti šią sužalojimo sunkumo klasifikavimo lentelę, kartu pateikiant būdingus sužeidimus:

Lengvas	Vidutinio sunkumo	Labai sunkus
Nedarbingumas – < 2 %, paprastai grįžtama į buvusią būklę ir nereikia gydytis ligoninėje	Nedarbingumas 2–15 %, paprastai negrįžtama į buvusią būklę ir reikia gydytis ligoninėje	Nedarbingumas > 15 %, paprastai negrįžtama į buvusią būklę
Nedideli įsijovimai	Dideli įsijovimai	Sunkus vidaus organų sužalojimas
	Lūžiai	Galūnių praradimas
	Rankos ar kojos piršto netekimas	Regėjimo praradimas
	Regėjimo pakenkimas	Klausos praradimas
	Klausos pakenkimas	

Šioje lentelėje šios dvi tikimybės yra sujungtos norint parodyti, kokia yra A lentelėje pateikta bendroji tikimybė.

Žalos sveikatai/saugai bendroji tikimybė		Pavoingo gaminio tikimybė		
		1 %	10 %	100 % (visi)
Žalos sveikatai/saugai tikimybė, esant normalioms gaminio vartojimo sąlygoms	Pavojus visuomet yra ir tikėtina, kad žala sveikatai/saugai kils gaminį naudojant ateityje	Vidutinė	Didelė	Labai didelė
	Pavojus gali atsirasti susidarius vienai neįtikėtina arba dviems galimoms aplinkybėms	Maža	Vidutinė	Didelė
	Pavojus atsiranda tik susidarius dviem neįtikėtinoms aplinkybėms	Labai maža	Maža	Vidutinė

A lentelėje sujungus rimtumo ir bendrosios tikimybės veiksniai nustatomas rizikos dydis. Šio vertinimo tikslumas priklausys nuo bendrovės turimos informacijos tikslumo. Tačiau šį vertinimą reikia patikslinti atsižvelgiant į visuomenės požiūrį, kokia rizika yra priimtina. Tam tikromis aplinkybėmis visuomenei priimtina didesnė rizika (pvz., važiavimas automobiliu) nei kitomis aplinkybėmis (pvz., vaikų žaislai). B lentelė naudojama šiam veiksniai įvesti.

B lentelė. Rizikos laipsniai – asmens tipas, žinojimas apie riziką ir atsargumo priemonės

Esant tam tikroms aplinkybėms visuomenei priimtina didesnė rizika. Laikoma, kad pagrindiniai veiksniai, turintys poveikio rizikos laipsniui, yra riziką patiriančių asmenų pažeidžiamumas ir, rizikos grupėms nepriklausančių suaugusiųjų atveju, – žinojimas apie riziką ir galimybė imtis apsaugos priemonių.

Pažeidžiami asmenys

Reikėtų atsižvelgti į asmenų naudojančių gaminį grupes. Jei tikėtina, kad gaminiu naudosis pažeidžiami asmenys, reikėtų nustatyti mažesnę rizikos laipsnį, apie kurį reikia pranešti. Toliau kartu su pavyzdžiais pateikiamos dvi pažeidžiamų asmenų kategorijos:

Labai pažeidžiami	Pažeidžiami
Aklieji	Silpnaregiai
Turintys didelę negalią	Turintys dalinę negalią
Labai seni	Pagyvenę
Labai jauni (<3 metų)	Jauni (3–11 metų)

Rizikos grupėms nepriklausantys suaugusieji

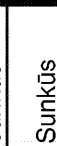
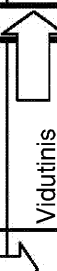
Rizikos dydžio koregavimas rizikos grupėms nepriklausantiems suaugusiems turėtų būti taikomas tik tada, kai pavojus yra akivaizdus ir būtinas gaminio funkcionavimui. Rizikos grupėms nepriklausantiems suaugusiems rizikos lygis turėtų priklausyti nuo to, ar pavojus yra akivaizdus ir ar gamintojas tinkamai pasirūpino gaminio saugumu, ar yra išpėjimai ir apsaugos priemonės, tais atvejais, kai pavojus nėra akivaizdus. Pavyzdžiui, jei pateikiami tinkami išpėjimai ir nurodomos tinkamos apsaugos priemonės, nustatant rizikos lygį susidariusi labai pavojinga situacija gali būti vertinama kaip ne tokia rimta (B lentelė), nors gali prireikti imtis tam tikrų veiksmų gaminio saugai pagerinti. Priešingai, jei gaminys neturi tinkamų išpėjimų bei apsaugos priemonių ir pavojus nėra akivaizdus, vertinant rizikos lygį susidariusi vidutinio sunkumo situacija yra vertinama kaip rimta (B lentelė).

Vartojimo gaminių rizikos vertinimas pagal GPSD

Ši tvarka siūloma bendrovėms siekiant padėti nuspręsti, ar apie susidariusią pavojingą situaciją dėl vartojimo gaminto reikia pranešti institucijoms

A lentelė. Rizikos vertinimas

Pavojaus sveikatai/saugai rimtumas		Rimtas	Labai rimtas
Nedidelis	Labai didelis	Didelis	Didelis
Labai didelis	Didelis	Vidutinis	Vidutinis
Didelis	Vidutinis	Mažas	Mažas
Vidutinis	Mažas	Labai mažas	Labai mažas
Mažas	Labai žemas		

B lentelė. Rizikos laipsnio nustatymas

Pažeidžiami asmenys		Rizikos grupėms nepriklausantys suaugusieji	
Labai pažeidžiami	Pažeidžiami	Ne	Taip
RIMTA RIZIKA – reikia pranešti		Ne	Taip
reikia pranešti		Maža rizika. Pranešimas mažai tikėtinas	
Vidutinė rizika – reikia pranešti			

A lentelė Naudojama nustatyti pavojaus padarinių sunkumą atsižvelgiant į galimos žalos sveikatai/saugai rimtumą ir tikimybę (žr. lentelės tekste)

B lentelė Naudojama nustatyti rizikos laipsnį atsižvelgiant į naudotojo tipą ir, rizikos grupėms nepriklausančių suaugusiųjų atveju, – ar gaminyje turi reikiamus išpildymus ir apsaugos priemones ir ar pavojus yra pakankamai akivaizdus

Pavyzdys (nurodyta rodyklėmis aukščiau)

Grandinimo pjūklų naudojimas stipriai įsijovė ranką ir paaiškėjo, kad dėl grandinio pjūklų netinkamai suprojektuoto apsaugos skydo, jį naudojančio asmens ranka slystelėjo į priekį ir palietė grandinę. Bendrovės vertintojas riziką įvertina taip:

A lentelė. Tikimybė yra **didelė**, nes pavojus gali kilti dėl visų gaminių esant tam tikroms sąlygoms. Žala vertinama kaip rimta, o bendrasis padarinių sunkumas – **sunkūs padariniai**.

B lentelė. Grandininis pjūklas yra skirtas rizikos grupėms nepriklausantiems suaugusiems, pavojus yra akivaizdus, jei apsauginis skydas netinkamas. Sunkūs padariniai yra neleistini, taigi yra **rimta rizika**.

KOMISIJOS SPRENDIMAS**2004 m. gruodžio 23 d.****dėl Vyresniųjų darbo inspektorių komiteto narių skyrimo darbo kadencijai**

(2004/906/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į 1995 m. liepos 12 d. Komisijos sprendimą 95/319/EB, įsteigiantį Vyresniųjų darbo inspektorių komitetą ⁽¹⁾, ypač į jo 5 straipsnį,

atsižvelgdama į 2004 m. balandžio 27 d. Komisijos sprendimą C/2004/1542 (*),

atsižvelgdama į dešimties naujųjų valstybių narių pateiktą kandidatų sąrašą,

kadangi:

- (1) Šio sprendimo 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Komitetą sudaro du atstovai iš kiekvienos valstybės narės.
- (2) Šio sprendimo 5 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Komiteto narius valstybių narių siūlymu skiria Komisija.
- (3) 5 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad Komiteto narių kadencija trunka trejus metus, ir jų paskyrimas gali būti atnaujinamas. Tačiau kadangi dabartinė Komiteto narių kadencija baigiasi 2006 m. gruodžio 31 d., narius iš

dešimties naujųjų valstybių narių reikia skirti kadencijai, kuri baigiasi tą pačią dieną.

- (4) 2004 m. gegužės 1 d. į Europos Sąjungą įstojus naujosioms valstybėms narėms, ir remiantis iš jų gautais pasiūlymais pagal minėtą Sprendimo 95/319/EB 5 straipsnį, Komisija turi skirti Komiteto narius, kurie atstovautų naujasias valstybes nares 2004 m. gegužės mėn. – 2006 m. gruodžio mėn. laikotarpiu,

PRIEMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

Vienintelis straipsnis

Šio sprendimo priede išvardyti asmenys paskirti Vyresniųjų darbo inspektorių komiteto (SLIC) atstovais 2004 m. gegužės 1 d. – 2006 m. gruodžio 31 d. laikotarpiui.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 23 d.

Komisijos vardu
Vladimír ŠPIDLA
Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 188, 1995 8 9, p. 11

(*) Dar neskelbta.

PRIEDAS

Vyresniųjų darbo inspektorių komiteto narių skyrimas

Vyresniųjų darbo inspektorių komitetas buvo įsteigtas Komisijos sprendimu 95/319/EB.

Komisija priėmė sprendimą 2004 m. gegužės 1 d. – 2006 m. gruodžio 31 d. laikotarpiui paskirti šiuos asmenis:

Čekija	Poną Jaromir Elbel Ponią Daniela Kubičová
Kipras	Poną Leandros Nicolaides Poną Anastasios Yiannaki
Estija	Poną Priit Siitan Ponią Katrin Lepisk
Vengrija	Poną András Békés Ponią Kornélia Molnár
Latvija	Poną Jānis Bērziņš Ponią Tatjana Zabarovska
Lietuva	Poną Mindaugą Pluktą Ponią Dalią Legienę
Malta	Poną Mark Gauci Poną Silvio Farrugia
Lenkija	Ponią Anna Hintz Ponią Katarzyna Kitajewska
Slovėnija	Poną Borut Brezovar Poną Boriz Ruzic
Slovakija	Poną Gabriel Hrabovsky Ponią Ludmila Mikleticova

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. gruodžio 27 d.

dėl Bendrijos finansinio įnašo organizuojant tarptautinį seminarą gyvūnų gerovės tema pagal EB ir Čilės susitarimą dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių, taikomų prekybai gyvūnais ir gyvūniniais produktais, augalais, augaliniais produktais ir kitomis prekėmis, bei gyvūnų gerovei

(2004/907/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

- (4) Vadovaudamasi Sprendimu 90/424/EEB, Bendrija turi imtis Bendrijos veterinarijos teisės aktų rengimui ir veterinarijos mokslo arba mokymo plėtrai būtinų techninių ir mokslinių priemonių.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimą 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje⁽¹⁾, ypač į jo 20 straipsnį,

- (5) Remiantis Bendrijos išipareigojimu laikytis gyvūnų gerovės reikalavimų formuojant ir įgyvendinant Bendrijos politikas bei atsižvelgiant į susitarimo tikslą pasiekti bendrą šalių susitarimą dėl gyvūnų apsaugai taikomų gyvūnų gerovės standartų, Bendrijai reikėtų paremti šio seminaro rengimą, nes jo rezultatai ateityje padės rengti Bendrijos veterinarijos teisės aktus bei plėtoti veterinarijos mokslą arba mokymą šioje srityje.

kadangi:

- (1) Atsižvelgiant į gyvūnų gerovės svarbą ir jos ryšį su veterinarijos reikalais, EB ir Čilės susitarime dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių, taikomų prekybai gyvūnais ir gyvūniniais produktais, augalais, augaliniais produktais ir kitomis prekėmis, bei gyvūnų gerovei (toliau – susitarimas), numatytas siekis rengti gyvūnų gerovės standartus bei juos tikrinti, atsižvelgiant į kompetentingų tarptautinių standartų organizacijų plėtrą. Pagal susitarimo IC priedėlį, tai taikoma nustatant gyvūnų gerovės standartus gyvūnų apsvaiginimo ir skerdimo srityje.

- (6) Siekiant toliau plėtoti veterinarijos mokslą ar mokymus gyvūnų gerovės srityje, Bendrijai dera prisidėti skelbiant ir skleidžiant seminaro informaciją bei padengiant seminaro mokslinių pranešimų spausdinimo ir platinimo, organizuojamo atviro konkurso būdu, išlaidas.

- (2) Speciali gyvūnų gerovės darbo grupė, kurią įsteigė bendrasis susitarimo valdymo komitetas, nusprendė, jog norint lengviau pasiekti susitarimo tikslus, būtų naudinga keistis informacija apie mokslo patirtį, ir abiejų susitarimo šalių mokslininkams užmegzti glaudžius ryšius.

- (7) Šias finansinio įnašo išmokas reikėtų koordinuoti Europos Komisijos delegacijai Čilėje, kuri yra viena iš seminaro organizatorių.

- (3) 2004 m. lapkričio mėn. Čilės žemės ūkio ministerija ir Europos Komisijos delegacija Čilėje rengia Santjage, Čilėje, tarptautinį seminarą gyvūnų gerovės tema norėdamos padėti įgyvendinti susitarimo tikslą pasiekti bendro šalių susitarimo dėl gyvūnų gerovės standartų.

- (8) Todėl finansiniai ištekliai turi būti numatyti ir skirti tam, kad Bendrija paremtų šio seminaro organizavimą ir jis būtų sėkmingai įgyvendintas.

⁽¹⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/99/EB (OL L 325, 2003 12 12, p. 31).

- (9) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę.

NUSPRENDĖ:

Vienintelis straipsnis

Atsižvelgiant į EB ir Čilės susitarimą dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių, taikomų prekybai gyvūnais ir gyvūniniais produktais, augalais, augaliniais produktais ir kitomis prekėmis, bei gyvūnų gerovei, šiuo patvirtinama, jog tarptautinio seminaro gyvūnų gerovės tema organizavimui finansuoti iš 2004 m. Europos Sąjungos biudžeto 17.04.02 biudžeto eilutės skiriama iki 35 000 EUR suma. Seminaro mokslinių pranešimų spausdi-

nimo ir platinimo išlaidų bendra Bendrijos kompensuojama suma neturi viršyti 35 000 EUR.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 27 d.

Komisijos vardu
Markos KYPRIANOU
Komisijos narys

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. gruodžio 23 d.

dėl apsaugos priemonių nuo Niukaslės ligos Bulgarijoje

(pranešta dokumentu Nr. K(2004) 5650)

(Tekstas svarbus EEE)

(2004/908/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 91/496/EEB, nustatančią gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies pakeičiančią Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB⁽¹⁾, ypač į jos 18 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvą 97/78/EB, nustatančią principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą⁽²⁾, ypač į jos 22 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Niukaslės liga naminiams ir laukiniams paukščiams yra labai užkrečiama virusinė liga, galinti greitai tapti epizootine ir taip sukelti rimtą grėsmę gyvūnų ir visuomenės sveikatai bei smarkiai sumažinti paukštininkystės pelningumą.
- (2) Yra pavojaus, kad ligos sukėlėjas gali būti įvežtas vykstant tarptautinei prekybai gyvais naminiais paukščiais ir paukštienos produktais.
- (3) 2004 m. gruodžio 23 d. Bulgarija patvirtino Niukaslės ligos protrūkį Kardjali regione.
- (4) Atsižvelgiant į pavojų gyvūnų sveikatai, jei ligos sukėlėjas patektų į Bendriją, reiktų nedelsiant imtis priemonių sustabdant gyvūnų bėgiojančių paukščių, laukinių bei ūkiuose auginamų plunksnuočių ir šios rūšies perinti skirtų kiaušinių importą iš Bulgarijos.
- (5) Be to, turėtų būti sustabdytas šviežios bėgiojančių paukščių ir laukinių bei ūkiuose auginamų plunksnuočių mėsos preparatų ir mėsos produktų, kurie sudaryti iš arba kuriuose yra tų paukščių mėsos, pagamintos iš paukščių, paskerstų po 2004 m. lapkričio 16 d., importas iš Bulgarijos į Bendriją.

- (6) Komisijos sprendimu 97/222/EB⁽³⁾ nustatomas trečiųjų šalių, iš kurių valstybės narės gali leisti importuoti mėsos produktus sąrašas, taip pat nustatoma tvarka siekiant išvengti ligos perdavimo per tokius produktus rizikos. Tvarka, kuri turi būti taikoma produktui, priklausau nuo tos rūšies gyvūnų, iš kurių gaunama mėsa, sveikatos padėties kilmės šalyje; siekiant išvengti nereikalingo prekybos apsunkinimo, paukštienos produktus, kurių kilmės šalis yra Bulgarija ir kurie visu savo tūriu yra apdoroti ne mažiau kaip 70 °C temperatūroje, turėtų būti leidžiama importuoti toliau.

- (7) Kai tik Bulgarija praneš daugiau informacijos apie dėl ligos susidariusią padėtį ir priemones, kurių dėl to buvo imtasi, Komisijos priemonės, pradėtos taikyti dėl šio ligos protrūkio, turėtų būti patikslintos.

- (8) Šio sprendimo nuostatos bus apsvarstytos iš naujo kitame Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos komiteto posėdyje, numatytame 2005 m. sausio 11–12 dienoms,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės narės sustabdo gyvūnų bėgiojančių paukščių, laukinių bei ūkiuose auginamų plunksnuočių ir šios rūšies perinti skirtų kiaušinių importą iš Bulgarijos teritorijos.

2 straipsnis

Valstybės narės sustabdo importą iš Bulgarijos teritorijos:

— šviežios bėgiojančių paukščių mėsos, laukinių bei ūkiuose auginamų plunksnuočių, ir

— mėsos preparatų ir mėsos produktų, sudarytų iš arba kuriuose yra tų rūšių paukščių mėsos.

3 straipsnis

1. Nukrypdamos nuo 2 straipsnio valstybės narės leidžia importuoti produktus, kuriems taikomas šis straipsnis, jeigu tie produktai buvo pagaminti iš paukščių, paskerstų iki 2004 m. lapkričio 16 d.

⁽¹⁾ OL L 268, 1991 9 24, p. 56. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽²⁾ OL L 24, 1998 1 31, p. 9. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽³⁾ OL L 98, 1997 4 4, p. 39. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2004/857/EB (OL L 369, 2004 12 16, p. 65).

2. Veterinarijos pažymėjimuose, pridedamuose prie 1 dalyje minėtų produktų siuntų, įrašomi tokie žodžiai:

„Šviežia paukščių mėsa/šviežia bėgiojančių paukščių mėsa/šviežia laukinių plunksnuočių mėsa/šviežia ūkiuose auginamų plunksnuočių mėsa/mėsos produktas, sudarytas iš arba kuriame yra paukščių, bėgiojančių paukščių, laukinių bei ūkiuose auginamų plunksnuočių mėsos, pagamintos iš paukščių, paskerstų iki 2004 m. lapkričio 16 d., kaip nustatyta Sprendimo 2004/908/EB 3 straipsnio 1 dalyje (*).

(*) Išbraukti tai, kas nereikalinga.“

3. Nukrypdamos nuo 2 straipsnio valstybės narės leidžia importuoti mėsos produktus, sudarytus iš (arba kuriuose yra) paukščių, bėgiojančių paukščių, ūkiuose auginamų bei laukinių plunksnuočių mėsos, jeigu šių rūšių paukščių mėsa buvo apdorota vienu iš konkrečių apdorojimo metodų, nurodytų Sprendimo 97/222/EB priedo IV dalies B, C ar D punktuose.

4 straipsnis

Valstybės narės iš dalies pakeičia importui taikomas priemones, kad pastarosios atitiktų šio sprendimo reikalavimus ir apie

patvirtintas priemones nedelsdamos atitinkamai paskelbia. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

5 straipsnis

Šis sprendimas patikslinamas atsižvelgus į ligos raidą ir Bulgarijos veterinarijos įstaigų Nuolatiniam komitetui, numatytam 2005 m. sausio 11–12 d., pateiktą informaciją.

6 straipsnis

Šis sprendimas taikomas iki 2005 m. sausio 31 d.

7 straipsnis

Šis sprendimas yra skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gruodžio 23 d.

Komisijos vardu

Markos KYPRIANOU

Komisijos narys

(Aktai, priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties V antraštine dalimi)

TARYBOS BENDRIEJI VEIKSMAI 2004/909/BUSP

2004 m. lapkričio 26 d.

dėl ekspertų grupės sudarymo, siekiant galimos jungtinės Europos Sąjungos policijos, teisinės valstybės ir civilinės administracijos misijos Irakui

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 14 ir 26 straipsnius,

kadangi:

- (1) Europos Sąjunga yra įsipareigojusi siekti saugaus, stabilaus, suvienyto, klestinčio ir demokratiško Irako, kuris prisidės prie regiono stabilumo. Įgyvendindama 2004 m. birželio 8 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją 1546, ES remia Irako žmones ir Irako laikinąją vyriausybę bei jų pastangas siekiant ekonominio, socialinio ir politinio Irako atkūrimo.
- (2) 2004 m. lapkričio 5 d. Europos Vadovų Taryba palankiai įvertino bendrą Faktų rinkimo misiją galimai jungtinės policijos ir teisinės valstybės operacijai Irake ir apsvarstė jos ataskaitą. Europos Vadovų Taryba pripažino baudžiamąją teisingumo sistemą, išlaikant pagarbą teisinės valstybės principui, žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, stiprinimo svarbą. Ji atkreipė dėmesį į Irako valdžios institucijų norą, kad ES aktyviau dalyvautų veikloje Irake ir kad baudžiamąją teisingumo sektoriaus stiprinimas atitiktų Irako poreikius ir prioritetus.
- (3) Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad iki 2004 m. lapkričio pabaigos turi būti nusiųsta ekspertų grupė, kuri turės tęsti dialogą su Irako valdžios institucijomis, pradėti planuoti galimą jungtinę policijos, teisinės valstybės ir civilinės administracijos misiją, kuri turėtų prasidėti po 2005 m. sausio 30 d. įvyksiančių rinkimų, ir ypač – įvertinti būtinius tokios misijos saugumo poreikius. Šiais ir kitais klausimais taip pat reikėtų skatinti dialogą su kitomis regiono šalimis.
- (4) ES dialogo su Iraku ir jo kaimynais būdu skatins nuolatinę regioninę veiklą ir paramą didesniai saugumui bei politiniam ir atstatymo procesui Irake, grindžiamam dalyvavimu, demokratiniiais principais, pagarba žmogaus teisėms ir teisinės valstybės principui, bei paramą saugumui ir bendradarbiavimui šiame regione.
- (5) Tokia misija turėtų būti saugi, nepriklausoma ir konkrečiai apibrėžta, tačiau ji būtų papildomojo pobūdžio ir prisidėtų prie įgyvendinamų tarptautinių pastangų bei sukurtų sąsajas su įgyvendinamomis Bendrijos ir valstybių narių pastangomis. Kalbant apie misiją Irake, prieš priimant bet kokį sprendimą, reikėtų tinkamai atsižvelgti į visas saugumo problemas.
- (6) Atsižvelgiant į dabartinę saugumo padėtį Irake ir Bagdade, sprendimas dėl ekspertų grupės ar jos padalinio dislokavimo Irako teritorijoje (bei dėl tokio dislokavimo masto ir trukmės) turėtų būti priimtas tik remiantis atitinkamomis saugumo konsultacijomis ir įvertinimais ir jeigu yra imtasi riziką iki minimumo sumažinančių saugumo ir logistikos priemonių.
- (7) Ekspertų grupė savo įgaliojimus vykdys esant padėčiai, kuri kelia grėsmę teisėtavakai, asmenų saugumui ir apsaugai bei Irako stabilumui, ir kuri galėtų pakenkti Bendros užsienio ir saugumo politikos tikslams, išdėstytiems Europos Sąjungos sutarties 11 straipsnyje.
- (8) Pagal 2000 m. gruodžio 7–9 d. Nicoje įvykusiame Europos Vadovų Tarybos susitikime nustatytas gaires, šie bendrieji veiksmai turėtų nustatyti Generalinio sekretoriaus – vyriausiojo įgaliotinio vaidmenį pagal Europos Sąjungos sutarties 18 ir 26 straipsnius,

PRIĖMĖ ŠIUOS BENDRUOSIUS VEIKSMUS:

1 straipsnis

Misija

1. Šiais bendraisiais veiksmais sudaroma ekspertų grupė, kuri turės tęsti dialogą su Irako valdžios institucijomis, pradėti planuoti galimą jungtinę policijos, teisinės valstybės ir civilinės administracijos misiją, kuri turėtų prasidėti po 2005 m. sausį įvyksiančių rinkimų, ir ypač – įvertinti būtinus tokios misijos saugumo poreikius. Taip pat turi būti skatinamas dialogas šiais ir kitais klausimais su kitomis regiono šalimis.

2. Ekspertų grupė dislokuojama iki 2004 m. lapkričio pabaigos.

3. Ekspertų grupė veikia vadovaudamasi 2 straipsnyje išdėstytais įgaliojimais.

2 straipsnis

Įgaliojimai

1. Tikimasi, kad vėliausiai iki 2005 m. sausio pabaigos ekspertų grupė parengs pranešimą, išdėstantį išsamias minėtų tikslų įgyvendinimo galimybes. Ekspertų grupės išvados turi būti paremtos išsamia galimybių įvykdomumo analize, siūlomų galimybių nauda atsižvelgiant į dabar vykdomas ir planuojamas nacionalines ir tarptautines šios srities iniciatyvas, ir saugumo apribojimų analize.

2. Pradėdama planuoti, ekspertų grupė remiasi Europos Vadovų Tarybos deklaracija, kad „nors Europos Vadovų Taryba priėjo išvados, kad šiuo metu veikia už Irako ribų, palaikant ryšius Irake, būtų įmanoma, ji sutiko, kad, kalbant apie misiją Irake, prieš priimant bet kokią sprendimą, būtina tinkamai atsižvelgti į visas saugumo problemas“. Reikėtų palaikyti dialogą su kitomis regiono šalimis.

3. Pranešime visų pirma apibrėžiama ir į ją įtraukiama:

— visa apimanti ir išsamiai saugumo padėties Irake analizė, pateikiant išsamų grėsmės vertinimą dėl visų galimos misijos Irake aspektų. Analizėje turėtų būti atsižvelgta į naujausius šalyje įvykusius pokyčius iki pat pranešimo pateikimo. Taip

pat jame turėtų būti trumpai aptartas misijos padalinių Irake sudėties planavimas, jei pablogėtų saugumo padėtis,

— sritys, kuriose galima teikti patarimus dėl politikos krypčių, konkretūs tokių patarimų tikslai bei profesinė patirtis, privioloma teikiančiam tokius patarimus,

— konkretūs mokymo reikalavimai, tiksliai apibrėžta tokio mokymo tikslinė grupė ir atitinkami įvairių mokymo modelių privalumai (įskaitant mokymus Irake ir kitose šalyse),

— visi atitinkami tarptautiniai standartai (ypač JT, Europos Tarybos arba ESBO normos), kurie turėtų atsispindėti mokymo medžiagoje,

— bendradarbiavimo su JT mastas, atitinkantis ES–JT bendrą deklaraciją dėl krizių valdymo,

— parama, kurią kiti donorai planuoja ar teikia su planuojama operacija susijusiose srityse,

— ryšiai su esamomis paramos koordinavimo sistemomis Irake ir nacionalinėmis vystymosi sistemomis,

— galimos dislokavimo sritys – Irako teritorijoje ir už jos ribų,

— dislokavimo laikotarpiai,

— personalas, logistika, techniniai ir saugumo reikalavimai,

— biudžeto, susijusio su skirtingais sprendimais, būtini punktai,

— susitarimų dėl misijos statuso projektų būtini punktai.

4. Ekspertų grupė palaiko tinkamą dialogą su nacionalinio ir regioninio lygmens Irako valdžios institucijomis, visu baudžia- mojo teisingumo sektoriumi ir kitais atitinkamais subjektais. Ji turėtų užtikrinti reguliarius kontaktus su Irako planavimo minis- terija, atsakinga už bendrą paramos pastangų koordinavimą. Ekspertų grupė taip pat užmezga glaudžius ryšius su Europos Komisijos biuru Irakui (šiuo metu esančiu Amane), valstybių narių dvišalėmis programomis, Jungtinių Tautų Pagalbos Misija Irakui ir JT Vystymosi Grupe, kitais pagrindiniais tarptautinės paramos teikėjais bei regiono institucijomis.

5. Ekspertų grupę sudaro nedidelė pagrindinių darbuotojų grupė, kurią, jei reikia, galima papildyti trumpalaikiais ekspertais.

3 straipsnis

Ekspertų grupės vadovas ir nariai

1. Pieter Feith yra skiriamas ekspertų grupės vadovu. Būdamas pavaldus Generaliniam sekretoriui – vyriausiajam įgaliotiniui, jis atrenka ekspertų grupės narius. Ekspertų grupės vadovas konsultuojasi su Politikos ir saugumo komitetu (toliau – PSK) dėl ekspertų grupės dydžio ir sudėties.
2. Ekspertų grupės vadovą ir grupės narius komandiruoja valstybės narės arba ES institucijos. Visi ekspertų grupės nariai lieka pavaldūs komandiruojančiai valstybei narei ar ES institucijai ir vykdo savo pareigas bei veikia vadovaudamiesi ekspertų grupės interesais. Ir vykdydami savo įgaliojimus, ir po jų įvykdymo ekspertų grupės nariai yra kuo diskretiškesni dėl visų su grupe susijusių faktų ir informacijos.
3. Valstybė narė ar ES institucija, komandiravusi personalo narį, yra atsakinga už bet kokias su komandiruote susijusias darbuotojo pretenzijas ar pretenzijas dėl darbuotojo. Atitinkama valstybė narė ar ES institucija yra atsakinga už ieškinio pareiškimą komandiruotam darbuotojui.
4. Ekspertų grupės vadovas vadovauja ekspertų grupei ir administruoja jos veiklą.

4 straipsnis

Politinė priežiūra ir atskaitomybė

1. Ekspertų grupės vadovas yra pavaldus Generaliniam sekretoriui – vyriausiajam įgaliotiniui ir jam atsiskaito. PSK reguliariai gauna ekspertų grupės vadovo ataskaitas.
2. PSK vykdo politinę priežiūrą, už kurią atsako Taryba. PSK reguliariai atsiskaito Tarybai.

5 straipsnis

Saugumas

1. Ekspertų grupės vadovas, konsultuodamasis su Tarybos Saugumo tarnybos atstovu misijoje, atsako už būtiniausių ekspertų grupei taikomų saugumo standartų laikymąsi.
2. Valstybės narės ekspertų grupei Irake siekia suteikti saugų būstą, neperšaukiamas liemenes ir tiesioginę apsaugą.

3. Generalinio sekretoriaus – vyriausiojo įgaliotinio pavedimu ekspertų grupės vadovas konsultuojasi su PSK saugumo klausimais, susijusiais su grupės dislokavimu.

6 straipsnis

Finansinės nuostatos

1. Finansinė orientacinė suma, skirta su ekspertų grupe susijusioms išlaidoms padengti, yra 1 058 000 eurų.
2. Išlaidos, finansuojamos iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sumos, tvarkomos pagal Europos Sąjungos bendrajam biudžetui taikomą tvarką ir taisykles, išskyrus tai, kad bet koks išankstinis finansavimas nelieka Bendrijos nuosavybe.
3. Komisija pasirašo sutartį su ekspertų grupės vadovu. Už veiklos pagal sudarytą sutartį biudžetinius aspektus vadovas yra visiškai atskaitingas Komisijai ir veikia jos prižiūrimas. Už visas išlaidas ekspertų grupės vadovas atsiskaito Komisijai.
4. Finansinės nuostatos turi atitikti ekspertų grupės veiklos reikmes, įskaitant reikmes, susijusias su jos saugumu.
5. Išlaidos padengiamos nuo šių bendrųjų veiksmų įsigaliojimo dienos.

7 straipsnis

Įsigaliojimas

Šie bendrieji veiksmai įsigalioja nuo jų priėmimo dienos. Jie netenka galios 2005 m. vasario 15 d.

8 straipsnis

Paskelbimas

Šie bendrieji veiksmai skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje, 2004 m. lapkričio 26 d.

Tarybos vardu

B. R. BOT

Pirmininkas